

मत्ती

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

अध्याय 1

यो येशू खरीष्टको परिवारिक इतिहास हो । उहाँ दाऊद परिवारबाट आउनु भयो । दाऊद अब्राहामको परिवारका हुन् ।

² अब्राहाम इसहाकका पिता थिए । इसहाक याकूबका पिता थिए । याकूब यहूदा र उनका दाज्यु-भाइहरूका पिता थिए ।

³ यहूदा पेरेज र जाराका पिता थिए (तिनीहरूकी आमा तामार थिइन् ।) पेरेज हेस्रोनका पिता थिए । हेस्रोन आरामका पिता थिए ।

⁴ आराम अमिनादाबका पिता थिए । अमिनादाब नास्सोनका पिता थिए । नास्सोन सल्मोनका पिता थिए ।

⁵ सल्मोन बोअजका पिता थिए । (बोअजकी आमा राहाब थिइन् ।) बोअज ओबेदका पिता थिए । (ओबेदकी आमा रुथ थिइन्) । ओबेद यस्सीका पिता थिए ।

⁶ यस्सी राजा दाऊदका पिता थिए । दाऊद सुलेमानका पिता थिए । (सुलेमानकी आमा उरियाकी पत्नी थिइन् ।)

⁷ सुलेमान रोओबामका पिता थिए । रोओबान अबियाका पिता थिए । अबिया आसाफका पिता थिए ।

⁸ आसाफ योसाफातका पिता थिए । योसाफात योरामका पिता थिए । योराम ओजियका पिता थिए ।

⁹ ओजिया योआथामका पिता थिए । योआथाम आहाजका पिता थिए । आहाज एजेकियाका पिता थिए ।

¹⁰ एजेकिया मनस्सेका पिता थिए । मनस्से आमोसका पिता थिए । आमोस योसियका पिता थिए ।

¹¹ योसिया येकोनिया र उसका भाइहरूका पिता थिए । (यो त्यसै समयको कुरा हो जुनबेला यहूदीहरूलाई दासका रूपमा बेबिलोनमा लिएका थिए ।)

¹² तिनीहरूलाई बेबिलोनमा लिएपछि येकोनियास शालतिएका पिता थिए । शालतिएल जरूबाबेलका पिता थिए ।

¹³ जरूबाबेल अबिउदका पिता थिए । अबिउद एलियाकिमका पिता थिए । एलियाकिम आजोरका पिता थिए ।

¹⁴ आजोर सादोकका पिता थिए । सादोक आखिमका पिता थिए । आखिम एलिउदका पिता थिए ।

¹⁵ एलिउद एलियाजरका पिता थिए । एलियाजर मत्थानका पिता थिए । मत्थान याकूबका पिता थिए ।

¹⁶ याकूब यूसुफका पिता थिए । यूसुफ मरियमको लग्ने थिए । अनि मरियमबाट खरीष्ट यशूको जन्म भयो ।

¹⁷ यसरी अब्राहामदेखि दाऊदसम्म चौध पुस्ताहरू थिए । दाऊदको समयदेखि मानिसहरूलाई बेबिलोन पुर्याइने बेलासम्म चौध पुस्ताहरू थिए । अनि यहूदीहरूलाई बेबिलोनमा लिएदेखि खरीष्टसम्म चौध पुस्ताहरू थिए ।

¹⁸ येशू खरीष्टकी आमा मरियमको मगनी यूसुफसँग भएको थियो । तर तिनीहरूको विवाह हुनु भन्दा अघिनै मरियम पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा गर्भवती भएकी थिइन् ।

¹⁹ मरियमका पति, यूसुफ एक धार्मिक मानिस थिए । उनीले मरियमलाई विवाह हुनु अघि मानिसहरूका माझमा लज्जित बनाउन चाँहदैन थिए । यसकारण उनी गोप्य प्रकारले मरियमलाई त्याग्ने पक्षमा थिए ।

²⁰ तर जब यूसुफले यसो गर्ने विचार लिए, परमप्रभुका एउटा दूत सपनामा उनीकहाँ आए । दूतले भने, “यूसुफ, दाऊदको पुत्र, मरियमलाई आफ्नी पत्नीको रूपमा ग्रहण गर्न तिमी डराउनु पर्दैन । उनको गर्भमा भएको नानी पवित्र आत्माबाट भएको हो ।

²¹ उनले एउटा पुत्रको जन्म दिनेछिन् । तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख् । उनलाई त्यो नाउँ दिनु, किनभने, उहाँले नै आफ्ना मानिसहरूलाई तिनीहरूका पापहरूबाट उद्धार गर्नुहुनेछ ।

²² अगमवक्ताद्वारा परमप्रभुले बोल्नु भएको वचन पूरा होस् भनेर यी सबै भन्न आएका हुन्

23 “कन्या गर्भवती हुनेछिन्, र एउटा पुत्र जन्माउने छिन्, तिनीहरूले उहाँको नाउ इम्मानुएल राख्नेछन् ।” (इम्मानुएलको अर्थ हो “परमेश्वर हामीहरूसित हुनुहुन्छ ।”)

24 जब यूसुफ निद्राबाट ब्युँझे, परमपरभुका दूतले तिनलाई जे भनेका थिए त्यहि गरे । यूसुफले मरियमलाई विवाह गरे ।

25 तर मरियमले पुत्र नजन्माउज्जेलसम्म यूसुफले तिनीसित सहवास गरेनन् अनि यूसुफले पूत्रको नाउँ येशू राखिदिए ।

अध्याय 2

यहूदिया भन्ने ठाउँको बेतलेहेम शहरमा येशूको जन्म भएको थियो । हेरोद राजा भएकोबेलामा उहाँको जन्म भएको थियो । जब येशूको जन्म भयो केही ज्योतिषीहरू पूर्वबाट यरुशलेममा आए ।

2 ती ज्योतिषीहरूले मानिसहरूलाई यसोभनी सोधे, ‘यहूदीहरूका राजा भएर जन्मेका उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ? हामीले उहाँको तारा पूर्वमा देख्यौं जसले उहाँ जन्मेको संकेत दिएको छ । हामिले पुर्वी आकाशमा तारा उदय हुँदै गरेको देख्यौ । हामी उहाँको आराधना गर्न आएका छौं ।’

3 जब राजा हेरोदले यहूदीहरूका यी नयाँ राजाको बारेमा सुने । हेरोद यस घटनाबाट चिन्तित भए । यसकारण यरुशलेमका सबै बासिन्दाहरूलाई पनि यो समाचारले चिन्तित तुल्यायो ।

4 हेरोदले सबै मुख्य यहूदी पूजाहारीहरू र जनताका शास्त्रीहरूको एउटा सभा बोलाए । उनले तिनीहरूलाई सोधे, ‘ख्रीष्टको जन्म कहाँ हुनेहो?’

5 तिनीहरूले जवाफ दिए, ‘यहूदीयाको बेतलेहेम शहरमा; अगमवक्तद्वारा यस विषयमा लेखिएको छ

6 ‘ए बेतलेहेम, यहूदाको मुलुक, तँ यहूदाका शासकहरूका माझ महान छस् । हो, तँबाट एकजना शासक आउनेछन् जो मेरो मानिस, इस्राएलको रखवाल गर्नेछन् ।”

7 त्यसपछि हेरोदले पूर्वका ती ज्योतिषीहरूलाई गुप्तमा बोलाए । हेरोदले तिनीहरूबाट पहिलो पल्ट तारा देखा परेको समय ठिकसँग पत्ता लगाए ।

8 त्यसपछि हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई बेतलेहेममा पठाए । हेरोदले तिनीहरूलाई भने ‘जाऊ र बालकको बारेमा ठीकसँग पत्ता लगाओ । जब त्यो बालकलाई भेट्टाउनेछौ, तब मलाई खबर गर, र म पनि गएर तिनको आराधना गर्नेछु ।’

9 राजाका सबै कुरा सुने र ज्योतिषीहरू गए । जुन-तारा तिनीहरूले पूर्वमा देखेका थिए, फेरि त्यही तारा तिनीहरूले देखे । ज्योतिषीहरूले तारालाई पछ्याउन थाले । त्यो तारा सानो बालक भएको ठाउँमा नपुगुज्जेल तिनीहरूको अधि-अधि गयो र त्यही अडियो ।

10 तारा देखेर ज्योतिषीहरू अत्यन्तै खुशी भए ।

11 तिनीहरू बालक भएको घरभित्र गए । त्यहाँ सानो बालकलाई आफ्नो आमा मरियमसँग देखे । तिनीहरूले शिर झुकाएर बालकलाई दण्डवत र आराधाना गरे । बालकलाई ल्याइदिएका उपहारहरू तिनीहरूले खोले र उनलाई सुन, धूप र मूर्का भेटी झुकाएर चढाए ।

12 तर परमेश्वरले तिनीहरूलाई सपनामा चेताउनी दिनुभयो । परमेश्वरले तिनीहरूलाई ‘हेरोदकहाँ फर्केर नजाऊ’ भनी चेताउनी दिनुभयो । त्यसपछि तिनीहरू अकै बाटो भएर आफ्ना निजदेशमा फर्किए ।

13 ज्योतिषीहरू गएपछि, परमपरभुको एउटा दूत सपनामा यूसुफकहाँ देखा परे । दूतले भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई साथमा लिएर मिश्रदेशमा जाऊ । हेरोदले साना बालकहरूलाई खोज्न लागि रहेकोछ । उसले सानो बालकलाई मार्न चाहन्छ । मैले नभनेसम्म तिमी त्यहीं बस्नु ।”

14 अनि यूसुफ उठेर सानो बालक र उनकी आमालाई साथमा लिएर त्यसै बखत मिश्रदेश तर्फ लागे । तिनीहरूले रातीनै घर छोडे ।

15 हेरोदको मृत्यु नभएसम्म यूसुफ मिश्रदेशमा नै बसे अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नु भएको वचन यसरी पूरा भयो । परमेश्वरले भन्नुभयो, “मैले आफ्नो पुत्रलाई मिश्र देशबाट बोलाएँ ।”

16 ज्योतिषीहरूबाट हेरोदले धोका पाएको थाहा पाएपछि तिनी साहरै रिसाए । अनि बेतलेहेम र त्यसका छेउछाउमा भेट्टाएका सबै स-साना बालकहरूलाई मार्ने आदेश दिए । ज्योतिषीहरूबाट हेरोदले बालक जन्मेको समय पत्ता लगाएका थिए । त्यस बेलादेखि अहिलेसम्म दुइ वर्षको अवधि बितेको थियो । अनि हेरोदले दुइ वर्ष र त्यसदेखि मुनिका सबै बालकहरूलाई मार्न लगाएका थिए ।

17 तब र्यमिया अगमवक्ताद्वारा परमेश्वरले भन्नुभएको वचन सत्य भयो

18 “रामामा एउटा स्वर सुनियो, रुवाबासी र आलाप-विलापको, राहेलले आफ्ना बालकहरूको लागि विलाप गरिरहेकी थिइन; शान्त बन्न तिनले अस्वीकार गरिन् किनकि, तिनका बालकहरू अब जीवित थिएनन् ।”

- 19 हेरोद मरेपछि, परमप्रभुका एकजना दूत यूसुफकहाँ सपनामा देखा परे । यो घटना त्यसबेला भयो जब यूसुफ मिश्रदेशमा नै थिए ।
- 20 स्वर्गदूतले यसो भने, “उठ, साना बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल जाऊ । बालकलाई मार्न चाहने ती मानिस अहिले मरिसकेका छन् ।”
- 21 त्यसपछि यूसुफ उठे, बालक र उहाँकी आमालाई लिएर इस्राएल तर्फ आए ।
- 22 तर यूसुफले यहूदियामा त्यसबेला अर्खिलाउस राजा भएको कुरो सुने । आफ्ना बाबु हेरोदको मृत्युपछि अर्खिलाउस राजा भए । यसकारण यूसुफ त्यहाँ जान डराए । सपनामा पनि तिनलाई चेताउनी भयो । त्यसपछि तिनले त्यो ठाउँ छाडे अनि गालीलको इलाकामा गए ।
- 23 यूसुफ नासरत भन्ने ठाउँमा पुगे र त्यही बस्न थाले । यसरी अगमनक्ताद्वारा बोलिएको वचन सत्य भयो । परमेश्वरले भन्नुभएको थियो कि “खरीष्टलाई नासरीभनिनेछ ।”

अध्याय ३

त्यही समयमा बप्तिस्मा दिने यूहन्ना देखापरे । अनि यहूदियाको मरुभूमिमा प्रचार गर्न थाले ।

- 2 तिनले भने, “पश्चात्ताप गर, आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने स्वर्गको राज्य चाडै आउन लागेको छ ।”
- 3 बप्तिस्मा दिने यूहन्ना उही हुन् जसको विषयमा यशैया अगमवक्ताद्वारा यसो भनिएको थियो । यशैयाले भनेका थिए “मरुभूमिमा एकजना कराइरहेछन्, ‘परमप्रभुको बाटो तयार पार; उहाँका मार्गहरू सोझ्याऊ ।”
- 4 यूहन्नाको लुगा ऊँटको रौंको थियो । तिनको कम्मरमा छालाको पेटो थियो । तिनको आहार सलह र वन-मह थियो ।
- 5 यूहन्नाको सन्देश सुन् मानिसहरू एकत्र भए । यरूशलेम र सारा यहूदिया र यर्दन नदी वरिपरि सबै भागका मानिसहरू तिनीहरूकहाँ गए ।
- 6 आफ्नो पाप स्वीकार गरे पछि मानिसहरू आए अनि यूहन्ना द्वारा यर्दन नदीमा बप्तिस्मा लिए ।
- 7 धेरै फरिसीहरू र सदुकीहरू यूहन्नाकहाँ बप्तिस्मा लिनका निम्ति आए । जब यूहन्नाले तिनीहरूलाई देखे तिनले भने, ‘हे सर्पका सन्तान हो, आउन लागेको परमेश्वरको क्रोधबाट भाग्न कसले तिमीहरूलाई चेताउनी दियो?’
- 8 तिमीहरू यस्तो काम गर । जसबाट, तिमीहरूको हृदय र रहन-सहन साँच्चै परिवर्तन भएको बुझिनेछ ।
- 9 अनि ‘अब्राहामनै हाम्रा पिता हुनुहुन्छ’ भन्ने कुरा आपसामा विचार नगर । म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरले यी दुइगाबाट अब्राहामका लागि सन्तान प्रदान गर्न सक्नुहुन्छ ।
- 10 अनि अहिलेनै रुखहरूको फेदमा बज्जरो परेको छ । असल फल नफलाउने सबै रुखहरूलाई काटेर ढलिनेछ अनि आगोमा फालिनेछ ।
- 11 ‘म चाहिँ तिमीहरूले पश्चात्ताप गर्यौं भनी देखाउनका निम्ति पानीद्वारा बप्तिष्मा गरिदिन्छु । तर मपछि आउने एक जना मभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ, जसको जुत्ताको फित्ता खोल्ने लायकको म छैन, उहाँले नै तिमीहरूलाई पवित्र आत्मा र आगोले बप्तिस्मा दिनुहुनेछ ।
- 12 उहाँले अन्न र भूसलाई अलग पार्न निफन्ने नाङ्गलो आफ्नो हातमा लिनु भएकोछ, उहाँले हुँदा संग्रह गरी आफ्नो गहरौं भकारीमा जम्मा गर्नुहुनेछ । अनि भूस जति ननिभ्ने आगोमा जलाउनुहुनेछ ।”
- 13 त्यसैबेला येशू गालील भएर यर्दन नदीमा आउनुभयो येशू यूहन्नाद्वारा बप्तिस्मा लिनका निम्ति यूहन्नाकहाँ आउनुभयो ।
- 14 तर यूहन्नाले उनी येशूलाई बप्तिस्मा दिनु योग्यको छैनन-भन्ने कोशिश गरे उनले सोधे, ‘तपाईं मकहाँ बप्तिस्मा लिन किन आउनुभयो? म आफैले तपाईंबाट बप्तिस्मा लिनु पर्ने हो ।’
- 15 येशूले भन्नुभयो, “अहिलेलाई यस्तै हुनदेऊ । हामीले यसरीनै सही कुरा गर्नु पर्छ ।” त्यसपछि यूहन्ना येशूलाई बप्तिस्मा दिन राजी भए ।
- 16 त्यसपछि येशू बप्तिस्मा लिएर तुरुन्तै पानीबाट माथि निस्कनु भयो । स्वर्ग उहाँको निम्ति उघिरेको अनि परमेश्वरको आत्मा ढुकुर जस्तै आफूमाथि आइरहेको देख्नु भयो ।
- 17 तब स्वर्गबाट यो वाणी आएको सुनियो । वाणिले यसो भन्यो, ‘यिनी मेरो प्यारो पूत्र हुन् र म यिनीसँग अत्यन्त प्रसन्न छु ।”

अध्याय ४

- य**सपछि आत्मा ले येशूलाई मरुभूमिमा लगेर गयो । दुष्टात्माद्वारा परीक्षा गर्नको निम्ति त्यहाँ लगिएको थियो ।
- ² चालीस दिन र चालीस रात येशूले केही खानु भएन । यसपछि उहाँ भोकाउनु भयो ।
- ³ शैतान येशू कहाँ परीक्षा गर्नलाई आयो र भन्यो, ‘यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी दुइगाहरु रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस् ।’
- ⁴ जवाफमा येशूले भन्नुभयो, ‘धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको मानिस रोटी खाएर मात्र बाँच्दैन, परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्छ ।’
- ⁵ त्यसपछि शैतानले येशूलाई पवित्र शहर यरूशलेममा लग्यो । त्यो दुष्टात्माले येशूलाई मन्दिरको गजूरमाथि राख्यो ।
- ⁶ शैतानले भन्यो, ‘यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने, यहाँबाट तल हाम फालनुहोस् । किनभने धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ ‘परमेश्वरले तपाईंको निम्ति स्वर्गदूतहरुलाई खटाउनु हुनेछ, अनि तिनीहरुले तपाईंलाई हात-हातमा उचाल्नेछन्, जसद्वारा, तपाईंको खुट्टाहरु दुइगामा बजारिने छैनन् ।’
- ⁷ येशूले जवाफ दिनुभयो, ‘धर्मशास्त्रमा यस्तो पनि लेखिएको छ तैले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई परीक्षा नगर्नु ।’
- ⁸ त्यसपछि शैतानले येशूलाई एउटा अति अल्गो पर्वतमा पुर्यायो । उसले येशूलाई संसारका सबै राज्यहरु, त्यहाँ भएका वैभव देखायो ।
- ⁹ शैतानले भन्यो, ‘यदि तपाईंले घोटो परेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने यी सब थोक म तपाईंलाई दिनेछु ।’
- ¹⁰ येशूले शैतानलाई भन्नुभयो, ‘म देखि टाढा भइहाल, शैतान । धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘तैले परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु पर्छ अनि उहाँकै मात्र सेवा गर्न पर्छ ।’
- ¹¹ त्यसपछि शैतानले येशूलाई छोडिदियो । त्यसपछि केही स्वर्गदूतहरु येशूकहाँ आएर उहाँको सेवा-टहल गरे ।
- ¹² येशूले यूहन्ना थुनामा परे भन्ने कुरा सुन्नु भयो । त्यसपछि उहाँ गालील तर्फ लाग्नुभयो ।
- ¹³ येशू नासरतमा बस्नु भएन । उहाँ गालिल झीलको नजिकको कर्फनहुम नगरमा बस्नु भयो । कर्फनहुम जबुलून अनि नप्तालीका क्षेत्रमा पर्छ ।
- ¹⁴ येशूले यशैया अगमवक्ताद्वारा बोलिएको यिनै वचनलाई पूरा गर्नका निम्ति यसो गर्नु भयो,
- ¹⁵ “जबुलूनको मुलुक र नप्तालीको मुलुक, यर्दन नदीपारि समुन्द्रको किनार गालील, गैर-यहूदीहरुको मुलुक-
- ¹⁶ जहाँका मानिसहरु अन्धकारमा थिए, तिनीहरुले एउटा ठूलो ज्योति देखे विहान झैं अँध्यारो मुलुकमा बस्नेहरुको निम्ति ज्योति उदायो । मुलुकको चिहान जस्तै ठाउँमा बाँच्न परेको थियो ।”
- ¹⁷ यसै बेलादेखि येशूले प्रचार गर्न थाल्नुभयो । उहाँले भन्नलाग्नुभयो, “तिमीहरु पश्चत्ताप गर अनि आफ्नो रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने, स्वर्गको राज्य नजिक आइपुगेको छ ।”
- ¹⁸ गालील झीलका छेउ भएर येशू हिडिरहनु भएको थियो । उहाँले दुइजना दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो पत्तुस भनिने शिमोन र तिनको भाइ अन्दरयास दुवै दाज्यू-भाइ माछामार्ने जलहारी थिए । अनि तिनीहरुले समुन्द्रमा जाल हानेर माछा मार्दै थिए ।
- ¹⁹ येशूले भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग र म तिमीहरुलाई मानिसहरुका जलहारी बनाउनेछु ।”
- ²⁰ शिमोन र अन्दरयास दुवैले आफ्नो जालहरु त्यति नै बेला छाडिदिए र येशूको पछिलागे ।
- ²¹ गालील झील भएर येशू हिँड्दै जानुभयो । उहाँले अरु दुइजना दाज्यू-भाइलाई देख्नुभयो, याकूब र यूहन्ना ती जब्दीका छोराहरु थिए । तिनीहरुले जाल बुन्दै गरेका देख्नु भयो । येशूले ती दुइ दाज्यू-भाइलाई पनि बोलाउनु भयो ।
- ²² तिनीहरुले पनि तुरन्तै आफ्नो दुइगा र आफ्नो बाबुलाई छोडेर येशूको पछि लागे । :17-19)
- ²³ येशूले गालीलका सबै ठाउँहरुमा यात्रा गर्नुभयो । उहाँले तिनीहरुको सभाघरहरुमा सिकाउन लाग्नुभयो अनि स्वर्गको राज्यको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो । उहाँले मानिसहरुमा भएका हरेक किसिमका रोग र शारीरिक कमजोरीहरुलाई निको पार्नुभयो ।
- ²⁴ उहाँको कीर्ति सिरियाभरि फिजियो, अनि मानिसहरुले शारीरिक रुपले रोगी भएका सबै रोगीहरुलाई उहाँकहाँ ल्याउन थाले । ती रोगी मानिसहरु अनेक प्रकारका रोग र कष्टले पीडित थिए । कतिजना मानिसहरु एकदमै नराम्रा रोगले पीडित थिए भने कतिजना भूत-प्रेत र पिशाच लागेकाहरु थिए । कतिजना छारेरोग लागेकाहरु र कतिजना पक्षवात भएकाहरु थिए । येशूले तिनीहरु सबैलाई निको पार्नुभयो ।
- ²⁵ धेरै-धेरै मानिसहरुले उहाँलाई पछ्याउन लागे । ती मानिसहरु गालील, डेकापोलिसयरूशलेम, यहूदिया तथा यर्दन नदी पारिका अन्य इलाकाबाट आएकाहरु थिए ।

येशूले त्यहाँ भएका धेरै मानिसहरूलाई देख्नु भयो । येशू डाँडामा उक्लेर बस्नुभयो । उहाँका चेलाहरू पनि उहाँको नजिक आएका थिए ।

2 उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन थाल्नुभयो । उहाँले भन्नुभयो,

3 “ती मानिसहरू धन्य हुन् जसले आफूलाई आत्मिक रूपले दरिद्र छौं भनी बुझेका छन्, किनभने स्वर्गको राज्य तिनीहरूकै हो ।

4 धन्य शोक गर्नेहरू, किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ ।

5 धन्य विनम्र हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले पृथ्वीको अधिकार पाउनेछन् ।

6 धन्य धार्मिकताका निम्ति भोकाउने र तिर्खाउनेहरू, किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई तृप्त पार्नु हुनेछ ।

7 धन्य अरु प्रति दया देखाउनेहरू किनभने तिनीहरूले दया पाउनेछन् ।

8 धन्य हृदयमा शुद्ध हुनेहरू, किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई देख्नेछन् ।

9 धन्य शान्ति मेल-मिलाप गराउनेहरू, किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्र भन्नुहुनेछ ।

10 धन्य धार्मिकताको निम्ति सताइएकाहरू, किनभने स्वर्गका राज्य तिनीहरूकै हुनेछ ।

11 “धन्य हौ तिमीहरू जब मानिसहरूले तिमीहरूको निन्दा गर्नेछन् र खेदो गर्नेछन् । झूटो बोलेर हरेक किसिमका दुष्ट कुरा गरेर तिमीहरूको खेदो गर्नेछन्, किनभने तिमीहरू मेरा चेलाहरू हौ ।

12 सुखी र खुशी बन । स्वर्गमा तिमीहरूलाई ठुलो इनाम मिल्नेछ । किनभने तिमीहरूका अधिका अगमवक्ताहरूलाई तिनीहरूले यसरीनै व्यवहार गरेका थिए ।

13 “तिमीहरू पृथ्वीका नून हौ । यदि नूनको स्वाद नै छैन भने, फेरि त्यसलाई नुनिलो केले पार्ने र? यदि नूनमा नूनको स्वाद नै छैन भने त्यो ता-फालिन र मानिसका खुट्टाले कुल्चनबाहेक अरु केही कामको हुँदैन ।

14 “तिमीहरू संसारका ज्योति हौ जसले संसारलाई उज्यालो पार्छ । डाँडामा बसालिएको नगर अदृश्य रहन सक्तैन ।

15 त्यसरीनै मानिसहरूले बत्ती बालेर पाथीमुनि राख्दैनन् । त्यसको सट्टामा तिमीहरूले त्यसलाई सामदानमा राख्छन् । यसरी घरमा भएका सबै मानिसहरूले उज्यालो पाउने छन् ।

16 त्यसै गिरी, अरुका निम्ति तिमीहरू पनि उज्यालो बनिदिनु पर्छ । तिमीहरूले गरेका सुकर्महरू मानिहरूले देख्नेछन् र स्वर्गमा बस्नु हुने तिमीहरूका पिताका महिमा गर्नेछन् ।

17 ‘म मोशाको व्यवस्था अथवा अगमवक्ताहरूद्वारा लेखिएको अगमवाणी रद्द गर्न आएको भन्ने नसमझ्, रद्द गर्न होइन, तर पूरा गर्न म आएको हुँ ।

18 म साँचो भन्दछु, जबसम्म स्वर्ग र पृथ्वी बितेर जाँदैन, व्यवस्थाको हरेक कुरा पूरा हुनेछ सबै कुरा पूरा नहोउज्जेल कुनै किसिमले व्यवस्थाबाट एउटा मात्र वा एउटा बिन्दु पनि हटाइने छैन ।

19 हरेक मानिसले प्रत्येक आदेश पालन गर्नेपर्छ चाहे त्यो आदेश सामान्य नै किन नहोस् । यदि कुनै मानिसले एउटा पनि आदेश पालन गर्न चाँहदैन अनि अरुलाई पनि आदेश पालन नगर्नु भनी सिकाउँछ भने स्वर्गको राज्यमा त्यो सबैभन्दा तुच्छ ठहरिनेछ । तर जसले आदेश पालन गर्छ अनि अरुलाई पनि आदेश पालन गर्न सिकाउँछ, त्यो नै स्वर्गको राज्यमा ठूलो कहलाइनेछ ।

20 म भन्दछु धर्मशास्त्री र फरिसीहरूको भन्दा तिमीहरूले राम्रो काम गर्नु पर्छ । यदि तिमीहरूले तिमीहरूलाई उछिन्न सकेनौ भने तिमीहरूले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्नेछैनौ ।

21 “तिमीहरूले सुनेका छौ, प्राचीन समयकाहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘कसैको हत्या नगर् । जसले हत्या गर्छ, त्यो व्यवस्था समक्ष उभिनु पर्नेछ ।’

22 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, कोही अन्य मानिससित नरिसाओ । सबैजना तिम्रा भाइ हुन् । यदि तिमी अरु मानिससंग रिसाउँछौ भने, तिमी इन्साफको निम्ति खडा हुनु पर्नेछ । यदि तिमीले अर्को मानिससित नराम्रा कुरा गर्यौ भने तिमी यहूदीहरूको महासभाको समक्ष उभिनु पर्नेछ । यदि अर्को मानिसलाई ‘मुख्र’ भन्छौ भने तिमी नरकको आगोमा फालिइनु पर्नेछ ।

23 “जब तिमीले परमेश्वरलाई भेटी चढाउछौ त्यसबेला तिमी अरुहरूलाई पनि समझ । यदि तिमीले वेदीमा भेटी चढाउँदा तिम्रो विरुद्धमा तिम्रो भाइको हृदयमा केही छ भन्ने समझ्यौ भने,

24 त्यही वेदीको छेउमा तिम्रो भेटी छोड । पहिला तिमी फर्केर जाऊ अनि त्यो मानिससित मिलाप गर । त्यसपछि आफ्नो भेटी वेदीमा चढाऊ ।

25 यदि तिम्रो विरोधीले तिमीलाई न्यायालयमा लाँदैछ भने उसित मिलाप गरिहाल । न्यायालय पुग्नु अघिनै तिमीले यसो गर । यदि तिमी उसको साथी बन्न असफल भयौ भने उसले तिमीलाई न्यायाधीशको हातमा सुम्पिदेल, न्यायाधीशले तिमीलाई प्रहरीको हातमा सुम्पिदेलान् अनि तिमीलाई इयालखानामा थुनिदिनेछ ।

- 26 म तिमीलाई भन्दछु कि तिमीले ऋणको अन्तिम पैसा नतिरुञ्जेल तिमी त्यहाँबाट कुनै तरिकाले उम्कने छैनौ ।
- 27 “तिमीहरूले यसो भनेको सुनेकाछौ, ‘व्यभिचारको पापबाट अलग बस ।’
- 28 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले स्त्रीलाई खराब इच्छाले हेर्दछ, त्यसले अधिबाटै उसित त्यसको हृदयमा व्यभिचार गरिसकेको हुन्छ ।
- 29 यदि तिमीरो दाहिने आँखाले तिमीलाई बाधा पुर्याउँछ भने, त्यसलाई निकालेर फालिदेऊ । किनभने तिमीरो सम्पूर्ण शरीर नरकमा पर्नु भन्दा बरु तिमीरा अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिमीरो निम्ति हितकारी हुनेछ ।
- 30 यदि तिमीरो दाहिने हातले तिमीलाई पाप गराउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेऊ । किनभने तिमीरो सम्पूर्ण शरीर नरकमा जानु भन्दा बरु तिमीरो अङ्गहरूमध्ये एउटा नष्ट हुनु तिमीरो निम्ति हितकारी हुनेछ ।
- 31 ‘यसलाई यसप्रकारले भनिएको छ, ‘जसले आफ्नी पत्नीलाई त्याग गर्ला, त्यसले उसलाई त्यागपत्र लेखी देओस् ।’
- 32 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले आफ्नी पत्नीलाई व्यभिचारको कारणबाहेक अन्य कारणले त्याग गर्ला, उसलाई त्यसले व्यभिचारिणी तुल्याउँछ, र जसले त्याग गरिएकोसित विवाह गर्ला, त्यसले पनि व्यभिचार गर्नेछ ।
- 33 “फेरि तिमीहरूले सुनेकाछौ, कि हाम्रा प्राचीन समयका पुर्खाहरूलाई यसो भनिएको थियो, ‘जब तिमी शपथ खान्छौ, त्यो प्रतिज्ञा नतोड । परमेश्वरको निम्ति आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर ।’
- 34 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, स्वर्गको नाउँमा कसम वा प्रतिज्ञा खाँदै नखाऊ, किनभने स्वर्ग परमेश्वरको सिंहासन हो ।
- 35 पृथ्वीको नाममा पनि कसम नखाऊ, किनभने पृथ्वी परमेश्वरको पाउदान हो । यरूशलेमको नाउँमा कसम नखाऊ, किनभने त्यो महाराजाको शाहर हो ।
- 36 अनि आफ्नो शिरको कसम पनि नखाऊ, किनभने तिमी आफ्नो शिरको एउटा केशलाई पनि सेतो वा कालो तुल्याउन सक्दैनौ ।
- 37 यदि तिमी ‘हो’ भने ‘हो’ भन ‘होइन’ भने ‘होइन’ भन । यस भन्दा बढ्ता चाहिँ दुष्ट-तर्फबाट भएको हो ।
- 38 “तिमीहरूले सुनेकाछौ, यसो भनिएको थियो, ‘आँखाको बदला आँखा, र दाँतको बदला दाँत ।’
- 39 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘दुष्टको सामना नगर । यदि कसैले तिमीरो दाहिने गालामा चटकाइदियो भने त्यसलाई देब्रे गाला पनि फर्काइदाओ ।
- 40 यदि कसैले मुद्दा चलाएर तिमीरो दौरा लीने दाबी गर्छ भने, त्यसलाई तिमीरो खाष्टो पनि दिइहाल ।
- 41 यदि कसैले तिमीलाई एक माइलसम्म जबरजस्त हिँडन लगाउँछ भने उसित दुईमाइलसम्म जाऊ ।
- 42 यदि कसैले तिमीसित केही माग्छ भने त्यो दिइहाल । कुनै व्यक्तिले कर्जा लिन चाहेमा पनि केही दिन अस्वीकार नगर ।
- 43 ‘तिमीहरूले यसो भनिएको सुनेकाछौ, ‘तिमीरो छिमेकीलाई प्रेम गर र तिमीरो शत्रुलाई घृणा गर ।’
- 44 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, तिमीहरूलाई खेदो गर्नेहरूको निम्ति प्रार्थना गर ।
- 45 यदि तिमीले यसो गर्यो भने तिमी स्वर्गको पिताका साँचो पुत्र हुनेछौ । किनभने उहाँले दुष्ट र सज्जन दुवैका निम्ति घाम लगाइदिनुहुन्छ । अनि धर्मी र अधर्मीहरूको निम्ति वृष्टि पठाइदिनुहुन्छ ।
- 46 यदि तिमीहरूसँग प्रेम गर्नेहरूलाई मात्र प्रेम गर्दछौ भने तिमीहरूले कनै इनाम पाउने छैनौ । महसूल उठाउनेहरूले पनि त्यसै गर्छन् ।
- 47 अनि यदि तिमीहरू आफ्ना साथी-भाइहरूलाई मात्र अभिवादन गर्छौ भने अरु मानिसहरूसँग असल ठहर्नेछैनौ । अरु परमेश्वरलाई नजान्ने मानिसहरू पनि आफ्ना साथीभाइहरूसँग असल नै हुन्छन् ।
- 48 यसैकारणले तिमीहरू सिद्ध होऊ, जसरी तिमीहरूका स्वर्गका पिता सिद्ध हुनुहुन्छ ।

अध्याय 6

“होशियार बस, जब तिमीहरू राम्रो काम गर्छौ, अरु मानिसहरूका उपस्थितिमा त्यस्ता देखावटीका निम्ति काम नगर । यदि त्यसो गर्यो भने स्वर्गमा भएका तिमीरा पिताबाट तिमीहरूलाई केही इनाम मिल्नेछैन ।

2 ‘जब तिमी दरीदरहरूलाई सहायता दिन्छौ त्यसको विज्ञापन नगर कपटीहरूले जस्तो काम नगर । तिनीहरूले अरुले देख्छुन भनेर दरीदरलाई सहायता गर्न अधिबाटै आफ्ना तुरही बजाउँछन् । तिनीहरूले सभाघरहरू र गल्लीहरूमा यसो गर्छन् । मानिसहरूबाट प्रशंसा पाउनलाई तिनीहरू यसो गर्दछन् । म तिमीहरूलाई साँचो भन्छु, यो नै ती सबै इनामहरू हुन् जो तिनीहरूले पाउने छन् ।

3 तर जब तिमी दरीदरका निम्ति दान-पुण्य गर्दछौ, एकदमै गुप्त रूपले गर । तिमीले के गर्न लागि रहेका छौ भनेर कसैले चाल नपावोस् ।

- 4 तिम्रो दान-पुण्य गुप्त रूपमा होस् । गुप्त रूपमा गरेका तिम्रो दान-पुण्य तिम्रा पिताले अवश्यै देख्नु हुनेछ । तब तिम्रा पिताले, जसले गुप्तहरूमा के गरिएको छ देख्नुभएको छ र उहाँले तिमीलाई इनाम दिनुहुनेछ ।
- 5 'जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब कपटीहरूले जस्तो नगर । कपटीहरू सभाघरहरूमा र गल्लीहरूमा उभिएर अरूले देख्नु भनी प्रार्थना गर्दछन् । म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यी सबैको इनाम तिनीहरूले पाइसकेका छन् ।
- 6 जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तिमी आफ्नो भित्ती कोठामा पसी ढोका बन्द गर । त्यसपछि तिमी आफ्ना पितासित गुप्तमा प्रार्थना गर । गुप्तरूपमा गरेको सबै कुरा तिम्रा पिताले देख्नु हुनेछ, र तिमीलाई उहाँले इनाम दिनुहुनेछ ।
- 7 'जब तिमी प्रार्थना गर्दछौ, तब परमेश्वरलाई नजान्ने अरु मानिसहरूले जस्तो व्यवहार नगर । तिनीहरू अर्थहीन कुरा गर्छन् । तिमीले त्यसप्रकारले प्रार्थना गर्नु हुँदैन । तिनीहरूले साँचेका हुन्छन् परमेश्वरले तिनीहरूका कुरा सुन्नुहुनेछ भनी ।
- 8 त्यस्ता मानिसहरू जस्तो नहोऊ । तिमीहरूले पितासंग माग्नुभन्दा अघि नै तिमीहरूलाई कुन-कुन कुराको खाँचो छ, सो तिमीहरूका पिताले जान्नुहुन्छ ।
- 9 यसैले जतिबेला तिमी प्रार्थना गर्दछौ, त्यसबेला यसरी प्रार्थना गर'हे हाम्रा स्वर्गमा बस्नुहुने पिता, हामी प्रार्थना गर्दछौं तपाईंको नाउँ सँधै पवित्र रहोस् ।'
- 10 हामी प्रार्थना गर्दछौं, तपाईंको राज्य आवोस् अनि तपाईंको इच्छा स्वर्गमा झैं यस पृथ्वीमा पूरा होस् ।
- 11 आज हामीलाई प्रत्येक दिन चाहिने भोजन दिनुहोस् ।
- 12 हाम्रा अपराधहरू क्षमा गरिदिनुहोस् । जसरी हामीले पनि आफ्ना अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं ।
- 13 हामीलाई परीक्षामा पर्न नदिनुहोस् तर हामीलाई दुष्टबाट बँचाउनु होस् ।
- 14 यदि, तिमीहरूले तिनीहरूको कसुर क्षमा गर्यौ भने तिमीहरूका स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ ।
- 15 यदि तिमीहरूले मानिसहरूका दोष क्षमा गरेनौ भने स्वर्गमा बस्नुहुने तिमीहरूका पिताले पनि तिमीहरूका दोष क्षमा गर्नुहुनेछैन ।
- 16 'जब तिमीहरू उपवास बस्छौ, तब कपटीहरू जस्ता उदासी नबन् । कपटीहरूले जस्तो आचरण नगर । आफू उपवास बसेको कुरा मानिसहरूलाई देखाउन तिनीहरू आफ्नो मुखलाई अनौठो देखिने पाछो । म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ती कपटीहरूले पाउने सबै इनाम यही हो । तिमीहरूले इनाम पाइसकेका छन् ।
- 17 यसर्थ जब तिमीहरू उपवास बस्छौ, आफू राम्रो र असल भएर बस । आफ्नो मुख धोऊ ।
- 18 तब मानिसहरूले तिमीहरू उपवास बसिरहेकाछौ भन्ने कुरा थाहा नपाऊन तर गुप्तमा भएका तिम्रा पिताले सबै कुराहरू देख्नुहुनेछ । अनि उहाँले नै इनाम दिनुहुनेछ ।
- 19 'आफ्नो निम्ति पृथ्वीमा सम्पत्ति नथुपार । जहाँ खीया र किराहरूले सम्पत्ति ध्वंस पारिदिनेछ । अनि चोरहरूले पनि तिम्रो घर फोरेर त्यहाँको सम्पत्ति चोर्छन् ।
- 20 तर आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन-सम्पत्ति थुपार । स्वर्गमा भएको धन-सम्पत्ति खीया र किराहरूले नष्ट पार्न सक्दैन । चोरले पनि त्यहाँ पसेर चोर्न सक्दैन ।
- 21 कारण जहाँ तिम्रो धन हुन्छ, त्यहीं तिम्रो मन पनि हुनेछ ।
- 22 "तिम्रो शरीरको ज्योति आँखा हो । यदि तिम्रा आँखाहरू निर्मल छन् भने, तिम्रा सारा शरीर उज्यालो रहनेछ ।
- 23 तर यदि तिम्रा आँखा खराब छन् भने, तिम्रो सम्पूर्ण शरीर अँध्यारो हुनेछ । यदि तिम्रो उज्यालो चाहिँ अँध्यारो भयो भने, त्यो घनघोर अँध्यारो हुनेछ ।
- 24 'कसैले पनि दुई मालिकको सेवा एकै समयमा गर्न सक्दैन । उसले एउटालाई घृणा र अर्कोलाई प्रेम गर्नेछ । अथवा त्यो एउटासित झुक्नेछ, र अर्कोलाई तुच्छ गन्नेछ । यसैले एउटै समयमा एकै साथमा तिमीहरूले परमेश्वर र धनको चाकरी गर्न सक्दैनौ ।
- 25 "यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, बाँच्नलाई के खानु पर्ने भन्ने विषयमा तिमीहरू चिन्तित हुनु हुँदैन । तिमीलाई शरीरको निम्ति चाहिने वस्त्रका विषयमा फिक्री नगर । खानेकुरा भन्दा जीवन धेरै मूल्यवान छ । अनि लुगाफाटा भन्दा शरीर धेरै मूल्यवान छ ।
- 26 आकाशका चरा चुरुङ्गीलाई हेर, तिमीहरूले नता कहिले बीऊनै छर्छन्, न अन्नको फसल काट्छन् न भकारीहरूमा बटुल्छन् । तर तिमीहरू का स्वर्गका पिताले तिनीहरूलाई खुवाउनु हुन्छ । तर तिमीहरूलाई थाहो छ ती चराचुरुङ्गीहरू भन्दा तिमीहरू बहुमूल्य छौ ।
- 27 फिक्री मात्र गरेर कसैले पनि आफ्नो आयुमा केही समय बढाउन सक्दैन ।
- 28 "अनि लुगाफाटाको निम्ति तिमीहरू किन फिक्री गर्छौ? बँगैचाको फूलहरूको विचार गर, ती कसरी बढ्दछन् । तिनीहरू

न ता आफ्नो लागि परिश्रम गर्दछन्, न ता वस्त्रका निम्ति धागो काट्दछन् ।

29 तर पनि म तिमीहरूलाई भन्दछु, महान अनि धनी राजा सुलेमान समेतले यी फूलहरू मध्ये एउटा जति पनि सिंगारिएका थिएनन् ।

30 यस प्रकार परमेश्वरले जमीनमा झारपात उमारेर सजाउँनु हुन्छ । ती आज देखिन्छ भोलि आगोमा फ्याँकिनेछ र जलाइनेछन् । यसकारण परमेश्वरले नै तिमीहरूलाई अझ राम्ररी लुगाफाटा पहिराइदिनु हुनेछैन र? अल्पविश्वासी हो

31 यसर्थ फिक्री गर्दै यसो नभन, 'हामी के खाऔंला? वा हामी 'के लगाउँला?

32 परमेश्वरमा विश्वास नगर्नेहरूले मात्रै यी कुराहरू पाउने इच्छा गर्दछन् । यसकारण फिक्री नगर, किनभने स्वर्गमा बस्नुहुने पिताले तिमीहरूलाई यी सबै थोकको आवश्यक छ भनी जान्नुहुन्छ ।

33 तिमीहरू अरु थोकभन्दा परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकताको विषयमा इच्छा गर । तब उहाँले तिमीहरूलाई तिमीहरूले चाहेका यी जम्मे कुराहरू दिनुहुनेछ,

34 जसद्वारा भोलिको निम्ति तिमीहरूले त्यति फिक्री गर्नु पर्ने छैन, प्रत्येक दिनमा आ-आफ्नै समस्या हुन्छ । भोलिको दिनको पनि आफ्नै समस्याहरू छ ।

अध्याय 7

“अरु प्रति निसाफ नगर, जस्तो कि परमेश्वरले पनि तिमीहरूको निसाफ गर्नु हुनेछैन ।

2 जुन नियम उपयोग गरी तिमीहरू अरूको निसाफ गर्दछौ, उसैगरी तिमीहरू पनि निसाफ गरिनेछौ । अनि जुन उपाय प्रयोग गरी अरूलाई तिमीरू क्षमा गर्नेछौ त्यही उपाय उपयोग गरी तिमीहरूलाई क्षमा प्रदान गरिनेछ ।

3 किन तिमी आफ्नो भाइको आँखामा भएको सानो कसिङ्गर देख्छौ, तर तिम्रो आफ्नै आँखामा भएको ठूलो काठको चोइटो भने देख्दैनौ ।

4 अथवा कसरी तिमीले तिम्रो भाइलाई भन्नसक्छौ, 'मलाई तिम्रो आँखाबाट कसिङ्गर निकाल्नुदेऊ,' जब तिम्रो आफ्नै आँखामा त्यो काठको ठूलो चोइटो रहेकोछ?

5 ए कपटी हो! पहिले तिम्रो आफ्नै आँखामा भएको त्यो ठूलो काठको चोइटो निकाल त्यसपछि मात्र तिमीले आफ्नो भाइको आँखामा भएको कसिङ्गर देख्नेछौ ।

6 “कुकुरहरूलाई पवित्र चीजहरू नदेऊ । तिमीहरूले तिमीलाई झम्टने छन् अनि टुक्रा-टुक्रा पारी च्यात्नेछन् । आफ्ना मोतीहरू सुँगुरका अगाडी नफाल । तिमीहरूले केवल त्यसलाई कुल्चने छन् ।

7 ‘माँग, तब परमेश्वरले तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ । खोजी गर तब तिमीहरूले पाउनेछौ । ढक्ढकाऊ, तब ढोका तिमीहरूको लागि उघरनेछ ।

8 साँचो हो, जसले माग्छ त्यसले पाउँदछ । जसले खोज्दछ उसले भेट्छ । अनि जसले ढक्ढाउँछ उसको निम्ति ढोका खोलिनेछ ।

9 तिमीहरूमध्येको बाबु होला? यदि तिमीहरूको छोरोले रोटी मागे, के तिमीहरू उसलाई ढुङ्गा दिन्छौ? अहँ ।

10 अथवा, जब तिम्रो छोरोले माछा माग्छ भने के तिमीले उसलाई साँप दिन्छौ? अहँ!

11 तिमी परमेश्वर झैँ होइनौ-तिमी दुष्ट हो र पनि तिमीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई असल कुराहरू दिन जान्दछौ । यसकारण तिमीहरूका पिताले उहाँसित माग्नेहरूलाई कति बढी भरेर असल चीजहरू दिनु हुनुहुनेछ ।

12 “अरु मानिसहरूले तिमीहरूलाई जे जसो गरून् भन्ने तिमीहरू चाहन्छौ, तिमीहरूले पनि तिमीहरूलाई त्यसै गर । यहीनै मोशाको व्यवस्थाको अर्थ र अगमवक्ताहरूको उपदेश हो ।

13 “साँघुरो ढोकाबाट भित्र पस, जसले स्वर्ग तिर पुर्याउँछ । नकमा जाने बाटो एकदमै सजिलो छ । अनि ढोका पनि फराकिलो छ । धेरै मानिसहरू त्यसबाट भित्र पस्दछन् ।

14 जीवनको बाटोमा लाने ढोका साँघुरो हुन्छ । अनि बाटो अति कठिन छ । केवल केही मानिसहरूले मात्र त्यो बाटो पैलाउन सक्छन् ।

15 ‘झूटा अगमवक्ताहरूबाट होशियार बस । तिनीहरू भेडाका भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन् । तर वास्तवमा तिनीहरू खतरनाक बाँसाहरू झैँ हुन्छन् ।

16 तिनीहरूले गरेका कामहरूबाट तिनीहरूलाई चिन्न सकिन्छ । जसरी मानिसले काँडाका बोटबाट अंगूर अथवा काँडादार पोथ्राबाट नेभारा पाउन सकिँदैन । त्यसरी नै नराम्रो मानिसहरूबाट राम्रा कामहरू हुँदैनन् ।

17 त्यसरी नै, प्रत्येक असल रूखले राम्रो फल दिन्छ । अनि नराम्रो रूखले नराम्रै फल दिन्छ ।

18 एउटा असल रूखले खराब फल फलाउँदैन अनि नराम्रो रूखले कहिल्यै असल फल फलाउँदैन ।”

- 19 असल फल दिन नसक्ने प्रत्येक रूख काटेर ढालिन्छ र आगोमा फालिन्छ ।
- 20 यसकारण तिनीहरूका कर्मबाट तिमीहरूले झूटा अगमवक्ताहरूलाई चिन्नेछौ ।
- 21 'मलाई प्रभु, प्रभु, भन्ने हरेक मानिस स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछैन । तर जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरो पिताको इच्छा पालन गर्छ । उसले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछ ।
- 22 अन्तिम दिनमा धेरैले मलाई भन्नेछन्, 'तपाईं नै हाम्रा प्रभु हुनुहुन्छ । हामीले तपाईंकाे नाउँमा अगमवाणी बोल्यौ; अनि तपाईंकाे नाउँमा हामीले ती दुष्टहरूलाई निकाली पढायौं अनि अनेक अनौठा चमत्काहरू गर्‍यो ।'
- 23 तब म तिनीहरूलाई स्पष्ट रूपले भन्नेछु, 'तिमी त्यो पाप काम गर्नेहरू म देखि टाढा होओ मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै चिनेको छैन ।'
- 24 "हरेक मानिस जसले मैले भनेका यी कुराहरू सुन्छ र पालन गर्छ उनै बुद्धिमान हो । बुद्धिमान मानिसले आफ्नो घर चट्टानमाथि निर्माण गरेको छ ।
- 25 त्यहाँ घनघोर पानी पर्यो अनि बाढी आयो । तुफान हुँदा त्यो घरलाई हान्यो । तर पनि त्यो घर ढलेन । किनकि त्यो घर चट्टानमाथि निर्माण गरिएको थियो ।
- 26 तर प्रत्येक मानिस जसले मेरा कुरा सुन्छ तर मेरो अनुसरण गर्दैन, त्यो एउटा मूर्ख मानिस जस्तै हो । उसले आफ्नो घर बालुनामाथि बनायो ।
- 27 अति बृष्टिको कारणले बाढी आयो, आँधीले घरलाई हान्यो र त्यो ठूलो आवाज सहित ढल्यो ।'
- 28 येशूले उपदेश दिनु भएको सुनेर मानिसहरू छक्क परे ।
- 29 किनभने येशूले तिनीहरूका व्यवस्थाको शास्त्रीहरूले झैं सिकाउनु भएन । तर अख्तियार भएको मानिसले जस्तो सिकाउनु भयो ।

अध्याय ८

येशू डाँडाबाट ओर्लनुभयो । असंख्य मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए ।

- 2 त्यसैबेला एउटा कुष्ठरोगी उहाँ छेउ आइपुग्यो । येशूको अघि आफ्नो शिर निहुर्‍याएर त्यसले भन्यो, "हे प्रभु, तपाईंको इच्छा भए मलाई शुद्ध गर्नसक्नुहुन्छ ।"
- 3 येशूले त्यो मानिसलाई छुनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "म तिमीलाई शुद्ध गर्न चाहन्छु । तिमी जाती भइजाऊ ।" अनि तुरुन्तै उसको कुष्ठ रोग निको भइहाल्यो ।
- 4 तब येशूले त्यस मानिसलाई भन्नुभयो, 'हेर यसबारे तिमीले कसैलाई नभन्नु । तर आफै जाऊ अनि पूजाहारीलाई देखाऊ र प्रमाणको लागि मोशाको आज्ञानुसार, तिनीहरूका समक्ष भेटी चढाऊ । जसले गर्दा मानिसहरूले तिमीलाई निको भएको देख्न सक्ने छन् ।'
- 5 येशू कफर्नहुममा पुग्नुभयो । जब उहाँले शहरमा प्रवेश गर्नुभयो, एकजना सेनाका अधिकारी उहाँकहाँ आए अनि उहाँको सहयोगको निम्ति विन्ती गरे ।
- 6 अधिकारीले भने, 'हे प्रभु! मेरो नोकर पक्षवातले थलिएर मेरो घरको पलङ्गमा लडिरहेको छ । उसले आफ्नो शरीर चलाउनसम्म सकेको छैन अनि उग्र व्यथाले पीडित छ ।'
- 7 येशूले ती अधिकारीलाई भन्नुभयो, 'म त्यहाँ जानेछु अनि तिनलाई निको पारिदिनेछु ।'
- 8 अधिकारीले जवाफ दिए, 'हे प्रभु! तपाईं मेरो घरमा पस्नु हुने त्यति योग्यको म छैन । तर तपाईंले एक वचन भनिदिनुहोस् र मेरो नोकर निको भइहालोस् ।
- 9 म कसैको अधीनमा छु । अनि मेरो अधीनमा अरू सैनिकरू छन् । यदि मैले कुनै एकजना सिपाहीलाई भनें, 'जाऊ' भन्दा उ जान्छ । अनि अर्को एक सिपाहीलाई मैले आउ भन्दा उ आउँछ । यदि मैले मेरो नोकरलाई भनें, 'यो गर' अनि उसले त्यो गर्छ । मलाई थाहा छ तपाईंसँग पनि यस्तो शक्ति छ ।'
- 10 जब येशूले यी सबै कुराहरू भनेको सुन्नुभयो, उहाँ आश्चर्यचकित हुनुभयो । उहाँले आफ्नो साथमा भएका ती सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, 'म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, इस्राएलमा पनि मैले कुनै मानिस यस्तो दृढ विश्वासी पाइँनँ ।
- 11 धेरै मानिसहरू पूर्व र पश्चिमबाट आई पुग्ने छन् अनि तिनीहरू स्वर्गको साज्यमा अब्राहाम, इसाहाक र याकूबसँग भोजन गर्नका निम्ति मेचमा बस्नेछन् ।
- 12 तर राज्यमा मार्ग पाउनु पर्ने मानिसहरू चाहिँ तिनीहरू अन्धकार भित्र फालिनेछन् । अनि त्यो ठाउँमा मानिसहरू पीडाले रुवाबासी र दाहरा किट्ने छन् ।"
- 13 तब येशूले त्यस अधिकारीलाई भन्नुभयो, 'तिम्रो घरमा जाऊ । तिमीले विश्वास गरे जस्तै तिम्रो नोकर निको भइसकेको

हुनेछ ।’ अनि ठीक त्यसैबला उसको नोकर निको भयो ।

14 येशू पत्रुसको घरमा जानुभयो । त्यहाँ येशूले उसकी सासूलाई कडा ज्वरोले थलिएर पलङ्गमा लडिरहेको पाउनु भयो ।

15 तब येशूले तिनको हात छुनुभयो तिनी निको भइन् । अनि तिनी उठिन् र उहाँको सुसार गरिन् ।

16 त्यसै साँझ मानिसहरूले भुत लागेका धेरै जनालाई लिएर येशूकहाँ आए । येशूले भूतहरूलाई खेदनु भयो । जो-जो बिमारी परेका थिए ती सबै ठीक भए ।

17 यशैया अगमवक्ताले भनेका सबै कुरा येशूले पूरा गर्नुभयो ‘उहाँले हाम्रा यातनाहरू हटाइदिनु भयो, अनि हाम्रा रोगहरू उहाँले बोक्नुभयो’

18 येशूले देख्नुभयो आफूलाई धेरै मानिसहरूले घेरेका थिए । अनि आफ्ना चेलाहरूलाई झीलको अर्को तिर जान लगाउनु भयो ।

19 त्यसबेला एकजना शास्त्री उहाँकहाँ आए अनि भने, ‘हे गुरुज्यू । तपाईं जता-जता जानुहुन्छ, म तपाईंको पछि-पछि लाग्नेछु ।’

20 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, ‘स्यालहरूका बस्ने प्वाल हुन्छन् । आकाशका चराचुरुङ्गीको बस्ने गुँड हुन्छ । तर मानिसको पुत्रको लागि ता शिर अडाउने ठाउँ सम्म छैन ।’

21 अर्को एकजना मानिस, जो येशूको चेलाहरूमध्ये एकजना थिए तिनले येशूलाई भने, ‘हे प्रभु, पहिला गएर मलाई मेरो बाबुलाई गाड्न दिनुहोस् । त्यसपछि म तपाईंलाई पछ्याउनेछु ।’

22 तर येशूले ती मानिसलाई भन्नुभयो, ‘मेरोपछि लाग, मरेका मानिसहरूले तिनीहरूको आफ्नो मुर्दाहरूलाई आफैँ गाड्नु ।’

23 येशू एउटा ढुङ्गामा चढनुभयो र उहाँको चेलाहरू पनि उहाँको पछि लागे ।

24 जब ढुङ्गाले किनार छाड्यो, त्यसैबेला झीलमा अचानक एक भयङ्कर आँधी चलन थाल्यो । छालहरूले ढुङ्गालाई ढाक्न लाग्यो । तर येशू सुतिरहनु भएको थियो ।

25 चेलाहरू गए र उहाँलाई ब्युँझाए र भने, ‘हे प्रभु, हामीलाई बँचाउनुहोस् हामी ढुब्न लागिरहेछौ ।’

26 येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू किन डराउँछौ? तिमीहरू सित त्यत्ति विश्वास छैन?” तब येशू उठनुभयो अनि आँधी र छालहरूलाई आज्ञा गर्नु भयो । आँधी थामियो, अनि झीलमा पूरा शान्ति छायो ।

27 सबै मानिसहरू छक्क परे । तिनीहरू भन्नलागे, “उहाँ कस्तो मानिस हुनुहुन्छ? किनभने हावा र बतासले पनि उहाँको आज्ञा मान्दो रहेछन् ।’

28 गदरिनीहरूको मुलुकको एउटा झीलको अर्कोतर्फ येशू आइपुग्नु भयो । त्यहाँ दुईजना मानिस येशू कहाँ आए । तिनीहरूलाई भुत लागेको थियो । तिनीहरू चिहानको गुफामा बस्दथे । तिनीहरू अत्यन्तै डरलाग्दा थिए । यसले गर्दा मानिसहरू त्यो बाटो हिँडने आँट गर्दैनथे ।

29 ती दुईजना येशूकहाँ आए अनि चिच्याउन थाले, ‘परमेश्वरको पुत्र तपाईं हामीबाट के चहानु हुन्छ? के समय आउनु भन्दा अघि हामीलाई दण्ड दिनु आउनु भएको हो?’

30 छेउको क्षेत्रमा सँँगुरहरूको बथान चरिरहेको थियो ।

31 भूतहरूले येशूलाई बिन्ती गर्न लागे, ‘यदि तपाईंले हामीलाई यी मानिसहरूबाट धपाउन चाहनुहुन्छ भने, दयागरी हामीलाई ती सँँगुरहरूको बथानमा पस्न दिनुहोस् ।’

32 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाऊ!” तब ती भूतहरूले मानिसहरूलाई छाडे र सँँगुरहरूमा पसे । त्यसपछि ती सम्पूर्ण बथानहरू डाँडाको भिरालो धारबाट झील तिर ओर्लए । ती सबै झीलमा डुबे ।

33 ती सँँगुरका चराउनेहरू भागे, र शहरतिर गए अनि सबैलाई सँँगुरहरू र भूतहरूले सताएको विषयमा सुनाउन थाले ।

34 तब शहरका सबै मानिसहरू येशूलाई हेर्न आए । जब मानिसहरूले येशूलाई देखे, तिनीहरूले त्यस मुलुकलाई छोडेर जानुभनी निवेदन गरे ।

अध्याय 9

येशू एउटा ढुङ्गामा चढनुभयो र झील पारी जानुभयो अनि उहाँ आफ्नो शहरमा पुग्नुभयो ।

2 केही मानिसहरू एकजना पक्षवाती रोगीलाई आफूहरू सित लिएर येशू भएकहाँ आए । त्यो मानिस ओछ्यानमै लडिरहेको थियो । येशूले तिनीहरूमा औधी विश्वास भएको देख्नुभयो । अनि उहाँले त्यो पक्षवातीको रोगीलाई भन्नुभयो, ‘सुखी होऊ, जवान मानिस! तिम्रो पापहरू क्षमा गरिएका छन् ।’

3 केही शास्त्रीहरूले यी कुराहरू सुने । तिनीहरूले आफू माझ त्यस कुराको वहस गरे, “यो मानिस परमेश्वरले जस्तै कुरा गर्छ उसले परमेश्वरकै निन्दाको कुरा गरे जस्तो छ ।”

- 4 तिनीहरूले के सौचिरहेका छन् भनेर येशूले जान्नु भयो अनि उहाँले भन्नुभयो, “किन तिनीहरू यस्ता दुष्ट विचारहरू आफ्नो मनमा राख्छौ?”
- 5 यो पक्षावती रोगीलाई कुन कुरा भन्न असल छ ‘तिम्रा पापहरू क्षमा गरिए’ अथवा ‘उठ’ र ‘हिंड’ भन्नु। म तिनीहरूलाई यो देखाउनेछु कि यस पृथ्वीमा मानिसको पुत्रलाई पापको क्षमा गर्ने शक्ति प्राप्त छ। तब येशूले पक्षावतको रोगीलाई भन्नुभयो, ‘उठ तिम्रो बिछ्यौना बोक र घर जाऊ।’
- 6
- 7 अनि त्यो मानिस उठ्यो र घरतिर लाग्यो।
- 8 मानिसहरू यो देखी छक्क परे। मानिसहरूलाई यस्तो शक्ति प्रदान गरेकोमा तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे।
- 9 जब येशू गइरहनु भएको थियो, उहाँले एकजना मत्ती नाम गरेको मानिसलाई भेटनु भयो। मत्ती महसूल उठाउने अड्डामा बसिहेका थिए। येशूले भन्नुभयो, “मसित आऊ।” त्यसपछि मत्ती जुरुक्क उठे र येशूको पछि लागे।
- 10 येशू बेलुकीको भोजन मत्तीकै घरमा खान बस्नु भएको बेला त्यहाँ धेरै कर उठाउनेहरू र पापीहरू आएका थिए अनि तिनीहरूले येशू र उहाँका चेलाहरू सँगै भोजन खादै थिए।
- 11 येशूले ती मानिसहरूसँग खाना खाइ रहनु भएको फरिसीहरूले देखे। फरिसीहरूले येशूका चेलाहरूलाई सोधे, ‘किन तिमीहरूका गुरुले कर उठाउनेहरू र पापीहरूसँग बसेर खाना खान्छन्?’
- 12 फरिसीहरूले भन्दै गरेको कुरा येशूको सुन्नुभयो। अनि उहाँले भन्नुभयो, “स्वस्थ मानिसहरूलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दैन। जो रोगी छ उसैलाई वैद्यको आवश्यकता पर्दछ।
- 13 म तिमीहरूलाई एउटा कुरो भन्नेछु। जाऊ अनि यसको अर्थ के हो सिक ‘म पशुको बलिदान चाहन्न। म मानिसहरूमा दया चाहन्छु।’ “म यहाँ धार्मिक मानिसहरूलाई भेट्न आएको होइन, ती पापीहरूलाई भेट्न आएको हुँ।”
- 14 त्यसपछि यूहन्नाका चेलाहरू येशूकहाँ आए। तिनीहरूले येशूलाई भने, ‘हामी अनि फरिसीहरू धेरै जसो उपवास बस्दछौ। ती तपाईंका चेलाहरू किन उपवास बस्दैनन्?’
- 15 येशूले भन्नुभयो, “विवाहको बेलामा जो दुलहासँग हुन्छन्, तिनले दुख मान्दैनन् तर त्यस्तो समय आउँछ जब तिनीहरूबाट दुलहालाई अलग गरिन्छ। तब तिनीहरू दुखी बन्छन् र तिनीहरू उपवास लिन्छन्।
- 16 ‘कसैले पुरानो वस्त्रमा भएको प्वालमा नखुम्चिएको लुगाको टुक्रा टाल्दैन। यदि कसैले त्यसो गरे त्यो टालो पुरानो लुगाबाट च्यातिन्छ र त्यो प्वाल झन नराम्रो हुन्छ।
- 17 कसैले पनि नयाँ दाखरसलाई छालाको पुरानो थैलाहरूमा हाल्दैन। पुरानो थैलीमा कसैले नयाँ दाखरस हाल्यो भने, त्यो थैली फाट्छ र दाखरस पनि नष्ट हुन्छ। यसकारण मानिसहरूले नयाँ थैलाहरूमा नयाँ दाखरस हाल्दछन्। यसरी दाखरस र थैलाहरू दुवै सुरक्षित रहन्छन्।”
- 18 येशू यी कुराहरू भन्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यसैबेला सभाधरको एकजना प्रमुख उहाँकहाँ आए। येशूको अघि तिनले शिर झुकाए, अनि भने, ‘मेरी छोरी अहिले मरी कृपया आउनुहोस् र तपाईंको हात त्यसमाथि राखिदिनुहोस् अनि त्यसले आफ्नो जीवन फिर्ता पाउनेछ।’
- 19 तुरन्तै येशू उठनु भयो अनि तिनीसित जानुभयो। उहाँका चेलाहरू पनि पछि लागे।
- 20 बाह्र वर्षदेखि रगत बहने रोगले ग्रस्त एउटी स्त्री त्यहाँ थिईना। येशूको पछिल्लि आएर उनले उहाँको वस्त्रको फेरमा छोइन्।
- 21 तिनले सोच्दै थिइन्, “यदि मैले उहाँको लुगाको फेरमा छोएँ मात्र भने पनि म ठीक भइजानेछु।”
- 22 येशू पछिल्लि फर्किनु भयो र तिनलाई देखेर भन्नुभयो, “हे प्यारी छोरी खुशी होऊ। तिम्रो विश्वासले तिमी निको भएकि छौ।” त्यतिनै बेला तिनी ठीक भइन्।
- 23 येशू यहूदी शासकसँग हिंडदै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ तिनको घरमा पुग्नुभयो। उहाँले मानिसहरूलाई शोक धुन बजाइरहेको देख्नुभयो। उहाँले धेरै मानिसहरूलाई त्यहाँ रोइरहेको देख्नुभयो किनभने युवती मरेकी थिई।
- 24 येशूले भन्नुभयो, ‘पर जाऊ। यो युवती मरेकी छैन। ऊ निदाइरहेकी मात्र छे।’ यो देखेर मानिसहरूले उहाँको हाँसो उडाए।
- 25 जब मानिसहरूलाई घरबाट बाहिर पठाइयो, तब येशू युवतीको कोठामा प्रवेश गर्नुभयो। उहाँले युवतीको हात समात्नुभयो अनि त्यो युवती जुरुक्क उठी।
- 26 तब यस कुराको खबर सारा मुलुकभरि फिजियो। येशूद्वारा धेरै मानिसहरू निको भए
- 27 जब येशू त्यो स्थानबाट गइरहनु भएको थियो, दुइजना अन्धो मानिसले उहाँलाई पछ्याए। ती अन्धाहरूले ठूलो स्वरले रुदै भने, “हे दाऊदका पुत्र, कृपया हामीलाई सहायता गर्नुहोस्।”
- 28 जब येशू घर भित्र पस्नुभयो, ती अन्धा मानिसहरू उहाँकहाँ आए। उहाँले ती अन्धाहरूलाई भन्नुभयो। “के म

तिमीहरूलाई फेरि देख्न सक्ने बनाउँछु भनेर तिमीहरूलाई विश्वास लाग्छ?" अन्धा मानिसहरूले जवाफ दिए, "ज्यू, परभु, हामीलाई विश्वास लाग्छ ।"

29 त्यसपछि येशूले तिनीहरूका आँखाहरू छोएर भन्नुभयो, 'मैले तिमीहरूलाई देख्नसक्ने बनाउन सक्छु भन्ने विश्वास तिमीहरूसित छ । यस्तै हुन देऊ ।'

30 त्यसपछि तिनीहरूले तुरन्तै देख्न सके । येशूले तिनीहरूलाई कडा चेतावनी दिनु भयो, उहाँले भन्नु भयो, "यो कुरा कसैले थाहा पाउनु हुँदैन ।"

31 तर ती अन्धा मानिसहरू बाहिर गए अनि त्यस क्षेत्रमा चारैतिर येशूको खबर फिँजाए ।

32 जब ती दुइ मानिसहरू जादै थिए, केही मानिसहरूले अर्को एकजनालाई येशूकहाँ ल्याए । उसलाई भूत लागेको हुनाले त्यो मानिसले बोल्ने शक्ति गुमाएको थियो ।

33 येशूले त्यस मानिसबाट भूत भगाइदिनुभयो । त्यसपछि त्यो मानिस बोल्न थाल्यो । मानिसहरू छक्क पर्दै भन्नलागे, 'इस्त्राएलमा यसप्रकारको घटना पहिले कहिल्यै घटेको थिएन ।'

34 तर फरिसीहरूले भने, "भूतहरूको नेता एउटै छ जसले उहाँलाई भूत पाउने शक्ति दिएको छ ।"

35 येशू सारा शहर र गाउँहरू हुँदै यात्रा गर्नुभयो । तिनीहरूका सभाघरहरूमा शिक्षा दिनुभयो अनि राज्यको बारेमा सुसमाचार प्रचार गर्नु भयो । येशूले सबै प्रकारका रोग र बिमारीहरू निको पार्नुभयो ।

36 उहाँले भीडलाई देख्नुभयो र उनीहरूको निम्ति टिठाउनु भयो । किनभने तिनीहरू असहाय अनि चिन्तित थिए । तिनीहरू गोठालो नभएका भेडाहरू जस्तै हैरान भई तितर-बितर भएका थिए ।

37 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, 'फसल ता धेरै छन् तर फसल काट्ने खेतालाहरू कम्ती छन् ।

38 परभु फसलका मालिक हुनुहुन्छ । उहाँलाई प्रार्थना गर जसद्वारा उहाँले आफ्ना फसल संग्रह गर्न अधिक कर्महरू पठाउनु हुनेछ ।"

अध्याय 10

येशूले आफ्ना बाह्र जना चेलाहरूलाई बोलाउनु भयो । उहाँले दुष्टात्माहरूलाई धपाउने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो । उहाँले हरेक प्रकारको रोग र बिमारहरू निको गर्न सक्ने सामर्थ्य तिनीहरूलाई दिनुभयो ।

2 ती बाह्र परेरितहरूको नाउँ यस प्रकार छ शिमोन जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ अनि उसको दाज्यू अन्दिरयास, जब्दीको छोरो याकूब; अनि उसको भाइ यूहन्ना;

3 फिलिप र बारथोलोमाइ; थोमा, महसूल उठाउने मत्ती; अल्फयसको छोरो याकूब, र थेदियस;

4 शिमोन कनानीर यहूदा इस्कारयोत त्यही मानिस थियो जसले येशूलाई विश्वासघात गर्यो ।

5 येशूले यी बाह्रजना परेरितहरूलाई आज्ञा दिनुभयो । त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई राज्यको विषयमा प्रचार गर्न भनी पठाउनुभयो । येशूले भन्नुभयो, "गैर यहूदूहरूकहाँ नजाऊ । सामरीहरूका शहरहरूमा पनि नजाऊ ।

6 बरु इस्त्राएली मानिसहरूकहाँ जाऊ । तिनीहरू हराएका भेडाहरू झैं छन् ।

7 जब तिमीहरू जान्दछौ, 'स्वर्गको राज्य आउने लागेका छ भनी प्रचार गर ।'

8 रोगीहरूलाई निको पार, मरेकाहरूलाई जिवनमा ल्याऊ । कुष्ठ रोगीहरूको उपचार गर । मानिसहरूबाट भूत धपाऊ । म तिमीहरूलाई सित्तैमा यी शक्तिहरू दिन्छु । यसर्थ सित्तैमा तिनीहरूलाई सघाऊ ।

9 तिमी आफ्ना साथमा पैसा सुन्, चाँदी र तामा नलैजाऊ ।

10 झोला समेत नबोक यात्राका निम्ति लाउने लुगाफाटा वा जुता नलैजाऊ । हिडेनलाई लौरो समेत नबोक । एक कामदारलाई उसले चाहेका सबै चीजहरूको बन्दोबस्त हुनुपर्छ ।

11 जव तिमीहरू कुनै गाउँ वा शहरतिर जान्छौ त्यहाँ कुनै न कुनै योग्य मानिसलाई भेट् अनि स्थान नछाडे सम्म उसको घरमा बस ।

12 तिमी घरभित्र पर्ने बिक्तीकै त्यसलाई भन । 'तपाईंलाई शान्ति होस् ।'

13 घरभित्र भएका मानिसहरूले तिनीहरूलाई स्वागत जनाए भने तिनीहरू तिम्रो शान्तिको कामना ग्रहण गर्न योग्यका छन् । यदि तिनीहरूले स्वागत नजनाए तिमीहरूको शान्तिको कामना फिर्ता लेऊ किनभने तिनीहरू तिमीहरूको शान्तिको कामनाका योग्य छैनन् ।

14 यदि कुनै घर वा शहरले तिमीहरूलाई स्वागत नगरे अथवा तिमीहरूको कुरा नसुने त्यो ठाउँ छोडदा गोडाको धुलोसम्म टक्कटाउनु ।

- 15 तिमीहरूलाई म साँचो भन्दछु । न्यायको दिनमा तिनीहरूको अवस्था सोदोम र गमोराको भन्दा नराम्रो हुनेछ ।
- 16 “सुन! म तिमीहरूलाई ब्याँसोका बीचमा भेडाझै गरी पठाउँछु । यसकारण सर्पझै चनाखो बन । अनि ढुकुर झैँ सोझो बन ।
- 17 सबै मानिसहरूदेखि सर्तक बन । तिनीहरूले तिमीहरूलाई पक्रिने छन् अनि अदालतमा पुर्याइनेछन् । तिनीहरूले आफ्नो सभाघरहरूमा लगेर तिमीहरूलाई कोर्न लाउनेछन् ।
- 18 तिनीहरूले तिमीहरूलाई राज्यपाल अनि राजाहरूको अधि लानेछन् । मेरो कारणले गर्दा तिनीहरूले यसो गर्नेछन् । तिमीहरू ती हाकिम अनि राजाहरू र गैर-यहूदीहरूको समक्ष मेरो बारेमा भन्नेछौ ।
- 19 जब तिमीहरू पक्राउ पर्ने छौ के बोल्नु पर्ने र कसरी बोल्नु पर्ने भन्ने बारेमा चिन्तित नबन । त्यसबेलामा तिमीहरूले भन्नु पर्ने कुराहरू तिमीहरूलाई बताइनेछ ।
- 20 वास्तवमा तिमीहरू बोल्नेछैनौ परमपिताको आत्मा आफै तिमीहरूबाट बोल्नुहुनेछ ।
- 21 “दाज्यू-भाइहरू आफ्नै दाज्यू-भाइहरूको विरुद्ध हुनेछन् तिनीहरू एकले अर्कालाई मार्न लाउनेछन् । बाबुहरूले आफ्नै छोराहरूलाई मार्न लाउनेछन् । छोराछोरीहरू आमाबाबुहरूको विरुद्ध उठ्नेछन्, र तिनीहरूलाई मार्ने षड्यन्त्र गर्नेछन् ।
- 22 सबै मानिसहरूले तिमीहरूलाई घृणा गर्नेछन् किनभने तिमीहरूले मलाई पछ्याउछौ । तर जसले आखिरसम्म सहन्छ उसको उद्धार हुनेछ ।
- 23 जब एउटा शहरबाट तिमीहरू खेदिनेछौ तब अर्को शहरमा जाऊ । म तिमीहरूसित साँचो भन्दछु । मानिसको पुत्र आउन अधि नै तिनीहरू इस्राएलको सबै शहरहरू भएर गइ सकेको हुनेछैनौ ।
- 24 कुनै पनि चेला गुरुभन्दा श्रेष्ठ हुँदैन नता कुनै दास आफ्नो मालिकभन्दा श्रेष्ठ हुन्छ ।
- 25 एउटा चेलाको निम्ति आफ्ना गुरु जस्तै बन्नु पर्याप्त छ । एक जना दासको निम्ति आफ्ना मालिक जस्तै बन्नु पर्याप्त छ । यदि घरका ठूलाबडालाई नै बालजिबुल अथवा शैतान भनिन्छ भने, परिवारका अरू सदस्यहरूलाई त्यस भन्दा पनि नराम्रो भनिनेछ ।
- 26 “यसकारण ती मानिसहरूदेखि डराउने काम छैन । छोपिएका प्रत्येक कुरा उघारिनेछ । गुप्तमा रहेका प्रत्येक कुरालाई प्रकट गरिनेछ ।
- 27 यी सबै कुराहरू म तिमीहरूलाई अन्धकारमा भन्छु तर तिमीहरूले यो कुरा उज्यालोमा भन्नु पर्छ । यी कुराहरू म तिमीहरूका कानमा कानेखुसी गर्नेछु तर तिमीहरूले यी सबै कुराहरू सबैलाई खुल्लम-खुल्ला भन्नुपर्दछ ।
- 28 मानिसहरूदेखि नडराऊ । तिनीहरूले तिम्रो शरीलाई मात्र मार्नेछन् । तिनीहरूले आत्मालाई मार्न सक्ने छैनन् । तिमीहरू त्यससंग डराउनु पर्नेछ जसले तिम्रो शरीर र आत्मालाई नै नरकमा लैजान्छ । उहाँले शरीर र आत्मालाई नरकमा पठाउनु सक्नु हुन्छ ।
- 29 “चराहरू बेच्युपर्दा दुइवटा चराको दाम एक पैसा मात्र तिर्नु पर्नेछ । तर तिम्रा पिताको इच्छाबिना एउटै चरापनि मर्ने छैन ।
- 30 तिम्रा टाउँकोमा कतिवटा केशहरू छन् उहाँले ती समेत जान्नुहुन्छ ।
- 31 यसकारण डर नमान । तिमीहरू ती चराहरूभन्दा धेरै उत्कृष्ट छौ ।
- 32 ‘यसकारण हरेक जसले मानिसहरूका सामु मलाई स्वीकार गर्छ, म पनि उसलाई मेरा स्वर्गमा हुने परम पिताको सामु स्वीकार गर्नेछु ।
- 33 तर जब कुनै मानिस अरूको सम्मुख उभिएर उसले मलाई विश्वास गर्छु भन्न सक्दैन भने त्यो मेरो आफ्नो मानिस होइन भनेर म भन्नेछु । मेरा स्वर्गमा हुने पिताको अधि पनि म यसै भन्नेछु ।
- 34 “म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएको भनी नसझ् म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउनलाई आएको होइन । तर म तरवार चलाउन आएको हुँ ।
- 35 म यो उद्देश्यले आएको हुँ । ‘एउटा छोरो बाबुको विरुद्ध हुन्छ, एउटी छोरी उसकी आमाको विरुद्ध हुन्छ, एउटी बुहारी उसकी सासूको विरुद्ध हुन्छ । कुनै मानिसको आफ्नो परिवारको मानिस इच्छा पत्रमा नाउँ भएका उसको विरुद्ध शत्रु बन्दछ ।’
- 36
- 37 “जसले मलाई भन्दा आफ्ना बाबु-आमालाई धेरै माया गर्छ उ मलाई पछ्याउने योग्यको हुँदैन । जसले आफ्नो छोरा-छोरीलाई मलाई भन्दा धेरै माया गर्छ, ऊ मेरो पछिलान्ने योग्यको हुँदैन ।
- 38 यदि कुनै मानिसले मलाई अनुसरण गरेको बेला उसलाई दिएको करूस स्वीकार गर्दैन भने उ मलाई अनुसरण गर्ने योग्यको हुँदैन ।
- 39 जसले आफ्नो जीवनलाई बचाउन खोज्छ उसले त्यो गुमाउनेछ । तर जसले आफ्नो जीवन मेरो निम्ति गुमाउँछ उसले त्यो प्राप्त गर्नेछ ।

- 40 तिमीहरूलाई जसले ग्रहण गर्छ मलाई पनि ग्रहण गर्दछ । अनि जसले मलाई ग्रहण गर्छ मलाई पठाउनेलाई पनि ग्रहण गर्दछ ।
- 41 अगमवक्तालाई भेट्ने उसलाई स्वागत गर्नेले असल मानिस भएको कारणले इनाम पाउँछ । एउटा असल मानिसलाई भेटेर उसलाई स्वागत गर्नेले ऊ असल मानिस भएको कारणले उसले असल मानिसको इनाम पाउँछ ।
- 42 यदि कसैले मलाई पछ्याउनेले यी सानाहरू मध्ये कसैलाई सहायता गर्ला, उसले आफ्नो इनाम पाउनेछ । त्यस मानिसले एक मात्र दिए पनि मबाट ठूलो इनाम पाउनेछ ।’

अध्याय 11

आफ्ना बाहरै चेलाहरूलाई शिक्षा दिंदै येशूले आफ्ना कुराहरू भनिसक्नु भएपछि उहाँ गालिलको शहरहरू तिर प्रचार गर्न अनि शिक्षा दिन जानुभयो ।

- 2 बप्तिस्मा दिने यूहन्ना कैदमा थिए । खरीष्टले गरेका सबै कुराहरू उनले सुने । अनि यूहन्नाले आफ्ना चेलाहरूलाई येशूकहाँ पठाए ।
- 3 यूहन्नाका चेलाहरूले येशूलाई सोधे, “यूहन्नाले आउँदैछ भन्नुभएको मानिस तपाईं नै हुनुहुन्छ, कि अरु कुनै मानिसलाई हामीले पर्ख्नु पर्ने हो?”
- 4 येशूले भन्नुभयो, “यूहन्नाकहाँ जाऊ तिमीहरूले सुनेका र देखेको कुराहरू वर्णन गर ।
- 5 अन्धाहरूले फेरि दृष्टि पाउँछन्; लङ्गडाहरू हिड्न सक्ने हुन्छन्; कुष्ठ रोगीहरू शुद्ध हुन्छ; बैहराहरू सुन्नसक्ने हुन्छन् मरेकाहरू जागा उठ्छन् अनि गरीब मानिसहरूलाई सुसमाचाहरू सुनाइदछ ।
- 6 यदि कुनै मानिसले मलाई ग्रहण गर्छ भने त्यो धन्यको हो ।’
- 7 यूहन्नाका चेलाहरू आफ्ना मार्गमा जाँदैथिए, येशूले ती मानिसहरूलाई यूहन्नको बारेमा भन्न लाग्नु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू मरुभूमिमा के हेर्न निस्क्यौ? के बतासले हल्लाइराखेको निगालोलाई?
- 8 वास्तवमा केको निम्ति तिमीहरू मरुभूमिमा गयौ? राम्रो वस्त्र पहिर्ने मानिसलाई हेर्न? ती राम्रा-राम्रा वस्त्र पहिर्ने राजमहलहरूमा बस्ने मानिसहरूलाई हो ।
- 9 यदि यसो होइन भने के हेर्नलाई तिमीहरू बाहिर निस्केका हो? कुनै एक अगमवक्तालाई? हो, म भन्दछु, एक आगमवक्ता भन्दा महान यूहन्ना नै हुन् ।
- 10 यूहन्ना नै एकहुन् जसको विषयमा धर्मशास्त्रमा लेखिएको छ ‘सुन! म आफ्नो दूतलाई तिम्रो अघि-अघि पठाउँनेछु । उसले तिम्रो लागि बाटो तयार गरिदिनेछ ।’
- 11 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु बप्तिस्मा दिने ‘यूहन्ना पृथ्वीमा जन्मेका सबै मानिसभन्दा महान छन् । तरैपनि स्वर्गको राज्यमा जो सबैभन्दा सानो छ, त्यो यूहन्नाभन्दा ठूलो हो ।
- 12 बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको समयदखि यसो अहिलेसम्म स्वर्गको राज्यमा बलजफत हुँदैछ र बलजफत गर्नेहरू जबरजस्ती खोस्छन् ।
- 13 सबै अगमवक्ताहरू र मोशाको व्यवस्थाले यूहन्ना समेत को समय नआउञ्जेल पछि हुन आउने कुराहरूको विषयमा अगमवाणी गरेका छन् ।
- 14 यदि अगमवक्ता र व्यवस्थाले भनेका कुरामा तिमीहरू विश्वास गर्छौ भने, यूहन्नानै एलिया हो भनेर पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछौ । व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले उहाँ आउँनुहुन्छ भनेका छन् ।
- 15 मेरो कुरा सुन्न सक्ने तिमीहरूले यी कुराहरू सुन ।
- 16 “आजका मानिसहरूको बारेमा मैले के भन्ने? तिनीहरू के जस्ता छन्? आजका मानिसहरू बजारमा खेल्ने स-ससाना केटाकेटीहरू जस्ता छन् । एक दलका केटाकेटीहरूले अर्का दलकाहरूलाई बोलाउँछन्,
- 17 ‘तिमीहरूको निम्ति हामीहरूले संगीत बजायौ, तर तिमीहरू नाचेनौ; हामीहरूले दुखका गीत गायौं, तर तिमीहरू दुखी भएनौ ।’
- 18 मानिसहरू त्यस्तै छन् भनेर मैले किन भनें? किनभने जब यूहन्ना आए उनले अरुले जस्तै खाएनन् अनि दाखरस पिएनन् । अनि मानिसहरूले, ‘उसलाई भूत लागेको छ भनी भन्छन् ।’
- 19 मानिसका पुत्र अरु मानिसहरूले जस्तै खाँदै पिउँदै आयो । मानिसहरूले भने ‘उसलाई हेर, उसले अति धेरै खान्छ अनि एउटा पियक्कड हो । उ महसूल उठाउनेहरू र पापीहरूको मित्र हो ।’ तर बुद्धि चाहिँ उहाँले गरेको कामबाट सिद्ध हुन्छ ।”
- 20 येशूले ती शहरहरूलाई हप्काउनु भयो जहाँ उहाँले धेरै शक्तिशाली कामहरू गर्नु भएको थियो । येशूले ती शहरहरूका बासिन्दाहरूलाई हप्काउनु भयो किनभने तिनीहरू आफ्नो जीवन शैली परिवर्तन गर्न राजी थिएनन् ।

- 21 येशूले भन्नुभयो, 'ए कोराजिन! तँलाई धिक्कार छ । ए बेथसेदा! तँलाई धिक्कार छ । मैले तिमीहरूकहाँ धेरै शक्तिशाली कामहरू गरिदिँ । यदि यस्तै शक्तिशाली कामहरू टायर र सदोममा गरिएको भए त्यहाँका मानिसहरूले पहिले नै भाडरा वस्त्रलाएर र खरानी घसेर पश्चताप गरिसक्ने थिए ।
- 22 तर म भन्दछु, न्यायको दिनमा टायर र सदोमको भन्दा तिमीहरूको हालत खराब हुनेछ ।
- 23 तँ कफर्नहुम, के तँ स्वर्गसम्म उचालिनेछस् र? अहँ तँलाई तल मृत्युको स्थान सम्म झारिनेछ । तँमाथि मैले धेरै शक्तिशाली कामहरू गरेको छु । यदि त्यस्तै चमत्कारहरू सदोममा भएको भए, त्यहाँका मानिसहरूले सबै पापहरू गर्न छोडिसकेका हुनेथिए अनि त्यो नगर आजसम्म रहि रहनेथियो ।
- 24 तर तिमीलाई भन्छु कि न्यायको दिनमा सदोमको भन्दा तिम्रो हालत अरु नराम्रो हुनेछ ।”
- 25 त्यसपछि येशूले भन्नुभयो, 'हे पिता, स्वर्ग र पृथ्वीका परमप्रभु, म तपाईंलाई धन्यवाद चढाउँछु । म तपाईंको प्रशंसा गर्दछु किनकि तपाईंले यी कुराहरू बुद्धिमान र समझदार मानिसहरूबाट लुकाउनुभयो । तर तपाईंले यी तिनीहरूप्रति प्रकट गरिदिनु भयो जो स-साना बालकहरू झैं छन् ।
- 26 हे मेरा पिता, तपाईंले यस्तो गर्नु भयो, जो वास्तवमै तपाईंले गर्न चाहनु भएको थियो ।
- 27 “मेरा पिताले मलाई सबै व्यवस्था गरिदिनु भएको छ । पिताले बाहेक अरु कसैले पुत्रलाई चिन्दैन । पुत्रले बाहेक अरु कसैले पितालाई चिन्दैन । अनि पुत्रले जुन मानिसहरूमा पितालाई प्रकट गर्ने इच्छा गर्नुहुन्छ तिनीहरूले मात्र पितालाई चिन्ने छन् ।
- 28 मकहाँ आऊ । ‘जो थकित औ कष्टले दबिएकाहरू हो! म तिमीहरूलाई आत्माको निम्ति विश्राम दिनेछु ।
- 29 मेरो कामकुरो ग्रहण गर अनि मबाट सिक, म विनयी र विनम्र-हृदयको छु । अनि तिमीहरूले आफ्नो आत्मामा विश्राम पाउनेछो ।
- 30 हो, मेरो काम ग्रहण गर्न सजिलो छ । तिमीहरूलाई दिइने भार हलका छ ।”

अध्याय 12

तयो समय, येशू विश्रामको दिनमा अन्नका खेतहरूबाट जानुहुँदै थियो, येशूका चेलाहरू पनि उहाँसँगै थिए । तिनीहरू भोकाएका थिए । ती चेलाहरूले अन्नका बाला टिप्दै खान लागे ।

- 2 फसिहीहरूले यो देखेर । तिनीहरूले येशूलाई भने, “हेर्नुहोस्! तपाईंको चेलाहरू विश्रामको दिनमा गर्नु निषेध गरिएका कुरा गर्दैछन् ।”
- 3 उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, ‘दाऊदले, आफै र आफूसँगका मानिसहरू भोकाउँदा के गरेथे, के तिमीहरूले पढेका छैनौ?’
- 4 दाऊद परमेश्वरको घरमा गए । दाऊद र तिनका साथीहरूले परमेश्वरलाई चढाइएको रोटी खाए । दाऊद र तिनका साथीहरूले यसरी रोटी खानु नियमको विरुद्ध थियो । केवल पूजाहारीहरूलाई मात्र त्यस्तो रोटी खाने अनुमति थियो ।
- 5 अनि तिमीहरूले मोशाको व्यवस्थामा यो पनि निश्चयनै पढेको हुनुपर्छ कि कसरी प्रत्येक विश्रामको दिनमा पूजारीहरूले मन्दिरमा विश्राम अथवा विश्रामको नियम भङ्ग गर्छन् । तर पनि पूजाहारीहरूलाई त्यस दोषको निम्ति दोषी ठानिन्दैन ।
- 6 म तिमीहरूलाई भन्दछु, ‘यहाँ मन्दिर भन्दा ठूलो’ केही छ ।
- 7 धर्मशास्त्रमा भनिएको छ, ‘म पशुहरूको बलिदान चाहन्छ । म मानिसहरूमा दया चाहन्छु ।’ वास्तवमा तिमीहरू ती शब्दहरूका अर्थ के हो त्यो पनि जान्दैनौ । यदि ती शब्दहरूका अर्थ तिमीहरूले बुझ्यौ भने ती तिमीहरूले निर्दोषहरूलाई न्याय गर्ने थिएनौ ।
- 8 “मानिसको पुत्र विश्राम दिनको पनि प्रभु हो ।”
- 9 येशू त्यहाँबाट हिँड्नु भयो अनि तिनीहरूको सभाघरमा जानुभयो ।
- 10 उहाँले सभाघरमा एउटा सुकेर चाउरिएको हात भएको मानिसलाई देख्नु भयो । केही यहूदीहरू येशूलाई दोष लगाउनलाई निहुँ खोजिरहेका थिए । अनि तिनीहरूले उहाँलाई सोधे, ‘के विश्रामको दिनमा कसैलाई निको पार्नु न्यायोचित छ?’
- 11 उहाँले भन्नुभयो, “यदि तिमीहरूमध्ये कसैको एउटा भेडा छ, त्यो विश्रामकोदिनमा एउटा खाल्डामा खस्यो भने के आफ्नो हातले समातेर बाहिर तान्दैनौ?
- 12 एउटा मानिस भेडा भन्दा धेरै असल हुन्छ । त्यसर्थ विश्रामको दिनमा भलो गर्न व्यवस्थाले दिन्छ ।”
- 13 तब उहाँले त्यस डुँडेहात भएको मानिसलाई भन्नुभयो, ‘मलाई तिम्रो हात हेर्न देऊ ।’ त्यसले येशू भएतिर हात पसार्यो । अनि उसको हात, त्यो अर्को हात जस्तै निको भयो ।
- 14 तर फरिसीहरू बाहिर गए अनि येशूलाई मार्नका निम्ति योजना बनाए ।

- 15 फरिसीहरूले के गर्न लागि रहेका थिए सो येशूलाई थाहा भयो । अनि उहाँले त्यो ठाउँ छोडनुभयो । धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याउन लागे । उहाँले सबै रोगीहरूलाई निको पारी दिनुभयो ।
- 16 उहाँको हुनुहुन्छ भनेर मानिसहरूलाई केही नभन्नु येशूले चेतावनी दिनुभयो भएको थियो ।
- 17 येशूले यी कुराहरू यशैया अगमवक्ताले भनेका कुराहरू पूर्ण गर्नका निम्ति गर्नु भयो ।
- 18 “यहाँ मेरो दास छ; मैले उसलाई चुनेको हुँ । म उसलाई परेम गर्छु अनि म उसित खुशी छु । म मेरो आत्मा उसमा हालिदिनेछु । अनि उसले नै अन्य राष्ट्रहरूमाथि न्यायको घोषणा गर्नेछ ।
- 19 उसले झगडा गर्नेछैन न त चिच्याउने नै छ । उसको स्वर कसैले पनि गल्लीहरूमा सुन्ने छैन ।
- 20 उसले बाङ्गि सकेको निगालो भाँच्ने छैन । उसले जलिहरेको दीयो निभ्दै जाँदैछ भनि निभाउने छैन । उसले यी सबै गरिहनेछ जबसम्म साँचो न्यायले विजय प्राप्त गर्दैन ।
- 21 सबै राष्ट्रहरूले उहाँमाथिनै आशा गर्नेछन् ।”
- 22 त्यसपछि केही मानिसहरूले एकजना मानिसलाई येशू कहाँ ल्याए । उ अन्धो थियो अनि बोल्न पनि सक्दैनथ्यो किनकि उसलाई भूत लागेको थियो । उहाँले त्यसलाई निको पार्नुभयो अनि त्यस मानिसले बोल्न अनि देख्न थाल्यो ।
- 23 सबै मानिसहरू चकित भए । तिनीहरूले भने, “निश्चयनै यी मानिस नै दाऊदका पुत्र हुन् जसलाई परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउने प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो?”
- 24 जब फरिसीहरूले मानिसहरूको मुखबाट यस्तो कुरा सुने तब तिनीहरूले भने, “येशूले मानिसहरूबाट भूत भगाउनका निम्ति बालजिबुल शक्तिको प्रयोग गर्दछन् । बालजिबुल भूतहरूको शासक हो ।”
- 25 येशूले फरिसीहरूले सोचेका कुरा थाहा पाउनुभयो । अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आपसमा झगडा गर्ने कुनै पनि राज्य ध्वंस हुनेछ त्यसै गरी आफैमा विभाजन भएको नगर टिक्ने छैन । त्यसरीनै विभाजन भएको कुनै परिवार सफल हुँदैन ।
- 26 यदि शैतानले शैतानलाई निकाल्दछ भने, त्यो आफ्नै विरुद्ध विभाजित हुन्छ । तब कसरी उसको राज्य टिक्न वा चलन सक्छ?
- 27 तिमीहरूले भन्दैछौ कि मैले शैतानको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँदैछु । यदि यो सत्य हो भने, तिमी मानिसहरूले भूत भगाउन कुन शक्तिको प्रयोग गर्दछन्? यसकारण तिमीहरूका आफ्नै मानिसहरूले तिमीहरूको भूल कोट्याउनेछन् ।
- 28 तर म परमेश्वरका आत्माको शक्तिद्वारा भूतहरू भगाउँछु । यसबाट यो थाहा हुन्छ कि परमेश्वरको राज्य अघि नै तिमीहरूमा आइसकेको छ ।
- 29 “यदि कुनै मानिसले कुनै एक बलवान मानिसको घरमा लुटपाट गर्न चाहन्छ भने, सर्वप्रथम उसले त्यो बलवान मानिसलाई साङ्गोले बाँधेर राख्नुपर्छ । त्यसपछि मात्र त्यो मानिसले घर लुट्न सक्दछ ।
- 30 जो मानिस मसित छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा छ । मसित काम नगर्नेले मेरो विरुद्धमा काम गरिरहेको हुन्छ ।
- 31 यसैले म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिनीहरूले गरेका हरेक पापका निम्ति मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न सकिन्छ । अनि तिनीहरूले भनेका सबै नराम्रा शब्दहरूको निम्ति मानिसहरूलाई क्षमा प्रदान गर्न सकिन्छ । तर यदि कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा कुरा गर्छ भने उसलाई क्षमा गरिनेछैन ।
- 32 यदि कसैले मानिसका पुत्रका विरुद्धमा कुरा गरे उसलाई क्षमा हुनेछ । तर कसैले पवित्र आत्माको विरुद्धमा-कुरा गरे क्षमा हुनेछैन । त्यस मानिसलाई न ता अहिले क्षमा दिइन्छ न ता भविष्यमानै ।
- 33 “यदि तिमीहरू असल फल चाहन्छौ भने तिमीहरूले बृक्षलाईनै असल तुल्याउनु पर्छ । यदि तिमीहरूको बृक्ष नै नराम्रो छ भने त्यसको फल पनि नराम्रो हुनेछ । किनकि त्यसको फलबाटनै बोटलाई चिन्न सकिन्छ ।
- 34 ए साँपहरू, तिमीहरू दुष्ट मतिका छौ । तिमीहरूबाट कसरी असल कुराहरू आउनसक्छ । हृदयमा जे कुरा थुपरीएको छ त्यही कुराहरू नै मुखले बोल्दछ ।
- 35 असल मानिसले असलै कुराहरू हृदयमा थुपारेको हुन्छ । हृदयमा थुपारेको यसर्थ राम्रै कुराहरू उसले बोल्दछ । तर एउटा दुष्ट मानिसले हृदयमा दुष्ट कुराहरू नै राखेका हुन्छ र उसले बोलेको बेलामा हृदयमा भएका दुष्ट कुराहरू नै उसले बोल्दछ ।
- 36 यसर्थ म तिमीहरूलाई भन्दछु प्रत्येक मानिसले आफूले बोलेका हरेक लापरवाही कुराहरूको विवरण न्यायको दिनमा दिनु पर्नेछ ।
- 37 तिमीलाई तिमी आफ्नै कुराहरूद्वारा न्याय गरिनेछ । तिमी कतिपय कुराहरूले तिमीलाई सही तुल्याउँनेछ अनि तिमी कतिपय कुराहरूले तिमीहरूलाई दोषी ठहराउनेछ ।”
- 38 तब केही शास्त्रीहरू र फरिसीहरूले येशूलाई जवाफ दिए । तिनीहरूले भने, ‘गुरुज्यू, हामी तपाईंबाट एउटा आश्चर्यको चिन्ह हेर्न चाहन्छौ ।’
- 39 येशूले जवाफ दिनुभयो, ‘दुष्ट र पापी मानिसहरूले प्रमाणको लागि चमत्कार खोज्दैछन् । तर त्यस्ता मानिसहरूलाई

प्रमाणकोलागि कुनै चमत्कार देखाइने छैन । अगमवक्ता योनाको चिन्ह बाहेकै

40 तीन दिन र तीन रात सम्म योना एउटा ठूलो माछाको पेटमा थिए । त्यसरी नै तीन दिन र तीन रात सम्म मानिसको पुत्र पृथ्वीको पेटभित्र रहनेछ ।

41 अनि न्यायको दिनमा तिनीहरू दोषी छन् भनी देखाउनका निम्ति निवेदक मानिसहरू यस पुस्ताको साथमा खडा हुनेछन् । किनभने योनाले तिनीहरूलाई उपदेश दिएका थिए, अनि तिनीहरूले आफ्नो जीवननै बदलेका थिए । अनि अझ यहाँ एक मानिस छ त्यो योना अगमवक्ता भन्दा महान छ ।

42 न्यायको दिनमा दक्षिणको महारानी यस पुस्ताको अगाडी खडा हुनेछिन् र उनैले तिनीहरूलाई दोषी भनी प्रमाण दिने छिन् । किनभने सुलेमानका ज्ञानहरू सुन्न महारानीले धेरै-टाढासम्मको यात्रा गरेकी थिइन् । अनि अझ यहाँ एक मानिस छ त्यो सुलेमानभन्दा महान छ ।

43 'जब दुष्ट आत्मा मानिसबाट निस्केर जान्छ, त्यो ओबानो ठाउँतिर विश्राम खोज्दै हिड्छ तर त्यसले भेट्टाउन सक्तैन ।

44 तब त्यस दुष्ट आत्माले भन्छ, 'म आफ्नै अधिको घरमा फकिजानेछु, जसलाई मैले छाडे र आए ।' त्यो फर्केर आउँछ र पहिलेको उसको घरभित्र रिक्तो र सफा गरि राखेको भेट्टाउँछ ।

45 त्यसपछि त्यो दुष्ट आत्मा जान्छ, र आफू भन्दा बढ्ता दुष्ट आत्मा अरु सातवटा दुष्ट आत्माहरू ल्याउँछ । तब सबै दुष्ट आत्माहरू त्यस मानिस भित्र पसेर त्यहाँ त्यहाँ बास गर्छन् र त्यस मानिसहरूको अवस्था पहिलेको भन्दा झन खराब हुन्छ अनि त्यही अवस्था त्यो दुष्ट पुस्तामाथि पनि हुन्छ ।'

46 जब येशू मानिसहरूसित अझ बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो उहाँका आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका थिए । तिनीहरू येशूसँग भेट गर्न चाहन्थे ।

47 कुनै एकजनाले भने, 'तपाईंकी आमा र भाइहरू बाहिर उभिरहेका छन्, अनि तिनीहरू तपाईंसँग भेट गर्न चाहन्छन् ।'

48 येशूले त्यो मानिसलाई बोल्दै गर्दै मानिसलाई भन्नुभयो, 'मेरा आमा र मेरा भाइहरू को हुन्?'

49 आफ्ना चेलाहरूलाई संकेत गर्दै उहाँले भन्नुभयो, 'हेर । यिनीहरू नै आमा र भाइहरू हुन् ।

50 जसले स्वर्गको मेरो पिताले चाहनु भए झैं गर्दछ उनीहरूनै मेरा भाइ, बहिनी र आमा हुन् ।"

अध्याय 13

ठीक त्यही दिन येशू बाहिर गएर झीलडडो छेउमा बस्नु भयो ।

2 उहाँलाई अनेकौं मानिसहरूले घेरेका थिए । यसकारण उहाँ एउटा डुङ्गामा चढनु भयो । सबै मानिसहरू चाहि किनारमा बसेका थिए ।

3 उखानहरूको उपयोग गरेर उहाँले मानिसहरूलाई धेरै शिक्षा दिनुभयो । येशूले बताउनुभयो, 'केही किसान बीऊ छर्नलाई निस्क्यो ।

4 जब तिनीले बीऊ छर्दै थिए, केही बीऊहरू बाटोतिर परे । चरा-चुरुङ्गी आएर ती बीऊहरू खाए ।

5 केही बीऊहरूनभएको कारणले बीऊहरू चाडै उम्रनथाले जट्टानमय खेतमा झरे । जमीन त्यत्ति गहिरो थिएन ।

6 तर जब घाम लाग्नथाल्यो, ती बीरुवाहरू प्रचण्डघामले सुकेर गए किनभने तिनीहरूका जराहरू थिएनन् । कतिपय बीऊहरू काँडाधारीमा खसे । जब काँडाहरू बढ्दै गए तिनीहरूले ती बीरुवाहरूलाई उम्रन दिएनन् ।

7 कतिपय बीऊहरू मलिलो माटोमा खसेका थिए ।

8 अनि ती बीऊहरू उमिरए र फसल उत्पन्न गरे । कतिपय बोटहरूले सय, कतिपयल साठी अनि कतिपयले तीस गुणा फल फलाए ।

9 उ जसले सुन्न सक्छ मेरो कुरा सुन ।'

10 चेलाहरू आए र येशूलाई सोधे, 'तपाईंले उपदेश गर्न दिनुहुँदा तपाईंले किन उखानहरू भन्नु भएको?'

11 येशूले जवाफ दिनुभयो, 'स्वर्गको राज्यको सत्यरहस्यहरूको बारेमा तिमीहरूले मात्र बुझ्नसक्छौ । तर अरुहरूले ती जान्नसक्दैनन् ।

12 जसले बुझ्न सक्दछ उसलाई अरु बुझाइनेछ अनि उसले चाहेभन्दा धेरै बुझ्न पाउनेछ । तर जसले बुझ्न सक्दैन उसले जति बुझेकोछ त्यो पनि उसकोबाट खोसिनेछ ।

13 यसैले, ती मानिसहरूलाई उपदेश दिएँ म उखानहरू भन्ने छु तिनीहरू हेर्दछन्, तर देख्दैनन् । तिनीहरू सुन्छन् तर बुझ्दैनन् ।

14 यसरी यशैयाले जुन अगमवाणी गरे त्यो तिनीहरूमा पूर्ण भयो । 'तिमीहरू सुन्न त सुन्छौ तर बुझ्दैनौ । तिमीहरू हेर्न त हेर्छौ

तर कहिले देख्दैनौ ।

15 हो, यी मानिसहरूको हृदय कठोर भएको छ । कान भएर पनि यिनीहरू सुन्न अस्वीकार गर्छन् तिनीहरूका आँखाछ तापनि तिनीहरू देख्दैनन् । यस्तो भएको छ त्यसकारण तिनीहरूले आफ्ना आँखाले देख्दैनन् । आफ्ना कानले सुन्दैनन् तिनीहरूका हृदयले बुझ्दैनन् हैन भने तिनीहरू मकहाँ आउने थिए सुन्ने थिए अनि म तिमीहरूलाई निको पार्नेथिए ।’

16 तर तिमीहरू धन्य छौ किनभने तिम्रा आँखाहरूले देख्न सक्छन्, अनि तिम्रा कानहरूले सुन्न सक्छन् ।

17 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरू पहिले तिमीहरूले देखेका कुराहरू हेर्न चाहन्थे । तर तिनीहरूले ती कुराहरू देख्न सकेनन् । अनि धेरै अगमवक्ताहरू र धर्मी मानिसहरू तिमीहरूले सुनेका कुराहरू पहिले सुन्न चाहन्थे । तर तिनीहरूले ती कुराहरू सुन्न सकेनन् ।

18 “अब किसानको बारेमा उखान सुन ।

19 बाटोमा छरिएको बीऊ के हो? त्यो बीऊ त्यो मानिस जस्तो हो जसले राज्यको बारेमा केही उपदेश सुन्छ तर बुझ्दैन । दुष्ट आउँछ अनि उसको मनमा रोपिएको कुराहरू लैजान्छ ।

20 अनि चट्टानमय भूमिमा खसेको बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू त्यो मानिस जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ अनि आनन्दसित तुरन्तै ग्रहण गर्दछ ।

21 तर त्यो मानिसले त्यो सन्देशलाई गहनरूपले उसको जीवनमा पस्न दिदैन । त्यो उपदेशलाई त्यसले थोरै बेरसम्म मात्र आफ्नो जीवनमा राख्छ । उपदेशको कारणले जब उसले कष्ट र सतावटको सामना गर्नुपर्छ त्यसले तत्काल आफ्नो विश्वास गुमाउँछ ।

22 अनि काँडाहरूमा छरिएको बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्दछन् तर जीवको विषयमा बढ्ता फिक्री गर्छन् अनि पैसाको प्रेमले तिनीहरूले सुनेको उपदेश निस्सासिन्छ । यसले गर्दा उपदेशले फलफलाउन सक्दैन ।

23 तर मलिलो जमीनमा झरेका बीऊहरू चाहिँ के हुन्? ती बीऊहरू ती मानिसहरू जस्तै हुन् जसले उपदेश सुन्छ र त्यसलाई बुझ्दछ । त्यो बीऊवा उम्रन्छन् अनि कहिले सयगुणा ज्यादा, कहीले साठी गुणा ज्यादा, र कहिले तीसगुणा अधिक फल फलाउँछन् ।”

24 त्यसपछि येशूले तिनीहरूलाई सिकाउन अर्को उखान सुनाउनु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “स्वर्गको राज्य एउटा मानिस जस्तो हो जसले आफ्नो खेतमा असल बीऊ छर्‍यो,

25 त्यो रात सबै मानिसहरू निदाइरहेका थिए । त्यो मानिसको शत्रु आयो अनि गहुँको बीच-बीचमा सामा छरेर गयो ।

26 केही समयपछि गहुँ उमिर्यो र बढ्न थाल्यो त्यही समय सामा पनि बढ्न थाल्यो,

27 उसका चाकरहरू आए र मालिकलाई सोधे, ‘हजूरले आफ्नो खेतमा असल बीऊ रोप्नु भएको होइन? तब सामाको बोट चाहिँ कहाँबाट आयो?’

28 “त्यो मानिसले जवाफ दियो, ‘केही शत्रुले त्यो छरेको थियो ।’ “चाकरहरूले सोधे, ‘त के हामीले गएर ती सामा उखेलेको तपाईं चाहनु हुन्छ?’

29 ‘त्यो मानिसले जवाफ दियो, ‘अहँ, किनभने जब तिमीहरूले सामा उखेल्दा गहुँ पनि उखेल्न सक्छौ ।

30 फसलको समयसम्म सामा र गहुँ दुवैलाई सँगसँगै बढ्न देऊ । फसल कटाइको बेलामा म खेतालाहरूलाई भन्नेछु, ‘पहिले सामा बटुलेर तिनीहरूलाई जलाउनुको निम्ति बिटा-बिटा बाँध । त्यसपछि गहुँ बटुल र मेरो भण्डारमा जम्मा गर ।”

31 तब येशूले मानिसहरूलाई अर्को उखान भन्न भयो । ‘स्वर्गको राज्य एउटा रायोको बीऊ जस्तो हो । एकजना मानिसले त्यसलाई आफ्नो खेतमा रोप्यो ।

32 त्यो बीऊ अरु बीऊहरूमध्ये सबैभन्दा सानो बीऊ हुन्छ । तर जब यो उम्रन्छ त्यो बारीको सबभन्दा ठूलो पोथ्रा हुन सक्छ । त्यो रुख जस्तै उम्रन सक्छ हाँगाहरू यति ठुला उम्रन सक्छन् कि तिनमा चरा-चुङ्गीहरूले आफ्ना निम्ति गुँड बनाउन सक्छन् ।”

33 येशूले अर्को उखान भन्नुभयो, ‘स्वर्गको राज्य खमीर जस्तो हो । जसलाई एउटी स्त्रीले रोटी बनाउन एउटा ठूलो भाँडामा पिठोसित मिसाइन् । त्यो खमीरले पीठोको सबै ढल्लालाई खमीरी बनायो ।’

34 येशूले मानिसहरूलाई यी सबैकुराहरू भन्नालाई उखानहरू उपयोग गर्नुभयो । वास्तवमा उहाँले तिनीहरूलाई उखानहरूको उपयोग नगरी कहिले केही भन्नु भएन ।

35 अगमवक्ताद्वारा भनिएका कुराहरूलाई पूर्ण गर्न यस्तो भएको हो, “म उखान मार्फत तिमीहरूसँग बोल्छु, उखानहरूमा संसारको सृष्टि भएको समय देखि गुप्त राखिएका कुराहरू भन्नेछु ।”

36 त्यसपछि सबै मानिसहरूलाई त्यहीँ छाडेर येशू घरतिर लाग्नुभयो । उनका चेलाहरू उहाँकहाँ गए र भने, ‘कृपया हामीलाई खेतको सामाको उखानको अर्थ बताइ दिनुहोस ।’

- 37 येशूले जवाफ दिनुभयो, “खेतमा असल बीऊ छर्ने मानिस मानिसको पुत्र हो ।
- 38 संसार नै खेत हो । असल बीऊहरू राज्यमा परमेश्वरकै मानिसहरू हुन् । सामा दुष्टका सन्तानहरू हुन् ।
- 39 नराम्रो बीऊहरू छर्ने शत्रुका चाहिँ शैतान हो । फसलकाटने समय जाहिँ संसारको अन्त्य हो । अनि फसल काटनेहरू परमेश्वरका दूतहरू हुन् ।
- 40 सामाहरू बटुले पछि ती अगोमा जलाइनेछन्, संसारको अन्त्यमा पनि त्यस्तै हुनेछ ।
- 41 मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछन् र तिनीहरूले ती सबैलाई भेला गर्नेछन् जसले पाप र दुष्टता गर्छन् दुतहरूले उनीहरूलाई राज्यदेखि बाहिर निकालि दिनेछन् ।
- 42 स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई ज्वलन्त भट्टीमा फालिदिने छन् । त्यहाँ मानिसहरू रुवाबासी गर्दै दाँतकिट्दै रहनेछन् ।
- 43 तब धर्मीहरू घाम जस्तै चम्कने छन् । तिनीहरू आफ्ना पिताको राज्यमा हुनेछन् । हे मानिसहरू जसले सुन्न सक्छौ, मेरो कुरा सुन ।
- 44 ‘स्वर्गको राज्य जमीनमा लुकाइएको सम्पत्ति जस्तै हो । कुनै एक दिन एउटा मानिसले त्यो पायो, ऊ खूबै खुशी भयो । उसले त्यसलाई फेरि खेतमा लुकायो । तब ऊ गएर आफूसँग भएको सबै चिजहरू बेच्यो र त्यो खेत किन्यो ।
- 45 “फेरि, स्वर्गको राज्य एक व्यापारी जस्तै हो, जसले असल मोतीहरू खोज्छ ।
- 46 एकदिन त्यो व्यापारीले एउटा बहुमूल्य मोती फेला पार्यो । र उसले गएर आफूसँग भएको सबै बेचेर त्यो मोती किन्यो ।
- 47 “स्वर्गको राज्य समुद्रमा हालेको एउटा महा जाल जस्तै हो । त्यो जालमा विभिन्न किसिमका माछाहरू परे ।
- 48 त्यो जालभरि माछा थिए । तब जालहारीले त्यो जललाई किनारमा ताने, भुईँमा बसेर तिनीहरूले राम्रो किसिमका माछाहरू छुट्याउन र आफ्नो टोकरीमा हाल्न थाले । अनि तिनीहरूले नराम्रा किसिमका माछाहरू फ्याँकिदिए ।
- 49 जगतको अन्त्यमा पनि यस्तै हुनेछ । स्वर्गदूतहरू आइपुग्ने छन् अनि राम्रा मानिसहरूबाट नराम्रा मानिसहरूलाई अलग गर्नेछन् ।
- 50 स्वर्गदूतहरूले तिनीहरूलाई जल्दो भट्टीमा फालिदिनेछन् । ती मानिसहरू पीडाले रुनेछन् दाँत किट्नेछन् ।’
- 51 तब येशूले आफ्ना शिष्यहरूलाई सोध्नुभयो, ‘के यी सुबै कुराहरू तिमीहरूले बुझ्यौ?’ तिनीहरूले जवाफ दिए, “ज्यु प्रभु, हामीले बुझ्यौ ।’
- 52 तब उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “प्रत्येक शास्त्री जसले स्वर्गको राज्यको विषयमा सिकेको एउटा घरको मालिक जस्तै हुन् । उसले आफ्नो घरमा पुराना र नयाँ चीजहरू जोगाई राखेको हुन्छ । अनि उसले ती पुराना र नयाँ चीजहरू बाहिर झिक्दछ ।”
- 53 यसरी उखानहरूमा शिक्षा दिइसकेपछि येशूले त्यो स्थान छाड्नु भयो ।
- 54 येशू आफू हुर्किएको ठाउँमा पुग्नुभयो । येशूले सभा घरमा तिनीहरूलाई शिक्षा दिनुभयो । मानिसहरू उहाँ देखि अचम्भित भए । यसकारण तिनले आपसमा कुरा गरे, “चमत्कारहरू गर्ने यस्तो बुद्धि र शक्ति यिनले कहाँबाट पाए?
- 55 यिनी उही सिकर्मीका पुत्र हुन् । अनि उनकी आमा मरियम हुन् । याकूब, यूसुफ, शिमोन र यहूदा उनका भाइहरू हुन् ।
- 56 अनि उनका सबै बहिनीहरू अहिले हामीसँग छन् । यसर्थ, उनले यी कुराहरू गर्ने यत्रो बुद्धि र शक्ति कहाँबाट पाए?’
- 57 यसर्थ मानिसहरूले येशूलाई स्वीकार गर्न सकेनन् । तर येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अरु मानिसहरूले अगमवक्तालाई आदर गर्छन् । तर आफ्नो शहरमा र आफ्नै घरमा भएका मानिसहरूले अगमवक्तालाई त्यसरी उनको जस्तो आदर गर्दैनन् ।”
- 58 त्यस ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई विश्वास नगरेका हुनाले उहाँले त्यहाँ त्यति धेरै आश्चर्यकर्महरू देखाउनु भएन ।

अध्याय 14

त्यस समयमा हेरोदले, गालिलका शासकबाट येशूको बारेमा खबर सुनेका थिए ।

- 2 हेरोदले आफ्ना नोकहरूलाई भने, “यो मानिस साँच्चै बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन् । उनी मृत्युबाट बौरी उठेछ । यसैले यत्रो आश्चर्यकर्महरू गर्न सक्छ ।’
- 3 यसअघि हेरोदले यूहन्नालाई कैद गरेका थिए । हेरोदले यूहन्नालाई सांग्लोले बाँधेर कैदमा हालेका थिए हेरोदियासको कारणले । हेरोदियास, हेरोदको दाज्यू फिलिपकी पत्नी थिइन् ।
- 4 यसो भनेका थिए, “तपाईं हेरोदले बुहारीलाई पत्नि बनाएर राख्नु ठीक हुदैन यसकारण यूहन्नालाई पक्रेको थिए ।”
- 5 तर मानिसहरूदेखि उसलाई डर थियो । मानिसहरूले यूहन्नालाई एकजना अगमवक्ता भनी विश्वास गरेका थिए ।
- 6 हेरोदको जन्म दिनमा, हेरोदियासकी छोरीले हेरोद र तिनका अतिथिहरूका निम्ति नाचेर देखाई । हेरोद खूबै खुशी भए ।

- 7 अनि उसले चाहेकी कुनै पनि चीज दिने वजन हेरोदले दिए ।
- 8 के चाहिँ मान्नु पर्ने हो हेरोदियसले आफ्नी छोरीलाई सोधी । यसर्थ उसले हेरोदसंग माँगी, “कृपया बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको टाउको मलाई एउटा थालमा दिनुहोस् ।”
- 9 राजा हेरोद खूबै दुखी भए । तर छोरीले जे चाहन्छे त्यो उसलाई दिने शपथ उनले लिएका थिए । अनि हेरोदसँगै खाने मेचमा बसेका मानिसहरूले पनि यो (शपथ) सुनेका थिए । उसले आफ्नी छोरीले चाहेको कुरा ल्याउने आदेश दिए ।
- 10 यसर्थ उनले केही मानिसहरूलाई पठाए अनि तिनीहरूले कैदमा परेका यूहन्नाको टाउको काट्न लगाए ।
- 11 तिनीहरूले यूहन्नाको टाउको एउटा थालमा ल्याए र त्यस केटीलाई दिए । उसले यूहन्नाको टाउको आफ्नी आमा हेरोदियास कहाँ लगे ।
- 12 यूहन्नाका चेलाहरू आए र तिनको देह लगेर गाडे । अनि तिनीहरू येशूकहाँ गए र भएका घटनाहरूको वर्णन गरे ।
- 13 जब येशूले युहन्नामाथि भएका घटनाहरू सुन्नुभयो, उहाँ एउटा नाउमा चढेर निर्जन ठाउँमा जानुभयो । जब मानिसहरूले येशू गइसक्नु भएको कुरा थाहा पाए । तिनीहरूले आफ्नो शहर छाडेर जमीनको बाटो भएर येशूलाई पछ्याए ।
- 14 जब येशू नाउबाट उत्रनुभयो, त्यहाँ उहाँले मानिसहरूको भीड देख्नुभयो । उहाँ तिनीहरूप्रति अत्यन्त टीठानु भयो, अनि तिनीहरूमा विरामी परेकाहरूलाई निको पार्नु भयो ।
- 15 त्यसै अपरान्ह चेलाहरू येशू कहाँ पुगेर भन्नलागे, “यहाँ कुनै मानिस बस्दैनन् । अनि अब धेरै ढिलो भयो, तिनीहरूलाई पठाईदिनुहोस् जसमा कि तिनीहरू आफैँ गएर आफ्ना निम्ति खानेकुरा किन्न सकून् ।”
- 16 येशूले भन्नुभयो, “मानिसहरू यहाँबाट नजाउन बरु तिमीहरू आफैँले तिनीहरूलाई केही खानेकुराको प्रबन्ध गरिदेऊ ।”
- 17 चेलाहरूले भने, ‘तर हामीहरूसित जम्मा पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा मात्र छन् ।’
- 18 येशूले भन्नुभयो, “ती रोटी र माछाहरू यहाँ ल्याऊ ।”
- 19 त्यसपछि येशूले सबै मानिसहरूलाई घाँसमा पंक्ति मिलाएर बस्न लगाउनु भयो । उहाँले पाँचवटा रोटी र दुइवटा माछा लिनुभयो । उहाँले आकाशतर्फ हेरेर परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो । त्यसपछि उहाँले रोटीहरू टुक्रा पारेर चेलाहरूलाई ती रोटी दिनुभयो, अनि चेलाहरूले चाँही रोटी मानिसहरू माझ बाडिदिए ।
- 20 सबैले खाए र सन्तुष्ट भए । सबै मानिसहरूले खाना खाइसके पछि चेलाहरूले उबिरएका टुक्राहरू बटुलेर बाह्रवटा टोकरीहरूमा भरे
- 21 त्यहाँ स्त्रीहरू र केटाकेटीहरू बाहेक प्राय पाँच हजार मानिसहरू थिए ।
- 22 तब येशूले चेलाहरूलाई डुङ्गामा चढेर झीलको अर्कोतर्फ जान लगाउनु भयो । उहाँले आफू पछि आउने कुरा भन्नुभयो । मानिसहरूलाई घर पठाउनका निम्ति येशू त्यहाँ बस्नुभयो ।
- 23 मानिहरूलाई बिदा गरिसकेपछि, येशू एकलै प्रार्थना गर्नलाई डाँडामा चढनुभयो । अबेर सम्म उहाँ एकलै त्यहाँ बस्नुभयो ।
- 24 यसबेलासम्म डुङ्गा धेरै टाढा पुगिसकेको थियो । हावा विपरित दिशाबाट चलेको कारणले छालहरूले गर्दा डुङ्गालाई कठिन परिरहेथ्यो ।
- 25 बिहानको पहिलो प्रहारीतिर, येशूका चेलाहरू डुङ्गामा नै थिए । येशू पानीमाथि हिंडै तिनीहरू भएतिर जानुभयो ।
- 26 उहाँलाई पानीमा हिंड्दै गरेको देखेर चेलाहरू डराउन लागेका थिए । “यो भूत हो ।” तिनीहरू डरले चिच्याए ।
- 27 तर येशूले तत्कालै भन्नुभयो, ‘साहसी होऊ यो म हुँ । डराउनु पर्दैन ।’
- 28 पत्रुसले भने, “प्रभु, यदि वास्तवमा तपाईं नै हुनुहुन्छ भने, मलाई पानीमाथि हिंडेर तपाईंकहाँ आउन भन्नुहोस् ।”
- 29 येशूले भन्नुभयो, “आऊ पत्रुस ।” त्यसपछि पत्रुसले डुङ्गा छोडे र पानिमाथि हिंडदै येशू भएकहाँ गए ।
- 30 पानीमाथि हिंडदा पत्रुसले तेज बतास र छालहरू आएको देखे । अनि भयभीत भए । उनी भयभीत भए र पानीमा डुब्नलागे । उनी चिच्याए, “प्रभु, मलाई बचाउनुहोस् ।”
- 31 त्यसपछि येशूले पत्रुसको हात समात्नु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “ए अल्पविश्वासी तिमीले किन शंका गर्छौं?”
- 32 जब पत्रुस र येशू दुवै डुङ्गामा चढे आँधी पनि थामियो ।
- 33 डुङ्गामा भएका चेलाहरूले येशूलाई आराधना गर्दै भन्न लागे, “साँच्चै तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ ।”
- 34 त्यसपछि उहाँहरू झील तरेर गनेसरेतको किनारमा पुग्नुभयो ।
- 35 त्यस ठाउँका मानिसहरूले येशूलाई देखे । उहाँ वास्तवमा को हुनुहुन्छ भनेर तिनीहरूले जान्न पाए । तिनीहरूले त्यस क्षेत्र वरिपरिका सबै मानिसहरूलाई येशू त्यहाँ आउनु भएको छ भनेर खबर फैल्याए । धेरै रोगीहरूलाई येशूकहाँ पुर्याए ।
- 36 तिनीहरूले उहाँको लुगाको किनार मात्र पनि छुनलाई अनुमति माँगे ताकि तिनीहरूको बिमार जाति होस् ।

- त**्यसपछि केही फरिसीहरू र शास्त्रीहरू येशूकहाँ आए । तिनीहरू यरूशलेमबाट आएका थिए तिनीहरूले भने,
- 2 “तपाईंका चेलाहरूले किन हाम्रा पुर्खाहरूले बनाएको नियमहरू भङ्ग गर्दछन्? खानबन्दा अघि तिनीहरू हात धुँदैनन् ।”
- 3 येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू पनि किन आफ्ना परम्पराको निम्ति परमेश्वरको आज्ञा भङ्ग गर्दछौ?”
- 4 परमेश्वरले भन्नु भएको छ, ‘आफ्ना बाबु र आमाको आदर गर ।’ फेरि उहाँले भन्नु भएको छ, ‘जसले आफ्ना बाबु अनि आमालाई अपमान गर्छ त्यसलाई मार्नुपर्छ ।’
- 5 तर तिमीहरू जसले म बाट तपाईंले जे पाउने सक्नु हुन्थ्यो त्यो परमेश्वरलाई चढाईएको छ भनी आफ्ना आमा-बाबुलाई भन्छौ उसले उनीहरूलाई आदर गरिरहनु पर्दैन भन्ने शिक्षा दिन्छौ ।
- 6 तिमीहरू त्यस मानिसलाई आफ्नो पिताको आदर गर्नु पर्दैन भन्छौ । यसरी तिमीहरू आफ्नो नियमका निम्ति परमेश्वरको आदेशलाई एकातिर पन्छाउँछौ ।
- 7 तिमीहरू कपटीहरू हो । यशैयाले तिमीहरूको बारेमा सही बोले । यशैयाले भनेका थिए,
- 8 ‘यी मानिसहरू मलाई मुखले आदर गर्थे भन्छन् तर तिनीहरूको हृदय मदेखि टाढा छ ।
- 9 तिनीहरूले मलाई अर्पण गरेको आराधना व्यर्थ छ । तिनीहरूले आफैले रचेका नियमहरू मात्रै पालन गर्न सिकाउँछन् ।”
- 10 येशूले मानिसहरूलाई आफूकहाँ बोलाउनु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “म तिनीहरूलाई केही भन्छु । सुन र यसलाई बुझ ।
- 11 जे-जति कुरा मुखभित्र पस्छ, त्यसले मानिसहरूलाई अशुद्ध गराउँदैन । तर जे मुखबाट बाहिर निस्कन्छ, त्यसैले मानिसहरूलाई अशुद्ध तुल्याउँछ ।”
- 12 तब चेलाहरू येशूकहाँ आएर उहाँलाई भने, “के तपाईंलाई थाहा भयो कि तपाईंले भन्नुभएको कुराबाट फरिसीहरू रिसाए भने तपाईंले थाहा पाउनुभयो?”
- 13 येशूले भन्नुभयो, “स्वर्गको मेरा पिताले नरोपेको प्रत्येक बोट उखेलिनेछ ।
- 14 फरिसीहरूलाई छाडिदेऊ । तिनीहरू मानिसहरूलाई अगुवाई त गर्छन्, तर तिनीहरूको अगुवाई एउटा अन्धाले अर्को अन्धालाई डोर्याएको जस्तो हुन्छ । अनि जब एक अन्धाले अर्को अन्धालाई डोर्याउँछ तब दुवै खाल्डामा पर्नेछन् ।”
- 15 पत्रुसले भने, ‘अघि तपाईंले मानिसहरूलाई भन्नु भएको कुराको हामीलाई व्याख्या गर्नुहोस् ।’
- 16 येशूले सोध्नुभयो, “के तिमीहरूलाई पनि यो कुरा बुझ्न अझ कठिन परिरहेको छ?”
- 17 तिमीहरू जान्दैनौ कि मुखबाट खाएको खानेकुरा पेटमा पुग्दछ । अनि त्यसपछि शरीरदेखि जे कुरा बाहिर जान्छ । त्यो काम नलाग्ने हुन्छ ।
- 18 मुखबाट निस्कने जेसुकैको उत्पत्ति हृदयमा हुन्छ अनि त्यसैले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछ ।
- 19 किनभने हृदयबाट यस्ता नराम्रा कुराहरू आउँछन् दुष्ट विचार, हत्या, व्यभिचार, यौन अनैतिकता, चोरी, कसम खाएर ढाँट्नु, निन्दा जस्ता कुराहरू निस्कन्छन् ।
- 20 यी कुराहरूले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँछन् । तर हात नधोइ खानाले मानिसलाई अशुद्ध तुल्याउँदैन ।”
- 21 येशू त्यो ठाउँ छोडेर जानु भयो अनि टायर र सिडोनका क्षेत्रतिर जानुभयो ।
- 22 त्यस क्षेत्रकी कुनै एउटी कनानी स्त्री येशूकहाँ आई । तिनले रुँदै भनिन्, “परमप्रभु, दाऊदका पत्रु, ममाथि दया गर्नुहोस् । मेरो छोरीलाई भूतले सताएको छ ऊ साह्रै यातनामा छे ।”
- 23 तर येशूले त्यस स्त्रीलाई जवाफ दिन एउटा शब्द पनि भन्नु भएन । अनि चेलाहरू उहाँकहाँ आएर बिन्ती गर्न लागे, “कृपया यो स्त्रीलाई पठाइदिनु होस, यसले हाम्रो पिछा गर्दै कराइरहेकी छे ।”
- 24 येशूले भन्नुभयो, ‘इस्राएलका हराएको भेडाको निम्ति मात्र जानु भनी परमेश्वरले मलाई पठाउनु भएको हो ।’
- 25 त्यो स्त्री फेरि येशूकहाँ आई । येशूको अघि घोटो परेर त्यसले भनी, “प्रभु, मलाई सहायता गर्नुहोस् ।”
- 26 उहाँले जवाफ दिनु भयो, “नानीहरूको रोटी कुकुरलाई दिनु असल हुन्छ त?”
- 27 त्यस स्त्रीले भनी, ‘हो प्रभु, तर कुकुरहरूले आफ्नो मालिकको टेबलबाट झरेको रोटीका टुकाहरू खान्छन् ।”
- 28 तब येशूले भन्नुभयो, “हे नारी तिमीमा ठूलो विश्वास रहेछ । तिमी जे चाहन्छौ म गर्नेछु ।” अनि त्यसको छोरी त्यसैबेला निको भइहाली ।
- 29 त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँ छोड्नुभयो अनि गालील झीलको किनारमा जानुभयो । येशू डाँडामा चढ्नु भयो र त्यहाँ बस्नुभयो ।
- 30 धेरै, मानिसहरू येशूकहाँ आए । ती मानिसहरूले थुप्रै रोगीहरूलाई लिएर आए अनि येशूको अघि राखिदिए । लङ्गडा, अन्धा, गुंगा अनि बहिरा भीडद्वारा ल्याइएका थिए । येशूले यी सबैलाई निको पारिदिनु भयो ।
- 31 लाटाहरू बोल्न सक्ने भए लुलाहरू बलिया भए हिडन नसक्नेहरू फेरि हिडन सक्ने भए र अन्धाहरू फेरि देख्न सक्ने भए यस्तो आश्चर्य देखेर ती मानिसहरू चकित भएर पहिले यस्तो कहिल्यै देखिएको थिएन भन्दै इस्राएलका परमेश्वरलाई

धन्यवाद चढाए ।

32 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई बोलाएर भन्नुभयो, 'यी मानिसहरूलाई देखेर मलाई दया लागेको छ । अहिले तिनीहरू मसँग तिनदिनदेखि छन्, अनि तिनीहरूको खानेकुरा छैन । म तिनीहरूलाई भोकै पठाउनु चाहन्छु घर जाने बाटोमा तिनीहरू मुछाँ पर्न सक्छन् ।'

33 चेलाहरूले येशूलाई सोधे, "यी मानिसहरूलाई खुवाउन यति विघ्न भोजन हामी कहाँ पाउन सक्छौं? शहरदेखि हामी धेरै टाढा छौं ।"

34 येशूले जवाफ दिनु भयो, "तिमीहरूसित कतिवटा रोटी छन्?" चेलाहरूले जवाफ दिए, "हामीसित सातवटा रोटी र केही ससाना माछा छन् ।"

35 येशूले सबैलाई भर्झमा बस्न भन्नुभयो ।

36 येशूले सातवटा रोटी र केही माछा लिनुभयो । अनि भोजनकोलागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो । उहाँले ती रोटीलाई भाँचेर चेलाहरूलाई दिनुभयो । तिनीहरूले मानिसहरूलाई बाँडिदिए ।

37 सबै मानिसहरू खाए र तृप्त भए । चेलाहरूले उबरेका रोटीको टुक्राहरू बटुले ती सात टोकरीभरि भए ।

38 त्यहाँ प्रायः चार हजार मानिसहरू थिए । जसले खाए । त्यसमा स्त्री र बालकहरू पनि थिए ।

39 जब तिनीहरूले खाए येशूले तिनीहरूलाई आ-आफ्नो घर पठाउनुभयो अनि उहाँ एउटा डुङ्गामा चढेर मगदानको क्षेत्रमा जानुभयो ।

अध्याय 16

फरिसीहरू र सदुकीहरू येशूकहाँ आए । तिनीहरू येशूको परीक्षा लिन चाहन्थे । अनि तिनीहरूले येशूलाई परमेश्वरबाट आएको हो भन्ने प्रमाणको निम्ति चमत्कार देखाउन विन्ती गरे ।

2 येशूले भन्नुभयो, "जब तिमीहरूले सूर्यास्त भएको देख्छौ, तिमीहरू भन्छौ, आकाश रातो छ, मौसम राम्रो हुनेछ ।"

3 अनि बिहान तिमीहरू भन्छौ । आकाश अन्धकार र रातो छ, यसकारण आज आँधी चल्ने छ । यी मौसमका संकेतहरू हुन् । जब तिमीहरू आकाशमा हेरेर त्यसको संकेत बुझ्छौ । भने, अहिले के भइरहेछ त्यो तिमीहरूले बुझ्नु पर्छ । यी पनि संकेतहरू हुन् । तर यी संकेतहरूको अर्थ तिमीहरू बुझ्दैनौ ।

4 दुष्ट र पापी मानिसहरूले चिन्हको निम्ति चमत्कार खोज्छन् । तर तिनीहरूलाई योनाको चिन्ह । बाहेक अरु चिन्ह देखाइनेछैन ।' त्यसपछि अन्त कतै जानका निम्ति उहाँले त्यो स्थान छोड्नु भयो ।

5 येशू र उहाँका चेलाहरू गालील झीलको अर्कोतिर जानुभयो । तर चेलाहरूले आफूसँग रोटी लैजान भुले ।

6 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "आफैलाई बचाऊ । फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीर चालबाट आफैलाई जोगाऊ ।"

7 चेलाहरूले यो भनाइको विषयमा बहस गर्न थाले तिनीहरूले भने, 'हामीले आफूसँग रोटी नल्याएको हुनाले उहाँले यसो भन्नुभएको हो भनी बहस गर्न थाले?'

8 येशूले चेलाहरूका धारणा बुझ्नुभयो । अनि उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, 'किन रोटीको विषयमा तिमीहरू कुरा गर्न लागिरहेछौ? तिमीहरूसित कमजोर विश्वास छ ।

9 तिमीहरूले किन अझै नबुझेको? पाँचवटा रोटी जो पाँच हजार मानिसहरूलाई खुवाइए पछि तिमीहरूले कतिवटा टोकरी बटुल्यौ तिमीहरूलाई याद भएन?

10 अनि त्यसरीनै चार हजार मानिसहरूले सातवटा रोटी खाएको कुरा र कति टोकरी तिमीहरूले बटुल्यौ, तिमीहरूलाई थाहा छैन?

11 यसर्थ म रोटीको विषयमा कुरा गरीहेरेको छु भनेर तिमीहरू किन बुझ्दैनौ । म तिमीहरूलाई फरिसीहरू र सदुकीहरूको खमीरको विरुद्ध सावधान हुन भन्दैछु ।"

12 तब उहाँले रोटीको खमीर देखि होइन, तर फरिसीहरू र सदुकीहरूको शिक्षा देखि तिनीहरू होशियार बस्नु भन्नु भएको रहेछ भनी तिनीहरूले बुझे ।

13 जब येशू सिजरिया फिलिप्पीका इलाकामा पुग्नुभयो । उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई सोध्नुभयो, "म मानिसको पुत्र हुँ । मानिसहरू मलाई को हो भन्छन्?"

14 चेलाहरूले जवाफ दिए, "कसैले तपाईंलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्ना हुन् भन्दछन् । कसैले तपाईंलाई एलिया हुन् भन्दछन् । अनि कसैले तपाईंलाई यर्मिया अथवा कुनै अगमवक्ताहरू मध्ये एकजना ठान्छन् ।"

15 तब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू चाहिँ मलाई को हो भन्छौ?"

16 शिमोन पत्रुसले जवाफ दिए, "तपाईं खरीष्ट हुनुहुन्छ, जीवित परमेश्वरको पुत्र ।"

- 17 येशूले भन्नुभयो, “तिमी धन्य हौ, हे योनाको छोरो शिमोन । कुनै पनि मानव जातिले तिमीलाई यो सिकाएको होइन । स्वर्गमा भएका मेरा पिताले तिमीलाई प्रकाश गरिदिनुभएको हो ।
- 18 यसैले म भन्दछु, तिमी पतरूस हौ । अनि म मेरो मण्डली यो चट्टानमाथि बनाउनेछु । मेरो मण्डलीलाई हराउन मृत्युको शक्तिहरू समर्थ हुनेछैनन् ।
- 19 म स्वर्गका साँचोहरू (चाबी) तिमीहरूलाई दिनेछु । जब तिमी यो पृथ्वीमा न्यायका लागि बोल्नेछौ तब त्यो न्याय परमेश्वरको न्याय हुनेछ । जब तिमीले यो पृथ्वीमा कसैलाई क्षमा दिनेछौ तब त्यो क्षमा परमेश्वरको क्षमा हुनेछ ।”
- 20 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई कसैलाई पनि उहाँ खरीष्ट हुनुहुन्छ नभन्नु भनी चेताउनी दिनुभयो ।
- 21 त्यसै बेलादेखि यसो येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफू यरूशलेम जान पर्नेछ भनेर प्रष्ट पार्न थाल्नुभयो । अनि यहूदीहरूका अग्रज प्रमुखहरू, मुख्य पूजाहारीहरू अनि व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले उहाँलाई धेरै यातना दिनेछन् । येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मारिनु नै पर्नेछ । अनि उहाँ तेस्रो दिनमा मृत्युबाट बौरी उठ्नु हुनेछ ।
- 22 येशूलाई एकलै एकातिर लगेर टिका टिप्पणी गर्न लागे । पतरूसले भने, “परमेश्वरले तपाईंलाई यस्ता कुराबाट बचाउँनु हुनेछ, हे परमप्रभु तपाईं माथि यस्ता कुराहरू आउने छैनन् ।”
- 23 तब येशूले पतरूसतिर फर्केर भन्नुभयो, “तिमी म देखि टाढो जाऊ, शैतान! मेरो पक्षमा छैनौ । परमेश्वरले सोच्नु भएको जस्तो तिमीले सोच्दैनौ । तिमी मानिसहरूले सोचे जस्तै ।”
- 24 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यदि कसैले मलाई पछ्याउन चाहन्छ भने उसले आफूलाई चाहिएको चीजहरू प्रति अस्वीकार गर्नु पर्छ । उसलाई प्रदान गरीएको क्रुस उसले स्वीकार गर्ने पर्छ अनि त्यसपछि मलाई उसले पछ्याउनु पर्छ ।
- 25 जसले आफ्नो जीवन बचाउन चाहन्छ उसले त्यो गुमाउँछ अनि जसले मेरो निम्ति जीवन गुमाउँछ उसले यसको रक्षागर्छ ।
- 26 यदि कुनै मानिसले सबै संसार हात पर्छ तर आफ्नै जीवन गुमाउँछ भने उसलाई के लाभ हुन्छ? आफ्नो जीवन प्राप्त गर्नलाई कुनै मानिसले के दिनसक्छ?
- 27 आफ्ना पिताको महिमासित मानिसको पुत्र आफ्ना दूतहरूसँग आउनेछ । त्यसबेला मानिसका पुत्रले प्रत्येकलाई आफ्नो कामको निम्ति इनामहरू दिनेछ ।
- 28 तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । कोही मानिस जो यहाँ उभिरहेको छ, त्यसले आफ्नो मृत्यु हुनु भन्दा अघि मानिसका पुत्रको राज्य आएको देख्नेछन् ।”

अध्याय 17

- त**्यसको छ दिनपछि, येशू आफूसँग पतरूस, याकूब अनि युहन्ना (याकूबको दाज्यू) लाई लिएर एउटा अग्लो पर्वततिर लाग्नु भयो । तिनीहरू सुनसान ठाउँमा थिए ।
- 2 तिनीहरूको आँखा अघि, येशू परिवर्तन हुनुभयो । उहाँको मुहार घाम जस्तै चम्किलो भयो । अनि उहाँको पहिरन ज्योति जस्तै चम्किलो भयो ।
- 3 तब तिनीहरूले दुइजना मानिसहरूलाई येशूसँग बातचीत गरीरहेका देखे । तिनीहरू मोशा र एलिया थिए ।
- 4 पतरूसले येशूलाई भने, “प्रभु, यो उत्तम हो कि हामी यहाँ छौं । यो उत्तम हो यदि तपाईं इच्छा गर्नुहुन्छ भने म यहाँ तीनवटा आश्रयहरू निर्माण गर्नेछु, एउटा तपाईंको निम्ति, एउटा मोशाको निम्ति अनि एउटा चाहिँ एलियाको निम्ति ।”
- 5 जब पतरूस कुरा गरिरहेका थिए, एक्कासि एक उज्यालो बादलले तिनीहरूलाई ढाकिहाल्यो । बादलबाट एउटा आवाज आयो । आवाज यस्तो थियो, “यी मेरा पुत्र हुन् अनि म यिनलाई प्रेम गर्दछु । म यिनीसित अति प्रसन्न छु । यिनको आज्ञा मान ।”
- 6 चेलाहरूले त्यो आवाज सुने । तिनीहरू खुबै डराए, अनि तिनीहरू घोटो परे ।
- 7 तर येशू आफ्ना चेलाहरूकहाँ आउनुभयो । अनि तिनीहरूलाई छुनु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “उठ । तिमीहरू डराउनु पर्दैन ।”
- 8 चेलाहरूले पुलुकक हेरे, तर कसैलाई देखेनन् । त्यहाँ येशू मात्र हुनुहुन्थ्यो ।
- 9 येशू र उहाँका चेलाहरू पहाडबाट ओर्लदै थिए । उहाँले चेलाहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, “पहाडमा तिमीहरूले देखेको त्यस घटनाहरूको बारे मानिसको पुत्र मृत्युबाट बौरी नउठे सम्म कसैलाई केही नभन्नु । त्यसपछिमात्र तिमीहरूले देखेका कुराहरू मानिसहरूलाई भन्नु ।”
- 10 चेलाहरूले येशूलाई प्रश्न गरे, “किन व्यवस्थाका शास्त्रीहरूले खरीष्ट आउनुभन्दा पहिले एलिया आउनु पर्छ भनेका हुन्?”

- 11 येशूले भन्नुभयो, “एलिया आँउदैछन् भनेर तिनीहरूले ठीकै भनेका हुन् । अनि यो साँचो हो कि एलिया आउनेछन् र सबै कुराको ठीकसित व्यवस्था गर्नेछन् ।
- 12 तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, एलिया अघिनै आइसकेका छन् तर तिनीहरू उनलाई चिन्दैनन् । उनलाई तिनीहरूले आफूले जे चाहे त्यही गरे । त्यसरी नै मानिसका पुत्रले पनि तिनीहरूका हातबाट यातना पाउने छन् ।”
- 13 तब चेलाहरूले तिनीहरूलाई बप्तिस्मा दिने यूहन्नाको बारेमा भन्नुभएको रहेछ भनी बुझे ।
- 14 येशू अनि उहाँका चेलाहरू फेरि मानिसहरू भएको ठाउँमा गए । एउटा मानिस येशूको अघि निहुरियो ।
- 15 त्यो मानिसले भन्यो, “परमपरभु, मेरो छोरोप्रति दया गर्नुहोस् । उसलाई छारेरोग लागेकोछ र यसै द्वारा पीडित छ । मेरो छोरो बारम्बार आगो र पानीमा लड्छ ।
- 16 मैले मेरो छोरालाई तपाईंको चेलाहरूकहाँ ल्याएँ, तर तिनीहरूले उसलाई निको पार्न सकेनन् ।”
- 17 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरूमा विश्वास छैन । तिमीहरूको जीवननै भ्रष्ट छ । तिमीहरूसँग म कहीलेसम्म बस्न सक्छुला? तिमीहरूसँग कहिलेसम्म म धैर्य गरिबस्नु? त्यस केटोलाई यता ल्याऊ ।”
- 18 येशूले केटाभित्र भएको भूतलाई आज्ञागर्नु भयो । त्यो केटाबाट भूत बाहिर निस्क्यो, अनि त्यसबेला देखि केटो निको भयो ।
- 19 तब चेलाहरू येशूकहाँ एकान्तमा आए । तिनीहरूले भने, “हामीले केटाबाट भूत भगाउन पूरा प्रयास गरेका थियौं । तर हामीले त्यसलाई भगाउन सकेनौं । किन हामीहरूले भूत भगाउन सकेनौं?”
- 20 येशूले जवाफ दिनुभयो, ‘तिमीहरूले भूत भगाउन सकेनौ, किनभने तिमीहरूमा विश्वास एकदमै कम्ती छ म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यदि तिमीहरूको विश्वास तोरीको दाना जतरो हुँदो हो, त पर्वतलाई यहाँबाट हटिजा भनेर तिमीहरूले त्यस डाडालाई आज्ञा दिन सक्ने थियौ । ‘अनि त्यो सर्ने थियो । सबै कुरा तिमीहरूको निम्ति सम्भव थियो ।’
- 21
- 22 त्यसपछि, चेलाहरू गालीलमा भेला भए । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रलाई मानिसहरूको नियन्त्रणमा सुम्पिनेछ ।
- 23 ती मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई मारिदिनेछन् । तर तेस्रो दिनमा मानिसको पुत्र बौरी उठनेछन् ।” येशूलाई मारिनेछ भन्ने सुनेर चेलाहरू खुबै दुखित भए ।
- 24 येशू चेलाहरूलाई लिएर कफर्नहुममा जानुभयो । कफर्नहुममा केही मानिसहरू पत्रुसकहाँ आए । ती मानिसहरू दोहोरो महसूल उठाउनेहरू थिए । तिनीहरूले सोधे, ‘के तिमीहरूका गुरुले दोहोरो महसूल तिर्नु हुन्छ?’
- 25 पत्रुसले जवाफदिए, ‘हो, येशूले ती करहरू तिर्नुहुन्छ ।” त्यसपछि पत्रुस येशू भएको घरमा गए । पत्रुसले केही बोल्न अघिनै, येशूले भन्नुभयो, “यो संसारमा राजाले मानिसहरूबाट विभिन्न प्रकारका करहरू प्राप्त गर्दछन् । तर महसूल तिर्ने मानिसहरू को हुन्? के तिनीहरू राजाका परिवारका मानिसहरू हुन्? अथवा ती अरु मानिसहरू हुन्? तिम्रो यस प्रति के भनाईछ?”
- 26 पत्रुसले जवाफ दिए, “अरु मानिसहरूले महसूल तिर्छन् ।” येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए राजाका आफ्नै परिवारले महसूल तिर्ने आवश्यकता पर्दैन ।
- 27 तर हामी यी महसूल उठाउनेहरूलाई रीस उठाउन चाहँदैनौ । यसर्थ यसप्रकारले महसूल बुझाऊ । पोखरीमा जाऊ र माछा समात्न बल्छीहान । तिमीले समातेको पहिलो माछा लेऊ, त्यसको मुख खोल र तिमीले चार डरकमाको एउटा मुद्रा पाउनेछौ । त्यो मुद्रा महसूल उठाउनेहरूलाई देऊ । त्यसैबाट तिम्रो र मेरो महसूल चुक्ता हुनेछ ।”

अध्याय 18

त्यसबेला चेलाहरू येशूकहाँ आए र सोधे, “स्वर्गको राज्यमा सबभन्दा महान को होलान्?”

- 2 येशूले एकजना सानो बालकलाई आफूकहाँ बोलाउनुभयो । अनि चेलाहरूको अघि त्यो बालकलाई उभ्याउनु भयो ।
- 3 अनि भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यदि तिमीहरू सानो बालकहरू जस्तै बदलिएनौ भने तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा कहिल्यै प्रवेश गर्न सक्नेछैनौ ।
- 4 जसले आफूलाई यो सानो बालक झैं आफूलाई नम्र बनाउन सक्छ स्वर्गको राज्यमा उही महान हुन्छ ।
- 5 “यदि कुनै मानिसले मेरो नाममा यो बालकलाई ग्रहण गर्छ भने, उसले मलाई ग्रहण गरेको हुनेछ ।
- 6 ‘यदि एउटा सानो बालकले ममाथि विश्वास राख्छ भने, अनि कसैले त्यो बालकलाई पापमा पार्छ भने त्यस मानिसको लागी अति नराम्रो हुनेछ । त्यसको निम्ति त घाँटीमा एउटा ठूलो जाँतो झुण्ड्याएर स्वयंलाई अगाध समुद्रमा डुबाइदिनु असल हुनेछ ।

- 7 जुन कारणले मानिसहरूलाई पाप गराउँछ यस संसारमा म ती मानिसहरूको निम्ति दुख मान्छु । यस्तो घटना हुनैपर्छ । तर यस्तो गर्ने मानिसहरूलाई कहिल्यै राम्रो हुनेछैन ।
- 8 यदि तिमी्रो हात वा खुट्टाले तिमीलाई पाप गर्नलाउँछ भने त्यसलाई काटेर फालिदेऊ । दुइहात वा खुट्टा सहित निरन्तर नरकको आगोमा जल्नुभन्दा त बरु शरीरको एउटा अंग गुमाएर सधैं भरि बाँच्नु असल हो ।
- 9 यदि तिमी आँखाले तिमीलाई पापगर्न लाउँछ भने त्यसलाई निकालेर फालिदेऊ । दुइवटा आँखा भएर सधैं भरिलाई नरकको अग्निमा फसिनुभन्दा त एउटा आँखा लिएर जीवनमा प्रवेश गर्नु तिमी्रो निम्ति असल हुनेछ ।
- 10 'होशियार बस । यी साना बालकलाई तुच्छ नठान । म तिमीहरूलाई भन्दछु यी बालकहरूका स्वर्गमा दूतहरू छन् । अनि ती दूतहरू स्वर्गमा मेरा पिताका साथमा छन् ।
- 11 परमेश्वरको पुत्र हराएकाहरूलाई वचाउन आउनु भएको छ ।
- 12 'तिमीहरू के सोच्छौ? यदि कुनै मानिसको 100 वटा भेडाहरू छन्, अनि कुनै एउटा हराएको छ, भने अरु 99 वटा भेडालाई डाँडामा छोडेर ऊ हराएको एउटा भेडालाई खोज्न जाँदैन? के यो ठीक होइन?
- 13 अनि जब उसले हराएको भेडा भेट्दाउँछ तब ऊ आफूसित भएका 99 वटा भेडामा भन्दा त्यो एउटा भेडा पाएर रमाउनेछ । म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु ।
- 14 त्यसरीनै तिमी स्वर्गका पिताको इच्छा यो छ कि यी मध्ये कुनै पनि साना बालकहरू नहराओस् ।
- 15 "यदि तिमी भाइ वा बहीनीले तिमी्रो विरुद्धमा केही गल्ती गर्यो भने जब उ एकान्तमा हुन्छ तिमी उसकोमा जाऊ । अनि उसले के गल्ती गरेको छ भनेर सम्झाऊ । यदि त्यो मानिसले तिमीलाई सुन्न चाहे, भने उसलाई तिमीले आफ्नो गरायौ ।
- 16 यदि उसले सुन्न अस्वीकार गर्यो भने अरु एक वा दुइ मानिसहरूलाई ल्याऊ जसमा ती दुइ वा तीन साक्षीहरूले त्यहाँ जे जति कुरा भए ती प्रमाणित गर्नेछन् ।
- 17 यदि उसले तिनीहरूका कुरा पनि सुन्न मानेन भने यस मण्डली समक्ष ल्याऊ । मण्डली समुदायले भनेको कुरा मानेन भने उसलाई परमेश्वरमा विश्वास नगर्ने र महसूल उठाउने सरह व्यवहार गर ।
- 18 "म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । जब यो पृथ्वीमा तिमी न्यायको लागि बोल्दछौ, त्यो न्याय परमेश्वरबाट हुनेछ । जब तिमीले यो पृथ्वीमा क्षमाको बचन दिन्छौ, त्यो क्षमा परमेश्वरबाट हुनेछ ।
- 19 "म तिमीलाई भन्छु, "यो पृथ्वीमा केही कुराको बारेमा तिमीहरूमध्ये दुइजना मिलेर सहमत भयौ भने त्यसको निम्ति प्रार्थना गर्नसक्छौ । अनि तिमीहरूले जुन चीजको निम्ति प्रार्थना गर्छौ त्यो मेरा स्वर्गीय पिताबाट प्राप्त गर्नेछौ ।
- 20 यो साँचो हो, किनभने दुई वा तीनजनाले म माथि विश्वास गरेर भेला हुन्छन्, भने, म त्यहाँ तिनीहरूका साथमा हुनेछु ।"
- 21 त्यसपछि पत्रुस येशूकहाँ आएर सोधे, "प्रभु मेरो भाईले मेरो विरोधमा घरिघरि गल्ती गर्दछ, तब मैले कति पटक सम्म उसलाई क्षमा गर्नु? के सातपल्ट सम्म?"
- 22 येशूले जवाफ दिनुभयो, 'म तिमीहरू सबैलाई भन्दछु, यदि उसले आफ्नो गल्ती गरिरह्यो भने पनि तिमीले सात गुणा सत्तरी पटकसम्म क्षमा दिनुपर्छ ।'
- 23 "यसकारण स्वर्गको राज्य एउटा राजा जस्तै हो जसले आफ्ना नोकरहरूबाट हिसाब मिलाउने निश्चय गरयो ।
- 24 राजाले हिसाब मिलाउन शुरू गरे । उसको एउटा नोकर हजारौं चाँदीको सिक्काको ऋणी थियो ।
- 25 त्यो नोकर आफ्नो ऋण तिर्न असमर्थ थियो । राजाले उसलाई, उसकी पत्नी, उसका नानीहरू अनि उसित भएका सबै कुरा बेचेर ऋण चुकाउनलाई आदेश गरे
- 26 तर त्यो नोकरले मालिकको खुट्टामा घोटो परेर विन्ती गर्यो, 'मेरो निम्ति केही धैर्य गरीदिनुहोस् । अनि मलाई लागेको जे जति ऋण म तिर्नेछु ।'
- 27 यो सुनेर राजालाई नोकरप्रति दया जाग्यो । तब उसले त्यो ऋण तिर्नु पर्दैन भनी भन्यो अनि उसलाई ऋण मुक्त भएर जान दियो ।
- 28 "केही समय पछि, त्यो नोकरले अर्को नोकरलाई भेट्दायो, जसले उसबाट एकसय चाँदीका सिक्का ऋण लिएको थियो । उसले त्यसको घोक्रो अँठयाएर भन्यो, 'मेरो ऋण तुरन्तै तिरिहाल् ।'
- 29 "त्यो नोकर घुँडा टेकेर विन्ती गर्न लाग्यो, 'म माथि दया गर्नुहोस् म तपाईंको सबै ऋण चुक्ता गर्नेछु ।'
- 30 "तर त्यो पहिले नोकरले धैर्य गर्न सकेन । त्यसले अर्को नोकरको विरुद्ध न्यायधीश समक्ष नालिश हाल्यो अनि उसलाई जेलमा पुर्याइदियो । ऋण चुक्ता नगरुञ्जेल त्यो जेलमा बस्नु पर्यो ।
- 31 अरु सबै नोकरहरूले यो घटना देखे । तिनीहरू दुखी भए र तिनीहरूले आफ्ना मालिकलाई यो घटनाको वृत्तान्त सुनाइदिए ।
- 32 "तब मालिकले नोकरलाई बोलाए र उसलाई भने, 'तँ दुष्ट नोकर रहेछस् । तँले म बाट धेरै ऋण लिएको थिईस् । तर तँले मसित विन्ती गरेको हुनाले मैले त्यो माफ गरिदिए । तर तँले तेरो ऋणीलाई दया देखाउन सकिनस् ।

- 33 मैले तैलाई दया गरे जस्तै तैले पनि त्यसलाई दया गर्नु पर्ने होइन ।’
- 34 मालिक खुबै रिसाए र दण्डको दिनको निम्ति त्यस नोकरलाई जेलमा हालिदिए । सम्पूर्ण ऋण चुक्ता नतिरुञ्जेल तिनी त्यो जेलमा नै बस्नुपर्यो ।
- 35 “राजाले पनि स्वर्गमा भएका मेरा पिताले जे गर्नुहुन्छ त्यही गर्यो यदि तिमीहरू प्रत्येकले आफ्ना भाइ-बहिनीहरूलाई आफ्ना हृदयले क्षमा गरेनौ भने मेरो स्वर्गको पिताले पनि तिमीहरूलाई क्षमा दिनुहुने छैन ।”

अध्याय 19

यी सबै कुराहरू सुनाएपछि येशूले गालील छाड्नुभयो । यर्दन नदीको पारिपट्टि छेउमा भएको यहुदिया क्षेत्रभित्र उहाँ पुग्नुभयो ।

- 2 धेरै मानिसहरू येशूको पछिलागे । येशूले रोगी मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो ।
- 3 केही फरिसीहरू येशूकहाँ उहाँको परीक्षा गर्न त्यहाँ आए । तिनीहरूले येशूलाई सोधे, “के कुनै पनि निहुँमा कसैले आफ्नी पत्नीलाई त्याग्न सक्छ?” तिनीहरू येशूले केही गलत कुरा बोलेको चाहान्थे ।
- 4 येशूले जवाफ दिनुभयो, ‘के तिमीहरूले धर्मशास्त्रमा पढेका छैनौ? जब परमेश्वरले संसारको सृष्टि गर्नुभयो, ‘उहाँले नर र नारी बनाउनु भयो ।’
- 5 अनि परमेश्वरले भन्नु भयो, ‘त्यसकारण मानिसले आफ्नो आमा-बाबुलाई छोडेर आफ्नी पत्नीसँग मिलेर बस्छ । यसरी यी दुई मानिसहरू एक हुन्छन् ।’
- 6 यसर्थ दुईजना मानिसहरू दुई रहदैनन् तर एउटै हुन्छन् । परमेश्वरले यी दुईलाई एउटै बनाउनु भएको हो । यसैकारणले कसैले तिनीहरूलाई अलग पार्नु हुँदैन ।”
- 7 फरिसीहरूले सोधे, “यदि त्यसो भए मोशाले किन एउटा मानिसलाई विवाह विच्छेदको कागज लेखेर आफ्नी पत्नीसित सम्बन्ध विच्छेद दिए?”
- 8 येशूले भन्नुभयो, “मोशाले तिमीहरूलाई आफ्नी पत्नीहरूसँग विवाह विच्छेद गर्ने अनुमति दिएको कारण के हो भने तिनीहरूले परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गरेको थियो । तर शुरूमा यस्तो थिएन ।
- 9 म भन्दछु जसले आफ्नो पत्नीलाई त्यागेर अर्को स्त्रीसँग विवाह गर्दछ उसले व्यभिचार गर्दछ । एउटा मानिसले आफ्नी स्वास्नीलाई त्यागेर अर्को पत्नीसँग त्यत्तिबेला विवाह गर्न पाउँदछ जब उसको पहिलेकी पत्नीले अरु कुनै मानिससँग व्यभिचार गर्दछे ।’
- 10 चेलाहरूले येशूलाई भने, “यदि त्यही कारणले मात्र एउटा मानिसले आफ्नो पत्नीलाई त्याग्न सक्छ भने विवाह नगर्नु नै असल हुन्छ ।”
- 11 येशूले जवाफ दिनुभयो, “सबैले विवाह सम्बन्धी यो सत्यतालाई मान्न सक्तैनन् । तर परमेश्वरले कसै-कसैलाई मात्र यो कुरा मान्न सक्ने बनाउनु भएको छ
- 12 कोही मानिसहरूले किन विवाह गर्न सक्दैन भन्ने बारेमा विभिन्न कारणहरू छन् । तिनीहरूमध्ये कोही सन्तान जन्माउने क्षमता भएका हुन सक्छन् कोही मानिसहरूलाई, अरु मानिसहरूले केही समय पछि त्यस्तो गराएको हुन्छ । कोही अरु स्वर्गको राज्यको निम्ति विवाह अस्वीकार गर्छन् । तर विवाह गर्नेले विवाह सम्बन्धी यो शिक्षा मान्नु पर्दछ ।’
- 13 त्यसपछि मानिसहरू आफ्ना बाल-बालिकहरूलाई लिएर येशूकहाँ गए ताकि उहाँले तिनीहरू माथि आफ्ना हात राखेर प्रार्थना गरिदिनु भएको चाहन्थ्यो । जब उहाँका चेलाहरूले यो देखे, तिनीहरूले मानिसहरूलाई हप्काएर त्यसो गर्न दिएनन् ।
- 14 तर येशूले भन्नुभयो, “स-साना बालकहरूलाई मकहाँ आउन नरोक । किनभने स्वर्गको राज्य यी साना बालकहरू जस्तै मानिसहरूको हो”
- 15 त्यसपछि तिनीहरूमाथि हात राखेर येशू त्यहाँबाट जानुभयो ।
- 16 एउटा मानिस येशूकहाँ आएर सोध्यो, “गुरुज्यू, अनन्त जीवन प्राप्त गर्नका लागि मैले के गर्नु पर्छ?”
- 17 येशूले जवाफ दिनुभयो, “असल के हो? मलाई किन यसरी सोध्दैछौ? परमेश्वर मात्र असल हुनुहुन्छ । यदि तिमी अनन्त जीवन पाउन चाहन्छौ भने, तिमीले आज्ञाहरू पालन गर्नु पर्दछ ।”
- 18 त्यस मानिसले सोध्यो, “कुन आज्ञाहरू?” येशूले जवाफ दिनुभयो, ‘कसैको हत्या नगर, कसैसित व्यभिचार नगर; झूटो गवाही नदेऊ, अरुको निन्दा गर्नु हुँदैन,
- 19 आफ्ना आमा-बाबुको आदर गर ।’ अनि ‘आफैलाई प्रेम गरे जस्तो अरुलाई पनि प्रेम गर ।’
- 20 त्यो जवान मानिसले भने, ‘मैले यी सब आज्ञाहरू पालन गरेको छु । अब अरु मैले के गर्नु पर्छ?’
- 21 येशूले भन्नुभयो, “यदि तिमी सिद्ध हुन चाहन्छौ भने, आफूमा भएको जे जति चीजहरू छन् त्यो बिक्री गर । त्यसबाट

आएको पैसा-रुपीयाँ गरीबाहरूलाई बाँड । तिमीले त्यसो गर्यौं भने तिमीले स्वर्गमा भएको सम्पत्ति प्राप्त गर्नेछौ । तब तिमी आएर मेरो पछि लाग ।”

22 तर यो कुरा सुनेर त्यो जवान मानिस खुबै निराश भयो किनभने त्यो धनी मानिस थियो । यसर्थ ऊ येशूलाई छोडेर गइहाल्यो ।

23 त्यसपछि येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । एउटा धनी मानिसलाई स्वर्गको राज्यमा पस्न खुबै कठिन हुन्छ ।

24 धनी मानिसलाई परमेश्वरको राज्यमा पस्नु भन्दा बरु ऊँटलाई सियोको नाथरीबाट छिर्न सजिलो पर्नेछ ।”

25 जब चेलाहरूले यस्ता कुरा सुने, तिनीहरू खुबै चकित भए । तिनीहरूले सोधे, ‘यदि यस्तो भए कसले उद्धार पाउन सक्छ त?’

26 येशूले चेलाहरूलाई हेरेर भन्नुभयो, “मानिसहरूको निम्ति यो असम्भव छ । तर परमेश्वरको निम्ति हरेक कुरा सम्भव छ ।”

27 पत्‍रुसले येशूलाई भने, ‘हामीले आफूसित भएका प्रत्येक कुरा त्यागेर तपाईंको पछि लाग्यौं । त्यसो भए हामीले के पाउनेछौ ।’

28 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । जब नयाँ संसारको सृष्टि हुनेछ, मानिसको पुत्र त्यो महान सिंहासनमा बस्नेछ । अनि तिमीहरू पनि इस्राएलका बाह्र कुलमाथि इन्साफ गर्दै बाह्रवटा सिंहासनहरूमा बस्नेछौ ।

29 अनि ती जस-जसले मेरो निम्ति आफ्नो घर, दाज्यू-भाइ, दिदी-बहिनी, बाबु-आमा, छोरा-छोरीहरू, अनि जग्गा-जमीनहरू छोडेका छन् तिनीहरूले छोडेको भन्दा धेरै पाउनेछन् । तिनीहरूले अनन्त जीवन पाउनेछन् ।

30 अहीले उच्च ओहोदामा पुगेकाहरू सबैले भविष्यमा होचो स्थान पाउनेछन् । धेरै जसो जो निम्न स्थानमा परेका छन् भविष्यमा उच्च ओहोदामा पुग्नेछन् ।

अध्याय 20

“**स्वर्ग**को राज्य एउटा जमीनको मालिङ्गको जस्तो हो जसको दाखबारी छ । एक बिहान सबैरै आफ्नो दाखबारीमा ज्यालामा काम गराउन खेतालाहरूको खोजी गर्यो ।

2 उसले एक दिनको ज्याला चाँदीको एक सिक्का दिने बन्दोबस्त गरी खेतालाहरूलाई दाखबारीमा काम गर्न पठायो ।

3 “प्रायः नौ बजेतिर बजार गर्न भनी ऊ बाहिर गयो उसले केही मानिसहरू उभिरहेको देख्यो अनि तिनीहरूलाई सोध्यो

4 ‘तिमीहरू मेरो बारीमा गएर काम गर्छौं भने म तिनीहरूलाई उचित ज्याला दिनेछु ।’

5 त्यसपछि तिनीहरू काम गर्नलाई दाखबारीमा गए । “फेरि त्यो मानिस एकपल्ट प्रायः बाह्र बजेतिर अर्कोपल्ट तीन बजेतिर बाहिर निस्कियो । दुवैपल्ट तिनले दाखबारीमा काम गर्नलाई ज्याला दिएका खेतालाहरूलाई ल्यायो ।

6 फेरि प्रायः पाँच बजे उ बजार गर्न निस्कियो । फेरि केही मानिसहरूलाई केही नगरी त्यसै उभिरहेको देख्यो । उसले तिनीहरूलाई सोध्यो, ‘केही काम नगरी तिमीहरू किन यहाँ बसिरहेका छौ?’

7 मानिसहरूले भने, ‘कसैले हामीलाई काममा लाएनन् ।’ “उसले भन्यो, ‘त्यसो भए तिमीहरू पनि मेरो दाखबारीमा गएर काम गर्न सक्छौ ।’

8 “जब साँझ पर्यो त्यो खेतको मालिकले खेतालाहरूको निरीक्षकलाई भन्यो, ‘सबै खेतालाहरूलाई बोलाएर तिनीहरूको ज्याला बाँडि देऊ । सब भन्दा पछि आएका खेतालादेखि ज्याला बाड्न थाले ।’

9 “पाँच बजेतिर आएर काम थाल्ने खेतालाहरूले आफ्नै ज्याला पाए । तिनीहरू प्रत्येकले एउटा चाँदीको सिक्का पाए ।

10 त्यसपछि पहिले ल्याएका खेतालाहरूले आफ्ना खर्च पाए । तिनीहरूले पहिले पाएका खेतालाहरू भन्दा बढ्ता ज्याला पाउने आशा गरेका थिए । तर तिनीहरूले पनि अरुलेपनि अरुले जस्तै एक-एकवटा चाँदीको सिक्का मात्र पाए ।

11 जब तिनीहरूले एउटा मात्र चाँदीको सिक्का पाए तिनीहरूले मालिकसित गनगन गरे ।

12 खेतालाहरूले विरोध गरे, पछि आएकाहरूले एक घण्टा मात्र काम गरेका छन् । तर तिनीहरूलाई पनि हामीलाई जस्तै एउटा चाँदीको सिक्का दिइयो । अनि हामीले भने दिन भरि प्रचण्ड घाममा काम गरेका छौं ।’

13 “तर जमीनको मालिकले, खेतालाहरूमध्ये एकजनालाई भन्यो, ‘साथी, मैले तिमीलाई अन्याय गरेको छैन । एउटा चाँदीको सिक्कामा नै काम गर्न मसित तिमीहरू मानेको थियौ । होइन?’

14 यसैले आफ्नो ज्याला थाप र बाटो लाग्न ज्यालामा ल्याएको अन्तिम खेतालालाई पनि तिमीलाई जस्तै दिन चाहन्छु ।

15 के मेरो पैसा आफ्नो खुशीमा चलाउने अधिकार मसँग छैन? अथवा म उदार छु भनेर तिमीलाई ईर्ष्या लग्यो?’

- 16 “त्यसरी अहिले पछि हुने भविष्यमा अघि हुनेछ अनि जो अहिले पहिलो स्थानमा छ भविष्यमा अन्तिम स्थानमा हुनेछ ।”
- 17 येशू यरुशलेम जानु हुँदैथियो । उहाँका बाह्रै जना चेलाहरू पनि उहाँका साथमा थिए । जब उनीहरू जाँदै थिए, येशूले तिनीहरूलाई भेला गरेर मानिसगत रूपमा कुरा गर्नु भयो । उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो,
- 18 “हामी यरुशलेम जाँदैछौ । मानिसको पुत्रलाई मुख्य पूजाहारीहरू र व्यवस्था शास्त्रीहरूको हातमा सुम्पिनेछ । तिनीहरूले मानिसका पुत्रलाई मृत्यु दण्डदिनेछन् ।
- 19 तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई गैर-यहूदीहरूका हातमा सुम्पेनेछन् । तिनीहरूले उसलाई गाली गर्नेछन्, कोर्छा लाग्नेछन् कुरसमा झुण्ड्याएर मार्नेछन् । तर मरेको तेस्रो दिनमा उ बाँरी उठ्नेछ ।”
- 20 तब जब्दीकी पत्नी येशूकहाँ आईन् । उनका छोराहरू पनि साथमा थिए । उनले शिर निहुराएर येशूलाई दण्डवत गरिन अनि येशूसित केही कुरो मागिन् ।
- 21 येशूले सोध्नुभयो, “तिमी के चाहन्छौ?” उनले भनिन्, “तपाईंको राज्यमा यी मेरा छोराहरूमध्ये एकजनालाई तपाईंको दाहिनेहातपटि र अर्कोलाई तपाईंको देब्रे हातपटिट बस्न पाउन प्रतिज्ञा गर्नुहोस् ।”
- 22 अनि येशूले ती छोराहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू के मागिरहेका छौ त्यो तिमीहरूले बुझ्नेका छैनौ । म जुन कष्ट भोग्न लागिरेको छु के त्यस्तो तिमीहरू सहन गर्नसक्छौ?” तिनीहरूले जवाफ दिए, “हामी गर्नसक्छौ!”
- 23 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चयनै मैले जुन यातना भोग्ने छु त्यही तिमीहरूले पनि भोग्नुपर्छ । तर म कसैलाई मेरो दाहिने र देब्रेपटिट बसाउन सकिदैन । मेरा पिताले ती मानिसहरू निश्चित गरिसक्नु भएको छ जसले ती स्थान पाउनेछन् । उहाँले नै ती स्थानहरू ती मानिसहरूकालागी तयार पार्नु भएको छ । ती ठाउँहरू तिनीहरूकै हुनेछन् ।”
- 24 अरु दशजना चेलाहरू यो सुनेर । तिनीहरू ती दुई भाइसँग औधी रिसाए ।
- 25 येशूले सबै चेलाहरूलाई एकै ठाउँ भेला हुन बोलाउनु भयो । उहाँले भन्नुभयो, “गैर यहूदीहरू अरु मानिसहरूमाथि अधिकार देखाउन खोज्छन् । अनि तिनीहरूभन्दा मुख्य मानिसहरू पनि अरु सबै माथि अधिकार छ भनेर देखाउन खोज्छन् ।
- 26 तर तिमीहरू चाहिँ त्यस्तो हुनु हुँदैन । यदि तिमीहरूमध्ये कोही ठूलो मानिस हुन चाहन्छौ भने, ऊ नोकर जस्तो भएर अरुको सेवा गर्नुपर्छ ।
- 27 यदि तिमीहरू मध्ये कोही पहिलो मानिस हुन चाहन्छौ भने, उसले दास जस्तो भएर अरुहरूको सेवा गर्नुपर्छ ।
- 28 मानिसको पुत्रसँग पनि यस्तै हुनेछ । मानिसको पुत्र अरु मानिसबाट सेवा पाउन आएको होइन । तर मानिसको पुत्र अरु मानिसहरूको सेवार्थ आएको हो । मानिसको पुत्र धेरै मानिसहरूको रक्षाको निम्ति जीवन समर्पण गर्न आएको हो ।”
- 29 जब येशू र उहाँका चेलाहरू जोरिकोबाट जाँदै थिए, धेरै मानिसहरूले उहाँलाई पछ्याए ।
- 30 बाटोको किनारमा दुइजना अन्धा मानिसहरू बसिरहेका थिए । ती अन्धाहरूले येशू त्यतैतिरबाट जाँदै गर्नु भएको कुरा सुने । अनि ती अन्धाहरू चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस् ।”
- 31 सबै मानिसहरूले ती अन्धाहरूलाई हप्काए । तिनीहरूले ती अन्धाहरूलाई हल्ला गरेर विन्ती गर्न दिएनन् । तर ती अन्धाहरू अझ जोडले चिच्याए, “प्रभु, दाऊदका पुत्र, हामीमाथि दया गर्नुहोस् ।”
- 32 येशू रोकिनु भयो र अन्धाहरूलाई बोलाएर उहाँले भन्नुभयो, “म तिनीहरूको निम्ति के गरिदिऊ भन्ने चाहन्छौ?”
- 33 अन्धाहरूले जवाफ दिए, “परमप्रभु हामी देख्न चाहन्छौ ।”
- 34 येशूलाई अन्धाहरूप्रति दया जाग्यो । उहाँले ती अन्धाहरूका आँखा स्पर्श गर्नुभयो अनि तिनीहरू देख्ने सक्ने भए । त्यसपछि तिनीहरू येशूलाई पछ्याउन लागे ।

अध्याय 21

येशू र उहाँका चेलाहरू यरुशलेम नजिक आईपुग्न लागेका थिए । तर तिनीहरू पहिले ‘जैतुन-डाँडा’ को बेथफागेमा रोकिए । येशूले आफ्ना दुई जना चेलाहरूलाई त्यहाँको एउटा नगरमा पठाउनु भयो ।

- 2 येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूले देखेको शहरमा जाऊ । त्यहाँ प्रवेश गर्न साथ एउटा गधालाई बाँधिएको भेट्दाउने छौ । त्यो गधासँग एउटा बछेडो पनि हुनेछ । ती दुवै फुकालेर म कहाँ ल्याऊ ।
- 3 यदि कसैले तिमीहरूलाई केही प्रश्न गरे उसलाई, ‘प्रभुलाई यी गधाहरूको आवश्यक परेको छ । उहाँले ती चाँडै फर्काइ दिनु हुनेछ भनी जवाफ दिनु ।”
- 4 अगमवक्ताले भनेको यो कुरा पूरा होस् भनेर यसो भएको थियो
- 5 “सियोनको नगरलाई भन, ‘अब तिमीहरूको राजा आउनु हुँदैछ । उहाँ विनम्र हुनुहुन्छ अनि गधामा चढेर आउनु हुँदैछ, उहाँ एउटा भारी बोक्ने बछेडोमाथि आउनु हुँदैछ, जो काम गर्नकै खातिर जन्मेको पशु हो ।” जकरिया 99

- 6 चेलाहरू गए र येशूले बताउनु भए अनुसार गरे ।
- 7 उनीहरू गधा र त्यसको बछेडालाई लिएर येशूकहाँ फर्की आए । तिनीहरूले आफ्ना वस्त्र गधालाई ओढाइदिए, अनि येशू त्यसमाथि बस्नु भयो ।
- 8 येशू यरूशलेम तिर जाने बाटामा गधामा चढेर जानुभयो । धेरै मानिसहरूले येशूको निम्ति बाटोमा वस्त्रहरू ओछ्याइदिएका थिए । अरू मानिसहरूले रूखका हाँगाहरू काटे र बाटोमा ओछ्याई दिए ।
- 9 केही मानिसहरू येशूको अधि-अधि हिँड्दै थिए । कोही मानिसहरू येशूको पछि-पछि हिँड्दै थिए । मानिसहरू यसो भन्दै कराउन लागे, “दाऊदको पुत्र होसन्ना! ‘परभुको नाउँमा आउने धन्यका हुन्!’”
- 10 त्यसपछि येशू यरूशलेमभित्र प्रवेश गर्नु भयो । सम्पूर्ण शहरबासि अचम्मित भए । तिनीहरूले सोधे, “यो को हो?”
- 11 येशूसँगै आएका मानिसहरूले जवाफ दिए, “उनी येशू हुन् । गालील शहरको नासरतका अगमवक्ता उनी नै हुन् ।”
- 12 येशू मन्दिरतर्फ लाग्नुभयो । उहाँले किन-बेच गर्ने सबैलाई त्यहाँबाट धपाउनु भयो । अनि येशूले ढुकुर बेच्नेहरूको बेञ्चहरू पनि पल्टाई दिनु भयो ।
- 13 येशूले त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, ‘मेरो घर प्रार्थनाको घर भनिनेछ ।’ तर तिमीहरूले परमेश्वरको घरलाई डाकूहरूको ‘अड्डामा परिणत गरिरहेछौ ।”
- 14 केही अन्धा र केही लङ्गडा मानिसहरू मन्दिरमा येशू कहाँ आए । येशूले ती मानिसहरूलाई निको पारिदिनु भयो ।
- 15 मुख्य पुजाहारीहरू र शास्त्रीहरूले यो दृष्य देखे । तिनीहरूले येशूका चमत्कार कार्यहरू अनि मन्दिरमा बालकहरूले येशूलाई नै प्रशंसा गरिरहेका देखे । बालकहरू भन्दै थिए, “दाऊदका पुत्र, होसन्ना!” यसमा पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू क्रोधित भए ।
- 16 मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरू येशूलाई सोधे, “बालकहरूले के भनिरहेका छन् तपाईंले सुन्नु भो?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “अवश्य । के तिमीहरूले कहिले धर्मशास्त्रहरूमा पढेका छैनौ? ‘उहाँले बालकहरूलाई स्तुति गर्न सिकाउनु भयो?’”
- 17 त्यसपछि येशूले त्यो ठाउँलाई छोड्नुभयो र नगरदेखि बाहिर बेथानीमा जानुभयो । त्यो रात येशूले त्यहीं बिताउनु भयो ।
- 18 भोलिपल्ट बिहानै, येशू नगरतिर फर्किरहनु भएको थियो । उहाँ भोकाउनु भएको थियो ।
- 19 उहाँले बाटोको किनारमा त्यस नेभाराको रूख देख्नु भयो । येशूले नेभाराको रूखको छेउमा गएर उहाँले केही फल खाने इच्छा गर्नुभयो । तर त्यो नेभाराको रूखमा त्यसमा खाने फल केही थिएन । त्यहाँ पातैपात मात्र थिए । अनि येशूले त्यो रूखलाई भन्नुभयो, “अब उपरान्त तँमा फल लाग्ने छैन ।” अचानक त्यो रूख ओइलायो र मर्यो ।
- 20 चेलाहरूले त्यो देखे । तिनीहरू चकित भए । तिनीहरूले सोधे, “कसरी नेभाराको रूख सुक्यो र झट्टै मरिहाल्यो?”
- 21 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यदि तिमीहरूमा विश्वास छ र त्यसमा शंका छैन भने, मैले जस्तै तिमीहरूले पनि गर्न सक्नेछौ । तिमीहरूले त्यो भन्दा धेरै गर्न सक्नेछौ । तिमीले यस पहाडलाई भन्न सक्छौ, ‘ए पहाड जा अनि समुद्रमा खस ।’ यदि तिमीहरूमा विश्वास भए, तिमीहरूले भने जस्तै हुनेछ ।
- 22 विश्वास गरेर माग्यौ भने तिमीहरूले प्रार्थनामा मागेको जुनसुकै कुरा पनि पाउनेछौ ।
- 23 येशू मन्दिरतर्फ जानुभयो । र उहाँले सिकाइरहनु भएको बेला, मुख्य पुजारीहरू र जन-साधारणका अगुवाहरू येशूकहाँ आए । तिनीहरूले येशूलाई भने, “हामीलाई भन्नुहोस् । यी कार्यहरू गर्न तपाईंको के अधिकार छ? यस्तो अधिकार तपाईंलाई कसले दियो?”
- 24 येशूले जवाफ दिनुभयो, “म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्न जाहन्छु । यदि तिमीहरूले मलाई जवाफ दियौ भने, म कुन अधिकारले यी कामहरू गरीरहेछु भनी बताउनेछु ।
- 25 “मलाई भन यूहन्नाको बप्तिस्मा परमेश्वरबाट वा मानिस कसबाट भयो? मुख्य पुजारीहरू र यहूदी नेताहरूले येशूको यो प्रश्न बारे बहस गरे । तिनीहरू आपसमा बात चीत गर्न थाले, “यदि हामीले यूहन्नाको बप्तिस्मा परमेश्वरबाटै भएको थियो, भन्यौ भने उहाँले भन्नु हुनेछ ‘त्यसो भए तिमीहरूले यूहन्नालाई किन विश्वास नगरेको भनी?’”
- 26 यदि हामीहरूले ‘यो बप्तिस्मा मानिसबाटै भएको थियो,’ भन्यौ भने सबै मानिसहरू हामीहरूसँग रिसाउने छन् । हामी मानिसहरूबाट सावधान हुनुपर्छ किनभने तिनीहरू सबै यूहन्नालाई अगमवक्ता हो भनेर विश्वास गर्छन् ।”
- 27 त्यसपछि तिनीहरूले येशूलाई जवाफ दिए, “यूहन्नालाई कहाँबाट त्यो अधिकार दिइयो हामी जान्दैनौ ।” तब येशूले भन्नुभयो, “त्यसो भए म पनि भन्ने छैन कि कुन अधिकारले म यी सब कार्यहरू गरिरहेछु ।”
- 28 “तिमीहरू यसको बारेमा के सोच्छौ? एकजना मानिसका दुइ छोराहरू थिए । त्यो मानिसले आफ्नो जेठा छोरालाई भन्यो, ‘छोरा, जाऊ र गएर आज दाखबरीमा काम गर ।’
- 29 छोराको जवाफ दियो, ‘म जाँदिन ।’ तर केही समयपछि उसले आफ्नो विचार बदल्यो, अनि गयो ।
- 30 “त्यसपछि बाबु अर्को छोराकहाँ गए र भने, ‘छोरा, जाऊ अनि आज मेरो दाखबरीमा काम गर ।’ छोरोले जवाफ दियो,

‘हुन्छ, बाबु, म गएर काम गर्छु।’ तर त्यो छोरा गएन।

31 “अब यी दुई छोराहरूमा कुन चाहिले आफ्नो बाबुको आज्ञा पालन गर्थे। यहूदी नेताहरूले जवाफ दिए, “जेठा चाहिले।” येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म साँचो कुरा तिमीहरूलाई भन्दछु। महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरू खराब मानिसहरू हुन् भनी तिमीहरू ठान्दछौ। तर परमेश्वरको राज्यमा तिमीहरू भन्दा पहिले तिनीहरूले प्रवेश गर्न पाउनेछन्।

32 यूहन्ना सही जीवन बाँच्ने उपाय देखाउनलाई आएका थिए। तर तिमीहरूले यूहन्नालाई पटकै विश्वास गरेनौ। तर महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यूहन्ना माथि विश्वास गरे। अनि महसूल उठाउनेहरू र वेश्याहरूले यूहन्नालाई विश्वास गरेको तिमीहरूले देखेका थियौ। तर अझै पनि तिमीहरूले उनलाई विश्वास गर्न मन गरेनौ।

33 “यो उखान सुन कुनै मानिसको जमीन थियो। उसले त्यो जमीनमा दाख लगायो। उसले दाखको जमीनको वरिपरि पर्खाल निर्माण गर्थे। अनि त्यसभित्र दाख पेल्ले कोलखनेको थियो। फेरि त्यो मानिसले एउटा मचान बनायो। उसले आफ्नो खेत कोही किसानहरूलाई जिम्मा दिएर ऊ यात्रामा गयो।

34 केही समय पछि, फसल उठाउने समय भयो। अनि त्यस मानिसले आफ्नो हिस्सा ल्याउन पठायो।

35 “तर किसानहरूले ती नोकरहरूलाई समाते अनि एकजनालाई पिटे, अर्कोलाई मारिदिए अनि अर्कोलाई ढुङ्गाले हिकार मारिदिए।

36 फेरि त्यो खेत-मालिकले किसानहरूकहाँ अरु नोकरहरूलाई पठायो। उसले पाहिलेभन्दा धेरै नोकरहरू पठाएको थियो। तर किसानहरूले तिनीहरूसँग पनि यस्तै नै व्यवहार गरे।

37 त्यसपछि उसले आफ्नै छोरालाई किसानहरूकहाँ पठायो। उसले भन्यो, ‘किसानहरूले मेरो छोरालाई आदर देखाउनेछन्।’

38 “तर किसानहरूले आपसमा यसो भने, ‘यो ता मालिकको छोरा हो। यो खेत उसको हुनेछ। हामीले यसलाई मार्यौ भने खेत हाम्रै हुनेछ।’

39 अनि किसानहरूले छोरालाई समातेर, उसलाई खेत बाहिर मारेर फ्याँकिदिए।

40 “अब त्यो खेत को मालिक आएर ती किसानलाई के गर्ला?”

41 ती यहूदी पूजाहारीहरू र नेताहरूले भने, “उसले ती दृष्टहरूलाई अवश्य नै मार्नेछ। त्यसपछि उनले आफ्नो खेत अरु किसानहरूलाई कमाउन दिनेछन्। जसले फलको समयमा मालिकलाई उसको भाग बुझाउन ल्याउँछ उनीहरूलाई त्यो खेत कमाउन दिनेछ।”

42 येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निश्चय नै तिमीहरूले यो धर्मशास्त्रमा पढेका छौ ‘जुन ढुङ्गालाई डकर्महरूले रद्द गरे, त्यही ढुङ्गा मुख्य कुनै ढुङ्गा बन्यो, यो परमप्रभुले गर्नु भएको हो र यो हाम्रो लागि अचम्मको हुनेछ।’

43 “त्यसैकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य तिमीहरूबाट खोसिनेछ। त्यस पछि परमेश्वरले यस्ता मानिसहरूलाई दिनु हुनेछ, जसले परमेश्वरले आफ्नो राज्यमा चाहनु भए अनुसारको काम उत्पन्न गर्नेछन्।

44 अनि जो कोही पनि त्यो ढुङ्गामाथि खस्नेछ ऊ टुक्रा टुक्रा बन्नेछ। यदि त्यो ढुङ्गा कसैमाथि खस्यो भने त्यसले त्यसलाई धूलोपिठो पार्नेछ।”

45 येशूले भन्नु भएको यो उखानलाई मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरूले सुने। येशूले तिनीहरूकै विषयमा बोल्दै हुनुहुन्छ भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझे।

46 तिनीहरू येशूलाई पक्रने उपाय खोजिरहेका थिए। तर तिनीहरू मानिसहरूदेखि डराउँथे। किनभने मानिसहरूमा येशू अगमवक्ता हुन् भन्ने विश्वास थियो।

अध्याय 22

मानिसहरूलाई बुझाउनका निम्ति येशूले केही दृष्टान्तहरू भन्नुभयो।

2 “स्वर्गका राज्य एउटा राजा जस्तै हो, जसले आफ्नो छोराको विवाहमा भोजनको व्यवस्था गर्छन्।

3 राजाले केही मानिसहरूलाई भोजमा निम्तो गरेका थिए। जब भोज तयार भयो, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई ती मानिसहरूलाई बोलाउन पठाए। तर मानिसहरूले राजाको यस भोजमा उपास्थित हुन अस्वीकार गरे।

4 “तब राजाले अझ धेरै नोकरहरू पठाए। राजाले नोकरहरूलाई यसो भनेका थिए, ‘मैले निम्ताएका ती मानिसहरूलाई खाना तयार भयो भनेर भन्नु। मैले मेरा गोरुहरू अनि पुष्ट्याएका पशुहरू मारेकोछु। सबै कुरा तयारी छ। विवाहको भोजमा सामेल हुन आऊ।’

5 “नोकरहरूले ती मानिसहरूलाई भोजमा आउने आग्रह गरे। तर तिनीहरू नोकरहरूको कुरा सुन्न अस्वीकीर गरे। ती मानिसहरू आ-आफ्नै काममा लागे। एकजना आफ्नो खेतमा गए, अनि अर्को आफ्नो व्यापारतिर लागे।

- 6 कसैले नोकरहरूलाई समातेर पीटे अनि तिनीहरूलाई मारिदिए ।
- 7 यो सुनेर राजा क्रोधित भए । राजाले आफ्नो सेना पठाए, ती हत्याराहरूलाई मारे अनि तिनीहरूको शहर जलाएर भष्म पारिदिए ।
- 8 “त्यसपछि, राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘विवाहको भोज तयारी छ । मैले ती मानिसहरूलाई बोलाएको हुँ, तर तिनीहरू यो भोजमा सामेल हुन योग्यको भएनन् ।
- 9 यसकारण तिमीहरू गल्लीका कुना कुनामा जाऊ अनि देखेकाहरू जतिलाई भोजमा सामेल हुन निम्त्याएर ल्याऊ । तिनीहरूलाई मेरो भोजमा आऊ भनिदेऊ ।’
- 10 अनि नोकरहरू गल्लीहरूतिर गए । तिनीहरूले भेटेसम्म सबैलाई भेला पारे । तिनीहरूले राम्रा मानिसहरू सबैलाई भोजमा सामेल गराउन लगे । त्यो ठाउँ मानिसै-मानिसको भीडले भरियो ।
- 11 त्यसपछि ती खाँदैगरेका मानिसहरूलाई हेर्न भनी राजा आए । कुनै एकजनालाई विवाहको पोशाकमा नभएको राजाले भेटेताए ।
- 12 राजाले भने, ‘मित्तर, तिमी यहाँ भित्र कसरी आयौ? विवाहको लागि लाउने पोशाक तिमीले लगाएका छैनौ ।’ तर त्यो मानिस केही बोलेन ।
- 13 अनि राजाले आफ्ना नोकरहरूलाई भने, ‘त्यसका हात खुट्टा बाँधेर त्यसलाई अँध्यारोमा फलिदेऊ जहाँ मानिसहरू दुखले रुवाबसी गर्दै र दाहरा किट्टदै बस्छन् ।’
- 14 “हो धेरै मानिसहरू बोलाइएका हुन्छन् । तर चुनिएका थोरै मात्र छन् ।” केही यहूदी नेताहरू येशूलाई झुक्काउन खोज्छन्
- 15 तब फरिसीहरूले त्यो स्थान छाडे जहाँ येशूले सिकाउँदै हुनुहुन्थ्यो । येशूलाई प्रश्नहरूको जालमा पार्न तिनीहरू सहमत भए ।
- 16 फरिसीहरूले येशूलाई फँसाउन केही मानिसहरू पठाए । तिनीहरूले केही आफ्नै मानिसहरू र केही हेरोदी दलका मानिसहरूलाई पठाए । ती मानिसहरूले भने, “गुरुज्यू, तपाईं अति इमान्दार हुनुहुन्छ भनेर हामी जान्दछौ । हामी जान्दछौं तपाईंले परमेश्वरको मार्ग बारे ठीकसित सिकाउनुहुन्छ । तपाईं कसैसित डराउनु हुन्न । तपाईंको अधि सबै मानिसहरू समान छन् । यसर्थ हामीलाई तपाईंका धारणा भन्नु होस् ।
- 17 सिजरलाई महसूल तिर्नु उचित हो कि होइन”
- 18 तर ती मानिसहरूले नराम्रो जालसाजी गर्दैछन् भनेर येशूले बुझी हाल्नुभयो । अनि उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरू कपटीहरू हो । केही झूटो निहुँमा तिमीहरू मलाई फँसाउन चाहन्छौ?”
- 19 महसूल तिर्नमा उपयोग गरीने सिक्का मलाई देखाऊ ।” ती मानिसहरूले येशूलाई एक चाँदीको सिक्का देखाए ।
- 20 येशूले फेरि भन्नुभयो, “सिक्कामा कसको चित्र छ? अनि कसको नाम त्यहाँ अंकित छ ।”
- 21 येशूले फेरि भन्नुभयो, “जो सिजरको हो त्यो सिजरलाई देऊ र जो परमेश्वरको परमेश्वरलाई देऊ ।
- 22 ती मानिसहरूले येशूले भन्नुभएको कुरा सुने, र तिनीहरू छक्क परे । अनि येशूलाई त्यही छोडेर तिनीहरू गए ।
- 23 त्यही दिन केही सदुकीहरू येशूकहाँ आए । सदुकीहरू विश्वास गर्थे कि कुनै मानिस मृत्युबाट बौरी उठ्ने छैन । सदुकीहरूले येशूलाई एउटा प्रश्न गरे;
- 24 तिनीहरूले भने, “गुरुज्यू, मोशाले भने अनुसार कुनै विवाहित पुरुष बालबच्चा नभईकन मर्यो भने उसको भाईले आफ्ना दाज्यूका निम्ति सन्तानहरू जन्माउन त्यस विधवा आइमाईलाई विवाह गर्नसक्छ ।
- 25 हामी बीच सातजना दाज्यू-भाइहरू थिए । जेठाले विवाह गर्यो र मर्यो । उसको कुनै बालबच्चा थिएन । यसर्थ उसको भाइले विधवा भाउज्यूलाई विवाह गर्यो ।
- 26 त्यसपछि त्यो दोस्रो भाइ पनि मर्यो । त्यस्तै घटना तेस्रो भाइसँग पनि घट्यो र त्यस्तै अरू दाज्यू-भाइहरूसँग गर्दै सात दाज्यू-भाइसम्म घट्यो ।
- 27 तिनीहरू सबै मरेपछि त्यो आइमाई पनि मरी ।
- 28 तर ती सातैजना दाज्यू-भाइहरूले त्यस आइमाईलाई विवाह गरेका थिए । तब पुनरुत्थनामा त्यो स्त्रीको पति कुन चाही हुनेछ?”
- 29 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीहरू योकुरा बुझ्दैनौ किनभने धर्मशास्त्रमा के लेखेको छ त्यो तिमीहरू जान्दैनौ । परमेश्वरको शक्तिको विषयमा पनि तिमीहरू केही जान्दैनौ ।
- 30 त्यसबेला जब मानिसहरू मृत्युबाट बौरिउठ्छन् त्यहाँ विवाहको प्रश्न नै आउँदैन । मानिसहरू त्यहाँ एक-अर्का संग विवाह गर्ने छैनन् । सबै मानिसहरू स्वर्गका स्वर्गदूतहरू झैं हुनेछन् ।
- 31 यसकारण पुनरुत्थानको विषयमा परमेश्वरले तिमीहरूलाई के भन्नु भएको छ त्यो पढेका छैनौ ।
- 32 परमेश्वरले भन्नुभएको छ, ‘म अब्राहामको परमेश्वर, इसहाकको परमेश्वर, अनि याकूब का परमेश्वर हुँ ।’ यसको मतलब

परमेश्वर मृत मानिसहरूका परमेश्वर हुनुहुन्न तर जिउदा मानिसहरूसँग हुनु हुन्छ ।”

33 मानिसहरूले सुने र येशूको शिक्षामा तिनीहरू छक्क परे ।

34 येशूले सदुकीहरूदलाई यसरी जवाफ दिएर तिनीहरूलाई चुप बनाई दिनु भएको सुनेर फरिसीहरू जम्मा भए ।

35 एकजना फरिसी मोशाको व्यवस्था प्रति निकै ज्ञान भएको थियो । त्यो फरिसीले येशूलाई परीक्षा गर्ने इच्छा गर्यो ।

36 त्यस फरिसीले येशूलाई सोध्यो, “गुरुज्यू, व्यवस्थामा सबैभन्दा ठूलो आज्ञा कुन हो?”

37 येशूले जवाफ दिनुभयो, “तिमीले आफ्ना परमपरभु परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ । आफ्नो सम्पूर्ण हृदयदेखि, सम्पूर्ण आत्मादेखि र सम्पूर्ण मनदेखि प्रेम गर्नुपर्छ ।”

38 यहीनै पहिलो र सबै भन्दा महान आज्ञा हो ।

39 दोस्रो आज्ञा पहिलो जस्तै छ ‘आफूलाई जस्तै अरु मानिसलाई पनि प्रेम गर्नु ।’

40 अगमवक्ताहरूका सबै व्यवस्था र रचनाहरू यिनै दुई आज्ञाहरूमा आधारित छन् ।”

41 जब फरिसीहरू त्यहाँ भेला भईरहेका थिए, येशूले तिनीहरूलाई एउटा प्रश्न गर्नुभयो,

42 “ख्रीष्टको विषयमा तिमीहरूको के धारणा छ? उहाँ कसको पुत्र हुनुहुन्छ ।” फरिसीहरूले जवाफ दिए, “ख्रीष्ट दाऊदका पुत्र हुन् ।”

43 त्यसपछि येशूले फरिसीहरूलाई भन्नुभयो, “यदि त्यसो भए दाऊदले उहाँलाई किन ‘परमपरभु’ भने? दाऊद पवित्र आत्माको शक्तिद्वारा बोलिरहेका थिए ।

44 दाऊदले भने, ‘परभुले मेरो परभुलाई भन्नुभयो, मेरो दाहिनेपटि बस, अनि म तिम्रो शत्रुहरूलाई तिम्रा वशमा राख्छु ।’

45 दाऊदले ख्रीष्टलाई ‘परमपरभु’ भन्दछन् । त्यसो भए कसरी ऊ दाऊदको पुत्र हुनसक्छ?”

46 कुनै पनि फरिसीहरूले येशूको यो प्रश्नको जवाफ दिन सकेनन् । अनि त्यसदिनदेखि कसैले पनि येशूलाई अझ बढ्ता प्रश्नहरू गर्ने साहस गरेनन् ।

अध्याय 23

तब येशूले मानिसहरू र आफ्ना चेलाहरूसँग कुराकानी गर्नुभयो । येशूले भन्नुभयो,

2 “कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई मोशाको नियमको विषयमा शिक्षादिने अधिकार छ ।

3 यसर्थ तिनीहरूले सिकाएको कुरा पालन गर्नु पर्छ । तिनीहरूले अह्राएका कामहरू गर्नु । तर तिनीहरूको जीवनशैलीको अनुसरण नगर्नु । तिनीहरू केही गर्न भनि तिमीहरूलाई अह्राउँछन् तर आफू चाँहि केही गर्दैनन् ।

4 मानिसहरूले पालन गर्नु अति कठीन पर्ने नियमहरू तिनीहरू बनाउँछन् । ती नियमहरू पालन गर्न तिनीहरू अरुलाई करमा पादछन् । तर तिनीहरू आफै चाँहि कुनै नियम पालन गर्ने चेष्टा पनि गर्दैनन् ।

5 “तिनीहरू मानिसहरूलाई देखाउनका निम्ति राम्रा कुरा गर्दछन् । तिनीहरू आफ्ना धर्मशास्त्रहरूका विशेष सन्दूक राख्छन् । तिनीहरू सन्दूकहरू ठूला-ठूला बनाउँछन् । अनि मानिसहरूले देख्न सक्नु भन्ने तिनीहरू आफ्ना प्रार्थनामा लगाउने वस्त्रहरू पनि लामा-लामा बनाउँछन् ।

6 ती कानूनका शास्त्रीहरू र फरिसीहरू उत्सवहरूमा विशेष आसनहरू ओगट्न रुचाउँछन् । त्यसरी नै सभाघरहरूमा पनि मुख्य आसनहरू प्राप्त गर्न चाहन्छन् ।

7 बजारहरूमा पनि तिनीहरू मानिसहरूबाट सम्मान पाउने इच्छा गर्छन् । अनि तिनीहरूलाई ‘गुरु’ भनी सम्बोधन गरेको सुन्न चाहन्छन् ।’

8 “तर तिमीहरूको ‘गुरु’ हुँदैन । तिनीहरू सबै दाज्यूभाईहरू अनि दिदी-बहीनीहरू हो । तिमीहरूको एक मात्र ‘गुरु’ हुनुहुन्छ ।

9 अनि यस पृथ्वीमा कसैले पनि कसैलाई ‘पिता’ भनी सम्बोधन नगर्नु । तिमीहरूको एक मात्र पिता हुनुहुन्छ । उहाँ स्वर्गमा हुनुहुन्छ ।

10 अनि तिमीहरूले ‘मालिक’ भन्नु हुँदैन । तिमीहरूको एकमात्र मालिक हुनुहुन्छ, ख्रीष्ट ।

11 तिमीहरूमाझ जो सबै भन्दा महान छ, ऊ तिमीहरूको सेवक हुनुपर्छ ।

12 जसले आफूलाई ठूलो देखाउँछ उसले आफूलाई नम्र तुल्याउनु पर्छ ।

13 “शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो अति नराम्रो हुनेछ । तिमीहरू कपटीहरू हो । तिमीहरू स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न चाहने मानिसहरूको ढोका थुन्छौ । तिमीहरू आफै पनि प्रवेश गर्दैनौ, अनि प्रवेश गर्न इच्छा गर्ने अरुहरूलाई पनि बाधा दिन्छौ ।

- 15 “तिमी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूका निम्ति यो खराब हुनेछ । तिमीहरू कपटीहरू हो । तिमीहरू एक मानिसलाई आफ्नो मतमा ल्याउनकालागि समुद्रहरू पार गर्दै विभिन्न देशहरू चाहार्छौं यस्तो कोही मानिसहरू भेटायो भने तिनीहरू त्यसलाई आफू भन्दा दोबर खराब तुल्याउँछौं । अनि तिमीहरू यति हुन्छौं कि तिमीहरू नरकको योग्य हुन्छौं ।
- 16 यी शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई धिक्कार । तिमीहरू अन्धो छौं अनि तिमीहरू अरुलाई डोर्याउँछौं । तिमीहरू भन्दछौं, ‘यदि कसैले मन्दिरको नाममा शपथ लियो त्यो अर्थहीन हुन्छ । तर यदि कसैले मन्दिरको सुन छोएर शपथ गर्यो भने, उसले त्यो शपथ पूरा गर्नुपर्छ’
- 17 तिमीहरू अन्धो-मूर्खहरू हो! सुन ठूलो हो की सुनलाई पवित्र पार्ने मन्दिर लो?
- 18 अनि तिमीहरू भन्दछौं, ‘यदि कसैले वेदी छोएर शपथ लियो भने त्यो केही होइन । तर यदि कसैले बेदीमाथिको भेटी छोएर शपथ लियो भने त्यो आफ्नो कसमको ऋणी हुन्छ ।’
- 19 तिमीहरू अन्धो हो । भेटी कि भेटीलाई पवित्र तुल्याउने वेदी ठूलो हो?
- 20 जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई वेदीको प्रयोग गर्छ उसले वेदी र त्यसमा भएका भेटी दुवै चीजलाई छोएर प्रतिज्ञा गरेको हुन्छ ।
- 21 अनि जसले प्रतिज्ञा गर्नलाई मन्दिरको प्रयोग गर्छ उसले मन्दिर र मन्दिरमा बस्ने ‘एकलाई’ छोएर शपथ खाएको हुन्छ ।
- 22 अनि जसले स्वर्गको नाउँमा शपथ लिन्छ उसले परमेश्वरको सिंहासन अनि त्यस सिंहासनमा बस्ने “लाई” छोएर शपथ लिएको हुनेछ ।
- 23 “शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई धिक्कार । तिमीहरू कपटीहरू हो । आफूमा भएको हरेक चीजको, पुदीना, सूप र जीरा को दशांश भागमा एक भाग मात्र परमेश्वरलाई दिन्छौं । तर तिमीहरू असल हुने दया देखाउने र इमान्दार हुने जस्ता व्यवस्थाका प्रमुख कुराहरू लत्याउँछौं । तिमीहरूले ती कुराहरू पनि नलत्याइकन यी कामहरू गर्नुपर्ने हो ।
- 24 तिमीहरू अन्धा छौं तर अरुलाई अगुवाइ गर्ने कोशिश गर्छौं । तिमीहरू भुसुना चाँहि चाल्दछौं तर ऊँटलाई चाँहि निल्दछौं । तिमीहरू त्यस्तै छौं ।
- 25 “शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई धिक्कार हो । तिमीहरू कपटीहरू हो । तिमीहरू आफ्नो थाल र बटुकोलाई बाहिरबाट मात्र धुन्छौं । तर भित्र भने अरुलाई ठगेर हत्याएका बस्तुहरू अनि तिमीहरू स्वयंलाई खुशी पार्ने चीजहरूले भरिएका हुन्छन् ।
- 26 ए अन्धा फारिसीहरू पहिला प्यालाको भित्रपटि सफा गर र त्यसलाई चोखो बनाऊ । तब प्यालाको बाहिरी भाग पनि चोखो हुनेछ ।
- 27 “व्यवस्थाका शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई धिक्कार । तिमीहरू कपटी हो । तिमीहरू चुना पोतेको चिहानहरू जस्ता छौ, जो बाहिरबाट सुन्दर देखिन्छन् । तर भित्रपटि मरेको मानिहरूको हड्डीहरू हुन्छन् ।
- 28 तिमीहरू पनि त्यस्तै हो । बाहिरबाट तिमीहरूलाई राम्रै देखिन्छ । तर भित्र तिमीहरूमा छल र कपटले भरिएको छ ।
- 29 “शास्त्रीहरू र फरिसीहरूलाई धिक्कार । तिमीहरू कपटीहरू हो । अधिका अगमवक्ताहरूको लागी तिमीहरूले चिहान बनाउँछौं । असल मानिसहरूको चिहानहरू सिंगार्छौं ।
- 30 अनि तिमीहरू भन्दछौं, ‘यदि हामी हाम्रा पूर्खाहरूका समयमा हुँदो हो, ता ती अगमवक्ताहरूलाई मार्न हामी उनीहरूलाई सहयोग गर्ने थिएनौं ।’
- 31 यसरी अगमवक्ताहरू मार्नेका सन्तान हामी हौं भन्ने स्वीकार आफैं तिमीहरू दिन्छौं ।
- 32 यसकारण जाऊ अनि आफ्ना पुर्खाहरूले शुरू गरेका पापकर्म पुरा गर ।
- 33 तिमीहरू सर्पहरू हो । तिमीहरू विषालु सर्पका सन्तानहरू हो । परमेश्वरदेखि तिमीहरू उम्कन सक्दैनौ । तिमीहरू सबै दोषी पाइनेछौं अनि नरकमा जानेछौं ।
- 34 यसकारण म तिमीहरूलाई भन्दछु ‘म तिमीहरूकोलागि अगमवक्ताहरू बुद्धिमान मानिसहरू र शास्त्रीहरू पठाउँछु । यी मध्ये कतिपयलाई तिमीहरूले मार्नेछौं । कसैलाई झुण्ड्याउनेछौं । कसैलाई तिम्रा सभाघरमा कोर्दा लाउनेछौं अनि एउटा शहर देखि अर्को शहरसम्म तिनीहरूलाई लघाउँछौं ।
- 35 अनि पृथ्वीमा मारिएका सबै असल ‘मानिसहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूलाई दोष्याइनेछ । हाबिल जस्ता राम्रा मानिसको रगतका निम्ति अनि मन्दिर र वेदीको माझमा मारिएको बरेक्याहको छोरो जकरियाको रगतको निम्ति यस पृथ्वीमा हाबिल देखि जकरियाको समयसम्म मारिएका सबै राम्रा मानिसहरूको रगतको निम्ति तिमीहरूनै दोषी ठहरिनेछौं ।
- 36 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यी सबै कुरा तिमीहरू नै अहिले बाँचिरहेका मानिसहरूमाथि आइलाग्नेछ ।
- 37 “हे यरुशलेम, यरुशलेम! तिमीहरू अगमवक्ताहरूलाई माछौं अनि तिमीहरूकहाँ पठाइएका संदेशवाहकहरूलाई ढुङ्गाहान्छौं । धेरैपल्ट मैले तिम्रा मानिसहरूलाई मद्दत गर्न चाहेको हुँ । जसरी पोथीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ त्यसरीनै मैले तिम्रा मानिसहरूलाई बटुल्न चाहेको हुँ । तर तिमीहरूले मलाई त्यसो गर्न दिएनौ ।

38 तब तिमीहरूको घर पनि उजाड बनाइनेछ ।

39 म भन्दछु, अब उपरान्त परमप्रभुको नाउँमा आउने मानिस धन्यका हुन् भन्दै उसलाई स्वागत नगरुञ्जेल सम्म तिमीहरूले मलाई खेचैनौ ।”

अध्याय 24

जसै येशू मन्दिर छोडेर कतै जानु हुँदैथियो उहाँको चेलाहरू मन्दिरको भवनहरू देखाउन भनी आए ।

2 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “यी भवनहरू देख्दैछौ? म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु यी भवनहरू ध्वंस पारिनेछन् । कुनै ढुङ्गा अर्को ढुङ्गामाथि रहने छैन ।”

3 त्यसको केही बेरपछि येशू जैतून डाँडामा बसिरहनु भएको थियो । चेलाहरू येशूको साथमा एकान्तमा आए । तिनीहरूले भने, “यो घटना कहिले हुनेछ कृपया हामीलाई पनि भन्नुहोस् । तपाईंको आगमनको र संसारको अन्तको संकेत के हुनेछ?”

4 येशूले भन्नुभयो, “होशियार बस । तिमीहरूलाई कसैले मुख बनाउन नपाओस् ।

5 धेरै मानिसहरू आउनेछन् र मेरो नाम लिनेछन् । तिनीहरूले ‘म नै ख्रीष्ट हुँ ।’ भनी धेरैलाई मूर्खबनाउनेछन् ।

6 तिमीहरूले लैजाईका बारेमा सुन्नेछौ । अनितिमीहरूले अब हुने लैजाईका बारेमा पनि समाचार सुन्नेछौ । तर डराउनु पर्दैन । यी सब घटनाहरू हुनैपर्छ । तर अन्त्य अझ आइहाल्ने छैन ।

7 किनभने एक जातिले अर्को जातिको विरोध गर्नेछ अनि राज्य राज्यको विरोधमा युद्ध हुनेछ । अनि धेरै ठाउँमा अनिकाल लाग्नेछ अनि भूईँचालो जानेछ ।

8 यी सबै थोक सुत्केरी व्याथा लागे झैं आइलाग्ने छन् ।

9 त्यसपछि तिमीहरूलाई मानिसहरूले नराम्रो व्यवहार गर्नेछन् । मानिसहरूले तिमीहरूलाई शासकहरूको हातमा सुम्पने र सताउनेछन् र मार्नेछन् । तिमीहरूले ममाथि विश्वास गरेकै कारण मानिसहरूद्वारा तिमीहरू घृणित हुनेछौ ।

10 त्यसबेला धेरै विश्वासीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछन् । तिनीहरूले एका-अर्काको विरोध गर्नेछन् र एक-अर्काको घृणा गर्नेछन् ।

11 अनेकौं झूटा अगमवक्ताहरू घृणा गर्नेछन् । तिनीहरूले मानिसहरूलाई झूटो कुराहरूमा विश्वास गराउने कोशिश गर्नेछन् ।

12 संसारैभरि थुप्रै दुष्टहरूदेखा पर्नेछन् । अनि एकदमै विश्वासीहरूले प्रेम देखाउने छैनन् ।

13 तर अन्त्यसम्मै जो दृढ रहन्छ उही नै सुरक्षित हुनेछ ।

14 संसारैभरि परमेश्वरको राज्यको बारेमा सुसमाचारहरू प्रचार गरिनेछ । प्रत्येक राष्ट्रलाई नै यी कुराहरू भनिनेछ । त्यसपछि अन्त्य आउने छ ।

15 “दानियल अगमवक्ताले ‘यस्तो खराब कुराहरूलेविध्वंश ल्याउने छ भनी बताएका थिए । तिमीहरूले यस्तो डरलाग्दा कुराहरू पवित्र ठाउँ अनि मन्दिरमा उभिएर देख्नेछौ ।” यी कुरा पढने मानिसले यसको अर्थ बुझ्नुपर्छ ।

16 “त्यसबेला यहूदियाका मानिसहरू पहाडतिर भाग्नु पर्नेछ ।

17 मानिसहरू कतै नरोकिई समय खेर नफाली, भाग्नेछन् । यदि कुनै मानिस घरको छानामा छ भने घरबाट केही लिनलाई ऊ तल ओर्लिनु हुँदैन ।

18 यदि कोही खेतमा छ भने उ पनि कोट लिनलाई फर्की जानु हुँदैन ।

19 त्यसबेला, गर्भवती भएका स्त्रीहरू र अनि दूध पिउने शिशुलाई दुध चुसाउने आमाहरूका निम्ति खुबै दुखपूर्ण हुनेछ ।

20 विश्राम र जाडोको समयमा यसरी भाग्नु नपरोस् भनी प्रार्थना गर ।

21 किन? किनभने त्यसबेला अत्यन्त दुख हुनेछ । सृष्टिको शुरु भएदेखि अहिलेसम्म संसारमा यस्तो दुख भएको थिएन । पछि कहिल्यै पनि भविष्यमा यस्तो दुख आइपर्ने छैन ।

22 परमेश्वरले त्यो महासंकटको समय छोट्याउनुभएको छ । यदि त्यो समय छोट्याइएन भने, कुनै मानिस पनि बाँच्ने छैन । तर आफूले चुनेका मानिसहरूलाई मद्दत गर्नलाई परमेश्वरले त्यो समयलाई छोटो पार्नु भएकोछ ।

23 त्यसबेला कसै-कसैले तिमीहरूलाई यसो भन्नसक्छन्, ‘हेर, ख्रीष्ट यहाँ हुनुहुन्छ ।’ अथवा अर्का कसैले भन्नसक्छ, ‘अहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ ।’ तर तिमीहरूलाई विश्वास नगर ।

24 झूटो ख्रीष्ट र झूटो अगमवक्ताहरू देखा पर्नेछन् ठूला-ठूला कुराहरू र चमत्कारहरू गर्नेछन् । सम्भव भए परमेश्वरले चुन्नु भएका मानिसहरूलाई समेत धोका दिनका निम्ति तिमीहरूले यसो गर्नेछन् ।

25 हेर, मैले अधिबाटै यस बारेमा तिमीहरूलाई सतर्क गराएकोछु ।

- 26 "कसैले भन्नेछ, 'खरीष्ट मरुभूमिमा हुनुहुन्छ।' तर तिमीहरू खरीष्टलाई भेट्न मरुभूमि तिर नजाऊ। अरु कसैले भन्नसक्छ, 'खरीष्ट त्यो कोठामा हुनुहुन्छ।' तर त्यसलाई विश्वास नगर।
- 27 जब मानिसको पुत्रको आगमन हुन्छ सबै मानिसहरूले देख्न पाउनेछन्। यसबेला आकाशमा बिजुली चम्केर चारैतिर उज्यालो भएजस्तो हुनेछ। र त्यो उज्यालो चारैतिर देखिनेछ।
- 28 गिद्दहरू जम्मा भएको देखेर तिमीहरू त्यहाँ सीनो छ भनेर जान्न सक्छौ त्यसैगरी मेरो आगमन त्यस्तै प्रत्यक्ष हुनेछ।
- 29 "ती दिनका संकटहरूपछि तुरन्तै। 'घाम अँध्यारो हुनेछ, अनि जूनले पनि आफ्नो चमक दिने छैन। ताराहरू आकाशबाट झर्नेछन्, अनि आकाशका सबै चीजहरू हेरफेर हुनेछन्।'
- 30 "त्यसबेला आकाशमा केही चिन्ह देखिने छन् र ती मानिसको पुत्रको चिन्ह हुनेछन्। संसारभरिका सबै मानिसहरू रुनेछन्। सबै मानिसहरूले मानिसको पुत्रलाई आकाशमा बादलसँग आँउदै गरेको देखेछन्। मानिसको पुत्र शक्ति र महान गौरव लिएर आउनेछन्।
- 31 चारै दिशाबाट आकासको एक छेउ देखि अर्को छेउसम्म परमेश्वरद्वारा चुनिएको मानिसहरूलाई भेला गर्न मानिसको पुत्रले तुरहीको आवाज सहित स्वर्गदूतहरूलाई पठाउनु हुनेछ।
- 32 "नेभाराको रुखले तिमीहरूलाई शिक्षा दिनेछ जब नेभाराको रुखको हाँगाहरू हरियो देखिन्छन् पालुवा फेर्दै गरेको देखेर तिमीहरू जान्दछौ ग्रीष्म ऋतु नजिक छ।
- 33 तिमीहरूसित पनि यस्तै हुनेछ। जब तिमीहरू यस्तो भएको देख्छौ, त्यसबेला तिमीहरूलाई समय नजिक छ र त्यो आउने लागेको छ भनी थाहा हुनेछ।
- 34 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, यस पुस्ताका मानिसहरू जीवित रहदा नै यी कुराहरू हुनेछन्।
- 35 आकाश र पृथ्वी ध्वंस गरिनेछ, तर मैले बोलेका शब्दहरू कहिल्यै नाश हुनेछैनन्।:32-37;
- 36 "त्यो घटना कहिले घट्नेछ भनेर कुनै मानिसले पनि त्यो समय र दिन जान्दैन। पुत्र आफै र स्वर्गदूतहरूले पनि जान्दैनन्। तर पिताले मात्र जान्नुहुन्छ।
- 37 मानिसको पुत्र आउदा, त्यसबेला त्यस्तै स्थिति हुनेछ जस्तो स्थिति नूहको समयमा भएको थियो।
- 38 त्यसबेला जल-प्रलय हुन अघि मानिसहरू खाइ पिइरहेका थिए। मानिसहरू विवाह गर्दै थिए र आफ्नो छोरा अनि छोरीहरूलाई विवाह गर्न दिइरहेका थिए। नूह जहाजभित्र नचड्जेलसम्म मानिसहरूले यस्तो गरिरहेका थिए।
- 39 मानिसहरूले के भइरहेको छ भनी केही जानेका थिएनन्। तर त्यसैबेला जलप्रलय भयो अनि सबै नष्ट भयो। मानिसको पुत्रको आगमनको समयमा पनि यस्तै हुनेछ।
- 40 दुइजना मानिसहरू खेतमा काम गरिरहेका हुनेछन्। एकजनालाई उठाइने छ र अर्कोलाई छोडिनेछ।
- 41 दुइजना स्त्रीहरू जाँतोमा अन्न पिँधिरहेका हुनेछन्। एउटालाई लगिनेछ र अर्कोलाई छोडिनेछ।
- 42 "यसकारण सधैं तयार बस। कतिबेला तिमीहरूका परमपरभु आउनु हुनेछ भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा हुने छैन।
- 43 याद गर यदी घरको मालिकले चोर कतिबेला आउँछ भनेर थाहा पाएको भए ऊ तयार भएर बस्ने थियो। ऊ सर्तक रहने थियो र चोरलाई धरभित्र पार्न दिदैन थियो।
- 44 यसकारण तिमीहरू पनि तयार बस। मानिसको पुत्र यस्तो समयमा आउनेछ जसको तिमीहरूले आशा गरेका हुने छैनौ।
- 45 "बुद्धिमान र विश्वासी नोकर को चाँहि छ र मालिकले उसलाई आफ्ना सबै नोकरहरूलाई भन्दा विशेष जिम्मवारी सुम्पिन्छ र अरु सबैमाथि ठीक ठीक समयमा खानेकुराको प्रबन्ध गर्ने जिम्मामा लगाउँछ।
- 46 जब मालिक आउँछ र नोकरलाई दिइएको काम गरिरहेको भेट्दछ, भने त्यो नोकर धन्य को हो।
- 47 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु। त्यो मालिकले उसलाई आफूसित भएको सारा सम्पत्तिमाथि जिम्मा लगाउछ उसले प्रत्येक कुराहरूको हेरचाह गर्न पाउँछ।
- 48 तर नोकर नै दुष्ट छ र आफ्नो मालिक झट्ट आउँदैन भनेर सम्झन्छ भने त्यसबेला के हुन्छ?
- 49 त्यसपछि उसले अरु नोकरहरूलाई पिट्न थाल्छ। उ आफूजस्तै अरु मानिसहरूसँग बसेर खान र पिउन लाग्छ।
- 50 अनि जब मालिक नसोचेको दिनमा आइपुग्नेछ। जब कि उसले आशा नगरेको दिन र नसम्झेको समयमा आइपुग्नेछ।
- 51 त्यसपछि मालिकबाट ऊ दण्डित हुनुपर्छ। मालिकले उसलाई कपटीहरूसँग सामेल गराइदिनेछ। त्यहाँ मानिसहरूको रुवावसी र दाहरा किटाई हुनेछन्।

“त्यसबेला स्वर्गको राज्य दशजना कन्याहरू जस्तै हुनेछ, जो आ-आफ्ना दियो लिएर दुलहा पर्खन गए ।

² पाँचवटी कन्याहरू मूर्ख थिए । अनि पाँचवटी कन्याहरू बुद्धिमती थिए ।

³ ती पाँचवटी मूर्ख कन्याहरूले आफ्ना दीयो लिए तर आफूसित जोगेडा तेल लग्नेन् ।

⁴ तर पाँचवटी बुद्धिमती कन्याहरूले आफ्ना-आफ्ना दीयोहरू लिए अनि तिनीहरूले जगमा जगेडा तेल पनि बोकेका थिए ।

⁵ तर दुलहा आउन एकदमै ढीलो भयो । सबै कन्याहरू थकित भए र निदाउन थाले ।

⁶ मध्यरातमा कोही करायो, ‘दुलहा आउँदैछन् । उनलाई भेट्न बाहिर आऊ ।’

⁷ “तब सबै कन्याहरू ब्युँझिए । तिनीहरूले आ-आफ्ना दीयोहरू तयार पारे ।

⁸ तब बुद्धिहीन कन्याहरूले बुद्धिमती कन्याहरूलाई भने, ‘हामीलाई तिमीहरूको केही तेल देऊ किनभने हाम्रोमा भएको तेल सकियो अनि हाम्रा दीयोहरू निभ्दैछन् ।’

⁹ “बुद्धिमती कन्याहरूले जवाफ दिए, ‘होइन! किनभने हाम्रोमा भएको तेल तिमीहरू सबैका लागी पर्याप्त हुँदैन । बरू, तिमीहरू आफैँ पसलमा गएर आफ्नो लागि तेल किन, त्यो असल हुन्छ ।

¹⁰ “त्यसपछि ती पाँचजना बुद्धिहीन कन्याहरू तेल किन्न गए । जब तिनीहरू जाँदै थिए, त्यसबेला दुलहा आइपुगे अनि तयार रहेका सबै कन्याहरू दुलहासंग विवाहको भोजमा सामेल भए । त्यसपछि ढोका थुनियो अनि ताला लगाइयो ।

¹¹ “केही समयपछि अरू कन्याहरू आए । तिनीहरूले भने, ‘स्वामी, हामीलाई ढोका खोलिदिनु होस् हामीलाई पनि भित्र पस्न दिनहोस् ।’

¹² “दुलहाले जवाफ दिए, ‘तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । म तिमीहरूलाई चिन्दैनँ ।’

¹³ “यसकारण सधैं सतर्क बस । तिमीहरू जान्दैनौ कि मानिसको पुत्र कुन दिन वा कुन समयमा आउने हुन् ।”

¹⁴ “स्वर्गको राज्य त्यो मानिस जस्तै हुन्छ जो आफ्नो घर देखि अर्को स्थान तर्फ यात्रा गर्छ । घरबाट निस्कनु भन्दाअघि उसले आफ्नो नोकरहरू बोलाउँछन् र आफ्ना चीजहरूको जिम्मा तिनीहरूलाई दिन्छन् ।

¹⁵ कुन चाहिँ नोकरले के कति गर्न सक्छ भनी उसले विचार गरयो । उसले एकजना नोकरलाई पाँच तोडा दियो । अर्कोलाई दुइ तोडा दियो । अनि तेस्रोलाई एक तोडा दियो । त्यसपछि उसले आफ्नो यात्रा शुरू गर्यो ।

¹⁶ नोकर जसलाई पाँच तोडा दिइएको थियो त्यो तुरन्त व्यापार गर्न त्यो स्थान छोडेर हिँड्यो । उसले अरू पाँच तोडा बढाउने काम गर्यो ।

¹⁷ दुइ तोडा पाउनेले पनि त्यसै गर्यो । उसले पनि आफ्नो सबै रुपियाँ व्यापारमा लगायो अनि दुइ तोडा कमायो ।

¹⁸ तर एक तोडा मात्र पैसा पाउने नोकर गयो र भूईँमा खाल्डो खन्यो । त्यसले त्यो पैसा खाल्डामा पुर्यो ।’

¹⁹ “धेरै समयपछि मालिक घर फर्क्यो । उसले नोकरहरूलाई ती रुपियाँहरू तिमीहरूले के के गर्यो भनेर सोध्यो ।

²⁰ पाँच तोडा पाउने नोकर पैसा लिएर मालिककहाँ आयो । त्यसले भन्यो, ‘महाशय, तपाईंले मलाई पाँच तोडा विश्वास गरेर जिम्म दिनुभएको थियो । यसकारण अरू पाँच तोडा कमाउनलाई मैले ती रुपियाँ काममा लगाएँ ।’

²¹ “मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्यो । तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ । त्यति धेरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्यो । यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिन सक्छु । आऊ र मसित खुशी मनाऊ’

²² “त्यसपछि दुइ तोडा पाउने नोकर मालिक कहाँ गयो । त्यसले भन्यो, ‘महाशय तपाईंले मलाई दुइ तोडा जिम्मा दिनुभएको थियो । यसकारण मैले त्यो पैसा उपयाग गरेँ र अरू दुइ तोडा कमाएँ ।’

²³ “मालिकले जवाफ दिए, ‘तिमीले राम्रो गर्यो । तिमी असल नोकर हो जसलाई विश्वास गर्न सकिन्छ । त्यति थोरै पैसा लिएर तिमीले धेरै उन्नति गर्यो । यसकारण म तिमीलाई अरू धेरै जिम्मावारी दिनेछु । आऊ र मसित खुशी मनाऊ ।’

²⁴ “त्यसपछि एक तोडा पाउने नोकर मालिककहाँ आयो । त्यसले भन्यो, ‘महाशय ‘मैले तपाईंलाई धेरै कठोर मानिसको रूपमा जान्न पाएँ । बिऊ नै नरोपी तपाईंले अन्न बटुल्न चाहनु भयो ।

²⁵ यसकारण म धेरै भयभित भएँ । मैले तपाईंको पैसा जमीनमा लुकाएँ तपाईंले दिनुभएको त्यो थौलो यही हो ।’

²⁶ “मालिकले जवाफ दिए, ‘तँ दुष्ट र अल्छे नोकर होस् । बिरुवा नरोपेको ठाउँमा बाली उठाउन आउने र बिरुवा नछरेको ठाउँमा अन्न बटुल्ने भनेर तँले मलाई भनिस् । त्यसो भए ।

²⁷ तैले मेरो पैसा बैंकमा जम्मा गर्नु पर्दथ्यो । म जब फर्केर आएको हुन्थेँ त्यसबेला ती सबै पैसा पाउन सक्थेँ । साथै त्यो पैसा माथि ब्याज पाउँन सक्थेँ ।’

²⁸ “यसकारण मालिकले अरू नोकरहरूलाई भन्यो, ‘त्यो नोकरबाट पैसाको थैला खोस र जोसित दश तोडा छ उसैलाई देऊ ।

²⁹ जो सित जति धेरैछ उसले अरू धेरै पाउनेछ । तर जोसित केही छैन, उसित भएको पनि उबाट खोसिनेछ ।’

³⁰ त्यसपछि मालिकले भन्यो, ‘यो बेकामे नोकरलाई बाहिर अँध्यारोमा निकलि देऊ । जहाँ मानिसहरू दुख र कष्टमा दाह्रा

किट्टै रुवाबासी गरिरहेका छन् ।’

31 “मानिसको पुत्र फेरि आउनु हुनेछ । उहाँ अत्यन्त गौरवसँग आउनु हुनेछ । सबै स्वर्गदूतहरू पनि उहाँसँगै आउने छन् । उहाँ राजाको रूपमा सिंहासनमा विराजमान हुनुहुनेछ ।

32 उहाँको अधि संसारभरका सबै मानिसहरू भेला हुनेछ । अनि मानिसको पुत्रले ती मानिसहरूलाई दुइ अलग अलग दलमा बाँड्नु हुनेछ । यो भेडा र बाख्राहरूलाई अलग दलमा पारे जस्तै हुनेछ ।

33 उहाँले भेडाहरूलाई आफ्नो दाहिनेपट्टि राख्नुहुनेछ र बाख्राहरूलाई आफ्नो देब्रेपट्टि राख्नु हुनेछ ।

34 “राजाले आफ्नो दाहिने पट्टि बसेकाहरूलाई भन्नु हुनेछ, ‘आऊ, मेरो पिताले तिमीहरूलाई धेरै आर्शिवाद दिनुभएको छ । आऊ र परमेश्वरले तिमीहरूको लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएको राज्य ग्रहण गर । सृष्टिको शुरूदेखि नै यो तिमीहरूको निम्ति तयार गरिएको थियो ।

35 यो तिमीहरूको राज्य हो, किनभने म भोकाएको बेला तिमीहरूले मलाई खाना दिएका थियौ । म तिर्खाएको बेला तिमीहरूले मलाई पानी पिउन दिएका थियौ । म एकलै र घरबाट टाडिएको थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई आफ्नो घरमा स्वागत गरेका थियौ ।

36 नाङ्गो थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई लुगाफाटा लगाउन दिएका थियौ । म रोगी थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई स्याहार गरेका थियौ । म कैदी थिएँ, तिमीहरूले मलाई हेर्न आएका थियौ ।’

37 “तब धार्मिक मानिसहरूले जवाफ दिनेछन्, ‘परमप्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले, भोकाउनु भएको देख्यौ अनि हामीले भोजन दियौं? हामीले तपाईं तिर्खाउनु भएको कहिले देख्यौ अनि हामीले पानी पिउँन दियौं?

38 हामीले तपाईंलाई कहिले एकलो घरदेखि टाडिएको देख्यौं र हामीले तपाईंलाई कहिल्यो आफ्ना घरमा ल्यायौं?

39 तपाईं कहिले नाङ्गो हुनुहुन्थ्यो र हामीले तपाईंलाई लुगाफाटा लगाउन दियौं । हामीले कहिले तपाईंलाई रोगी देख्यौं वा कैदमा देख्यौं र हामी तपाईंलाई सहयोग गर्न आयौं?’

40 “तब राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिने छन्, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यहाँ तिमीहरूले मेरा यी मानिसहरूका निम्ति जे जति गर्यौ, ती जतिनै नगण्य भएता पनि तिमीहरूले मेरा निम्ति गरेका हो ।’

41 “त्यसपछि आफ्नो देब्रेपट्टि बसेका मानिसहरूलाई राजाले भन्नेछन्, ‘मदेखि दूर भई जाओ । परमेश्वरले अधिनै तिमीहरूलाई दण्ड दिने निश्चय गर्नु भएको छ । जाऊ सँधै जलिरहने आगोमा पस । त्यो आगो दुष्टहरू र तिनीका दूतहरूकालागि बालिएको हो ।

42 तिमीहरू गड्हाल, किनभने म भोकाएको थिएँ, तिमीहरूले केही खान दिएनौ । म तिर्खाएका थिएँ, तिमीहरूले केही पिउन दिएनौ ।

43 म घरदेखि एकलै र टाढोमा थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई आफ्नो घरमा बोलाएनौ । म नाङ्गो थिएँ, अनि तिमीहरूले मलाई पहिरनलाई वस्त्रहरू दिएनौ । म रोगी थिएँ, अनि कैदमा थिएँ, तिमीहरूले मेरो परवाह नै गरेनौं ।’

44 “त्यसपछि तिनीहरूले पनि जवाफ दिए, ‘परमप्रभु, हामीले तपाईंलाई कहिले भोकाएको र तिर्खाएको देख्यौं? हामीले कहिले तपाईंलाई एकलो घरदेखि टाढो भएको देख्यौं? अनि हामीले तपाईंलाई कहिले नाङ्गो वा विरामी वा कैदमा परेको देख्यौं? अनि यी सब देखेर हामीले मदत गरेनौं?’

45 “त्यसपछि राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिए, ‘म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु, ‘यी मेरा मानिसहरू निम्ति जे पनि तिमीहरूले गरेनौ, यी सबै तिमीहरूले मेरो निम्ति गरेनौ ।’

46 त्यसपछि ती दुष्ट मानिसहरू सदा-सर्वदा दण्डित हुनको निम्ति जाने छन् । तर असल मानिसहरू चाँहिअनन्त जीवन 2प्राप्त गर्न जानेछन् ।”

अध्याय 26

येशूले यी सबैकुरा भनिसकेपछि आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो,

2 “तिमीहरूलाई थाहै छ दुइ दिनपछि निस्तार-चाड शुरू हुनेछ । त्यसै दिन मानिको पुत्रलाई क्रुसमा टाँगलाई शत्रुहरू कहाँ सुम्पिनेछ ।”

3 तब मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी प्रधान, अगुवाहरू पूजाहारीको ठाउँमा भेला भए । प्रधान पूजाहारीको नाम कैयाफा थियो ।

4 त्यस सभामा येशूलाई कसरी पक्रिने भन्ने उपाय तिनीहरूले निकाले । तिनीहरूले केही झूटो निहुँ गरेर येशूलाई पक्रिने र मार्ने निश्चय गरे ।

5 तिनीहरूले भने, “निस्तार-चाडको दिनमा हामी येशूलाई पक्रन सक्दैनौ । हामी मानिसहरू रिसाएको र दङ्गा गरेको

चाहँदैनौ ।

6 येशू बेथानीमा हुनुहुन्थ्यो । उहाँ कुष्ठरोगी शिमोनको घरमा हुनुहुन्थ्यो ।

7 जतिबेला येशू त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, एउटी आईमाई उहाँ कहाँ आइन् । उनीसँग बहुमूल्य अत्तर भरिएको एउटा सङ्गमर्मरको भुँडुल्को थियो । येशूले खाँदैगर्नु भएको बेला तिनले येशूको शिरमा त्यो सुगन्धित अत्तर खन्याइन् ।

8 चेलाहरूले त्यो देखे र आईमाईसँग रिसाए । चेलाहरूले सोधे, “यो अत्तर किन नष्ट गरेको?”

9 यसलाई धेरै दाममा बेचेर गरीबहरूलाई दिन सकिन्थ्यो ।”

10 येशूले यी सब थाहा पाउनुभयो । येशूले भन्नुभयो “तिमीहरूले यिनलाई किन दिक्दारी दिन्छौ? यिनले मेरो निम्ति असल कार्य गरेकी छिन् ।

11 ती गरीब मानिसहरू सदा तिमीहरू साथ छन् । तर म सँधै तिमीहरूको साथ रहिरहने छैन ।

12 यिनले मेरो शरीरभरि अत्तर छरिदिइन् । यिनले मलाई म मरे पछि मृत-संस्कारको निम्ति तयार पारेकी हुन् ।

13 म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । यो सुसमाचार सारा संसारमा प्रचार गरिनेछ । अनि प्रत्येक ठाउँमा यी स्त्रीले गरेको सु-कार्यहरूलाई पनि बताइन्छ । अनि मानिसहरूले यिनलाई सधैं सम्झने छन् ।

14 त्यसपछि बाहरजना चेलाहरूमध्ये एकजना मुख्य पुजाहारीहरूकहाँ गयो । त्यो चेलाको नाउँ यहूदा इस्करयोती थियो ।

15 यहूदाले भन्यो, “म तिमीहरूको हातमा येशूलाई सुम्पनेछु । यसको लागि मलाई कति पैस दिन्छौ?” पूजाहारीहरूले त्यसलाई चाँदीका तीस वटा सिक्का दिए ।

16 त्यसबेलादेखि यहूदाले येशूलाई सुम्पिदिने मौका खोज्न लाग्यो ।

17 अखमिरी रोटीको पहिले दिन, चेलाहरू येशूकहाँ आए । चेलाहरूले भने, “निस्तार-चाडको भोजन गर्न हामी तपाईंलाई तयार पारिदिन्छौ । हामीले कहाँ खान तयार गरेका तपाईं चाहनुहुन्छ?”

18 येशूले भन्नुभयो, “शहरतिर जाऊ । मैले चिनेको मानिसको घरमा जाऊ । उसलाई गुरुले यसो भन्नु भएको छ भनेर भन, ‘मेरो तोकिएको समय अति नजिक आएको छ । म निस्तार चाडको भोजन मेरो सबै चेलाहरूसित तिम्रो घरमा खानेछु ।”

19 चेलाहरूले येशूको आज्ञा अनुसार सबैकाम गरिदिए । तिनीहरूले निस्तार-चाडको भोज तयार पारे ।

20 जब साँझ भयो, येशू आफ्ना चेलाहरूसित खानामा बस्नु भएको थियो ।

21 तिनीहरू सबैले भोजन खाइरहेका थिए । येशूले भन्नुभयो, “म तिमीहरूलाई साँचो भन्दछु । तिमीहरूमध्ये कुनै एकजनाले मलाई विश्वासघात गर्नेछौ ।”

22 चेलाहरू यो सुनेर दुखी भए । प्रत्येकले उहाँलाई सोधे, “प्रभु अवश्य पनि मचाहिँ होइन ठीक हो?”

23 येशूले जवाफ दिनुभयो, “जसले मेरो कचौरामा मसित हात चोब्यो त्यसैले मलाई विश्वासघात गर्नेछ ।

24 मानिसको पुत्रले धर्मशास्त्रमा लेखिए अनुसार जानुपर्छ र उसले मर्नेपर्छ । तर मानिसको पुत्रलाई मार्नका निम्ति सुम्पने त्यस मानिसले नराम्रो परिणाम भोग्नु पर्नेछ । यस्तो हुनुभन्दा त त्यो मानिस नजन्मिएको भए बेस हुने थियो ।”

25 त्यसपछि येशूलाई विश्वासघात गर्न यहूदाले येशूलाई भने, “गुरुज्यू, निश्चय नै म त्यो एकजना होइन ठीक हो?” येशूले भन्नुभयो, “हो, यो तिमी नै हो ।”

26 खाँदै गर्दा येशूले रोटी लिनुभयो । येशूले रोटीको निम्ति परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो र त्यसलाई टुक्रा पार्नुभयो । येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई रोटी दिनुभयो । र भन्नुभयो, “यो रोटीहरू लेओ र खाओ । यो रोटी नै मेरो शरीर हो ।”

27 त्यसपछि येशूले एक प्याला दाखरस लिनुभयो । येशूले त्यसको लागि परमेश्वरलाई धन्यवाद दिनुभयो अनि त्यो चेलाहरूलाई दिनुभयो । येशूले भन्नुभयो, “तिमीहरू प्रत्येकले यसबाट पिओ ।

28 यो दाखरस मेरो रगत हो । मेरो रगतले परमेश्वरबाट उहाँको मानिसहरूकालागि नयाँ करारको प्रारम्भ गर्नेछ । यो रगत धेरै मानिसहरूलाई तिनीहरूको पाप क्षमाको लागि बहाइन्छ ।

29 म तिमीहरूलाई भन्दछु म यो दाखरस फेरि पिउँदिन जबसम्म मेरो पिताको राज्यमा नयाँ जस्तै भएर हामीहरू एकै पिउँदैनौ ।”

30 तिनीहरू सबैले एउटा भजन गाए । त्यसपछि उनीहरू ‘जैतून डाडामा’ गाए ।

31 येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो, “आज मध्यरातमा मेरो कारणले तिमीहरूले आफ्नो विश्वास हराउनेछौ । किनभने यो धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको छ ‘म गोठलोलाई प्रहार गर्नेछु, अनि बथानका भेडाहरू छरपष्ट हुनेछन् ।’ जकरिया13:7

32 तर म मरेपछि, म मृत्युदेखि बौरी उठ्नेछु । त्यसपछि म गालील जानेछु । तिमीहरू पुग्नुअघिनै म त्यहाँ जानेछु ।”

33 पत्रुसले भने, “सबै चेलाहरूले तपाईंको कारणले विश्वास हराउन सक्नेछन् । तर म मेरो विश्वास कहिल्यै हराउँदिन ।”

34 येशूले भन्नुभयो, “म तिमीलाई साँचो भन्दछु । आजै राती भाले बास्नु अघि तिमीले मलाई तिनपल्ट इन्कार गरिसकेका हुनेछौ ।”

- 35 तर पत्रुसले जवाफ दिए, “म तपाईंलाई कहिल्यै इन्कार गर्नेछैन तपाईं साथै मर्नु परेता पनि म तपाईंलाई इन्कार गर्ने छैन ।” अनि सबै चेलाहरूले यही कुरा दोहोर्याए ।
- 36 त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरूसित गेत्समनी भन्ने ठाउँमा जानुभयो । येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू यहाँ बस, म चाहिँ त्यहाँ गएर प्रार्थना गर्छु ।”
- 37 येशूले पत्रुस र जब्दीको दुइ छोराहरूलाई आफ्नो साथमा लानुभयो । अनि येशू खूबै दुखी र विचलित हुनुभयो ।
- 38 येशूले पत्रुस र जब्दीका दुइ छोराहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो आत्मा दुखै दुखले भरिएको छ । मेरो प्राण गहिरो शोकले मरे तुल्य भएको छ । तिमीहरू यहाँ मसँग बस अनि पर्ख ।”
- 39 अनि येशू तिनीहरू देखि केही पर जानुभयो । येशू भूईँमा घोटो परेर प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, “मेरा पिता, सम्भव भए मलाई यातनाको यो प्याला नदिनुहोस् । तर यो मैले ईच्छा गरे अनुसार होइन तपाईंको ईच्छा अनुसार होस् ।”
- 40 त्यसपछि येशू आफ्ना चेलाहरू भएकहाँ फर्किनुभयो । येशूले तिनीहरूलाई मस्त निदाइरहेको पाउनुभयो । येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो, “तिमी मेरो निम्ति एक घण्टा पनि जागा बस्न सक्दैनौ?”
- 41 जागा बस अनि प्रार्थना गर, जसद्वारा तिमी परीक्षामा पर्ने छैनौ । तिमीको आत्मा तयार छ तर तिमीको शरीर कमजोर छ ।”
- 42 त्यसपछि येशू फेरि दोस्रोपटक जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो, “मेरो पिता, यदि मैले यसलाई नपिएसम्म यो यातनाको प्याला मबाट हटाइन सम्भव नभए तपाईंले चाहनु भए जस्तै हुन दिनु हवस् ।”
- 43 येशू फेरि आफ्ना चेलाहरू भएको ठाउँमा आउनु भयो यसपल्ट पनि येशूले तिनीहरूलाई मस्त सुतिरहेका पाउनुभयो किनभने तिनीहरूको आँखाहरू भारी थिए ।
- 44 यसकारण तिनीहरूलाई छाडेर येशू केहीपर जानु भयो । अनि फेरि प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो । तेस्रो पटकको प्रार्थनामा पनि उहाँले त्यही याचना गर्नुभयो ।
- 45 तब येशू चेलाहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, “तिमीहरू अझै सुतिरहेका र विश्राम गरीरहेकै छौ? मानिसको पुत्रलाई पापीहरूको हातमा सुम्पिने समय नजिक आइसकेको छ ।
- 46 उठ! हामी गइहाल्नु पर्छ । यहाँ मलाई विश्वासघात गर्ने आउँदैछ ।”
- 47 जतिबेला येशू बातचीत गर्दै हुनुहुन्थ्यो, यहूदा त्यहाँ आइपुग्यो । यहूदा बाहरजना चेलाहरूमध्येका एकजना थिए । यहूदासँग थुप्रै मानिसहरू थिए । ती मानिसहरूलाई मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका बूढा-प्रधानहरूलाई पठाएका थिए । यहूदाका ती मानिसहरू तरवार र भालाहरू लिएर आएका थिए ।
- 48 यहूदाले येशूलाई चिनाउन भनेर तिनीहरूलाई यो संकेत दिएको थियो । यहूदाले भन्यो, “म जसलाई चुम्बन गर्छु उही नै येशू हो । उसैलाई पक्रनु ।”
- 49 अनि यहूदा सिधै येशूकहाँ आएर भन्यो, “हे गुरुज्यू!” त्यसपछि यहूदाले येशूलाई चुम्बन खाए ।
- 50 येशूले भन्नुभयो, “हे मित्र, तिमी जे गर्न आएका छौ त्यो गर ।” त्यत्तिनै बेला मानिसहरू आए र येशूलाई हात हाले । अनि उहाँलाई पक्रिए ।
- 51 जब यस्तो भयो, तब येशूको साथमा भएका एकजना चेलाहरूले तरवार झिक्न थाले । उसले प्रधान पूजाहारीको नोकरलाई हान्यो अनि कान चट्टा छिनाइदियो ।
- 52 येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “तिमीको तरवार त्यसकै ठाउँमा हाल । जसले तरवार चलाउँछ उसलाई तरवारले नै मार्दछ ।
- 53 तिमीलाई थाहा छ, मैले मेरा पितासँग मलाई सहायता गर्नु होस् भनी विन्ती गर्ने हो भने । उहाँले स्वर्गदूताहरूका बाहर पल्टन झट्टै पठाउनु हुन्न?”
- 54 तर मैले गरे भने धर्मशास्त्रहरूमा लेखिएको कुरा कसरी पूरा हुनेछ? धर्मशास्त्रले यो यस्तै हुनुपर्छ भन्छ ।”
- 55 तब येशूले सबै मानिसहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरू मकहाँ तरवार र भालाहरू लिएर आयौ, मानौं म एक अपराधी हूँ । म प्रत्येक दिन मन्दिरमा बसेर सिकाइरहेको हुन्थे । अनि तिमीहरूले मलाई त्यहाँ पक्रेनौ ।
- 56 तर यी सबै कुराहरू अगमवक्ताहरूले लेखेअनुसार पूरा होऊन् भनेर यस्तो भयो ।” त्यसपछि येशूको सबै चेलाहरू उहाँलाई एक्लो छोडेर भागे ।
- 57 येशूलाई पक्रनेहरूले उहाँलाई प्रमुख पूजाहारी कैयाफाको घरमा पुर्याए । शास्त्रीहरू र बूढा यहूदी अग्रजहरू त्यहाँ भेला भएका थिए ।
- 58 पत्रुसले परमेश्वरबाट येशूलाई पछ्याए । जब येशूलाई प्रधान पूजाहारी कहाँ लगिँदै थियो पत्रुस प्रधान पूजाहारीको घरको आँगनसम्म आए । उनी त्यहाँ गएर पालेहरूको नजिकै बसे । अब के हुने हो भनी पत्रुस हेर्न चाहन्थे ।
- 59 प्रधान पूजाहारीहरू र यहूदी नेताहरूको सम्पूर्ण महासभाले येशूको विरुद्धमा कुनै न कुनै झूटो खोट देखाउने कोशिस गरे जसद्वारा तिनीहरू येशूलाई मार्न सक्थे ।
- 60 धेरै मानिसहरू आए र येशूको विरुद्ध झूटा अभियोगहरू लगाए । तर महासभाले येशूलाई मार्नसकिने त्यस्तो कुनै

अभियोग पाउन सकेन । तब दुइजना मानिस आएर भन्न लागे,

61 “यो मानिसले ‘म परमेश्वरको मन्दिर भत्काउन सक्छु अनि तीन दिनभित्र फेरि म यसलाई बनाइदिन सक्छु भनेको छ ।”

62 अनि प्रधान पूजाहरीले उठेर येशूलाई भन्नाले, “यी मानिसहरूले तपाईंको विरुद्धमा अभियोग लगाएका छन् । के आफूमाथि लगाइएका आरोपहरूप्रति तपाईंको केही जवाफ छैन? के तिनीहरूले ठीकै भनेका हुन्?”

63 येशूले केही भन्नु भएन । तब प्रधान पूजाहरीले येशूलाई भने, “अहिले जीवित परमेश्वरको नाउँमा शपथ लिएर तपाईंले भन्नुहोस्, जीवित परमेश्वरको नाउँमा हामीलाई सत्य कुरा भन्नु होस् भनी म तपाईंलाई आदेश गर्छु । हामीलाई भन्नुहोस् के तपाईं नै खरीष्ट, परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ?”

64 येशूले भन्नुभयो, “हो, म नै हुँ । तर म भन्दछु भविष्यमा तपाईंले मानिसको पुत्रलाई परमेश्वरको दाहिनेपट्टि बसिरहेको र स्वर्गको बादलमा आउँदै गरेको देख्नु हुनेछ ।”

65 प्रधान पूजाहरीले जब यो कुरा सुने उनी खुबै क्रोधित भए । आफ्नै वस्त्र च्यात्दै उनले भन्न लागे, “यो मानिसले परमेश्वरको निन्दा गरेको हो! हामीलाई अरु धेरै प्रमाणको के खाँचो छ? तिमीहरू सबैले यिनले परमेश्वरको विरुद्धमा निन्दा गरेका सुन्यौ ।

66 तिमीहरूके के राय छ?” यहूदीहरूले जवाफ दिए, “उनी दोषी छन् उनी मृत्यु दण्डको योग्य छन् ।”

67 त्यसपछि मानिसहरूले येशूको मुखमा थुकिदिए । तिनीहरूले उहाँलाई मुक्काले हिकोए । कसै-कसैले येशूलाई झापट दिए ।

68 तिनीहरूले भने, “तँ अगमवक्ता खरीष्ट हो भन्ने प्रमाण देखाऊ! तँलाई पिट्ने को हो?”

69 त्यसबेला, पत्रुस आँगन बाहिर बसिरहेका थिए । एउटी नोकर्नीले आएर भनी, “तिमी पनि गालील निवासी येशूसँग थियो ।”

70 तर पत्रुसले त्यहाँ उपस्थित भएका सबै मानिसहरूको अघाडी यो कुरालाई अस्वीकार गरे । उनले भने, “कि तिमीहरू के कुरा गरिरहेको छौ मैले केही बुझिन?”

71 त्यसपछि पत्रुसले त्यो ठाउँ छोडे । ढोकामा अर्को स्त्रीले तिनीलाई देखी । त्यसले त्यहाँ भएका मानिसहरूलाई भनि, “यो मानिस पनि नासरतको येशूसँग थियो ।”

72 पत्रुसले फेरि अस्वीकार गरे । उनले भने, “परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु यो मानिस को हो म चिन्दैन!”

73 केहीसमयपछि केही उभिरहेका मानिसहरू पत्रुसकहाँ गए र भने, “हामी जान्दछौ एक येशूको चेलाहरू मध्ये तिमी पनि हो । तिम्रो कुरा गराईले त्यो प्रमाण दिन्छ ।”

74 तब पत्रुसले धिक्कार्न लागे । दृढ भएर उनले भने, “म परमेश्वरको नाउँमा शपथ खाएर भन्दछु कि यो मानिसको हो म चिन्दैन ।” पत्रुसले यसो भन्ने बित्तिकै भाले बास्यो ।

75 तब पत्रुसलाई येशूले भनेका कुराहरूको सम्झना भयो “भाले बास्न अधिनै मलाई तिमीले तीनपल्ट अस्वीकार गर्नेछौ ।” त्यसपछि पत्रुस बाहिर गएर धुरुधुरु रोए ।

अध्याय 27

भोलिपल्ट बिहानै, सबै मुख्य पूजाहारीहरू यहूदी प्रधानहरूले येशूलाई मार्न आपसमा सरसल्लाह गरे ।

2 तिनीहरूले येशूलाई साङ्गलाले बाँधे । त्यसपछि उहाँलाई बडा हाकिम पिलातस कहाँ पुर्याए । तिनीहरूले येशूलाई पिलातसकहाँ सुम्पिदिए ।

3 यहूदाले येशूलाई मृत्यु दण्ड दिएको थाहापायो । यहूदा एकजना थिए जसले येशूलाई विश्वासघात गर्ने त्यो नै थियो । यहूदालाई पछुतो लाग्यो अनि उसले तीसवटा चाँदीका सिक्का मुख्य पूजाहारीहरू र बुढा यहूदी नेताहरू कहाँ फर्काइ दियो ।

4 यहूदाले भन्यो, “मैले पाप गर्ने, मैले एकजना निर्दोष मानिसलाई मार्न ल्याएँ ।” यहूदी अगुवाहरूले भने, “हामीलाई यसको वास्ता छैन । यो तिम्रो समस्या हो, ‘हाम्रो होइन ।”

5 यसकारण यहूदाले जाँदीका जम्मै सिक्काहरू मन्दिरभित्र फालिदिए । त्यसपछि यहूदाले त्यो ठाउँ छाड्यो अनि आफै झुण्डिएर आत्महत्या गर्यो ।

6 मुख्य पूजाहारीले सिक्काहरू बटुले । तिनीहरूले भने, “कानून अनुसार यस्तो पैसाहरू मन्दिरको पैसासँग निसाउनु हुँदैन, किनभने यो पैसा कसैको मृत्युको लागि दिइएको हो ।”

7 त्यसपछि तिनीहरूले ती सिक्काहरूबाट कुम्हालेको खेत किन्ने निश्चय गरे । यो जमीनलाई तिनीहरूले यरुशलेममा घुम्न आउँदा मरेकाहरूको लाश गाड्ने ठाउँ बनाउने मतो गरे ।

8 यस कारणले आजसम्म त्यो खेतलाई रगतको जमीन भन्ने गरिन्छ ।

- 9 यसरी यस्तो हुनेछ भनेर रमिया अगमवक्ताले जे भनेका थिए सो पूर्ण भयो । “तिनीहरूले तीस वटा चाँदीका सिक्काहरू लिए । यहूदीहरूले त्यतिनै पैसा उहाँको जीवनको लागि चुक्ता गर्ने निश्चय गरेका थिए ।
- 10 परमपरभुले मलाई आदेश गर्नु भए झैं तिनीहरूले ती तीस वटा सिक्काहरू कुम्हालेको जमीन किन्न चलाए ।”
- 11 येशू बडा हाकिम पिलातसको अघाडि उभिनु भयो । पिलातसले उहाँलाई प्रश्न गरे । उनले सोधे, “के तिमी नै यहूदीहरूको राजा हो?” येशूले जवाफ दिनुभयो, “हो, म हुँ ।”
- 12 जब मुख्य पूजाहारीहरू र बडा यहूदी प्रधानहरूले येशू विरुद्ध अभियोग लगाए, उहाँले कुनै जवाफ दिनु भएन ।
- 13 अनि पिलातसले येशूलाई भने, “तिमीले आफूमाथि लगाएका अभियोगहरू सुनेनौ । किन तिमीले तिनको जवाफ नदिएको?”
- 14 तर येशूले पिलातसलाई केही जवाफ दिन अस्वीकार गर्नुभयो । यसमा पिलातस चकित भए ।
- 15 प्रत्येक वर्ष निस्तार चाडको समयमा बडा हाकिमद्वारा उसले चाहे अनुसार थुनामा परेका एकजना मानिसहरूलाई मुक्त गर्न सक्थ्यो ।
- 16 त्यसबेला एकजना एकदमै दुष्ट मानिस कैदमा परेका थियो । त्यसको नाम बेला बरब्बा थियो ।
- 17 सबै मानिसहरू पिलातसकै घरमा भेला भएका थिए । पिलातसले मानिसहरूलाई भने, “तिमीहरूको लागि एकजना मानिसलाई मुक्त गरिनेछ । कुन मानिसलाई मैले मुक्त गरिदिएको चाहन्छौ बरब्बा कि खरीष्ट भनिने येशूलाई?”
- 18 पिलातस जान्दथे कि मानिसहरूले नै इष्याको कारणले येशूलाई तिनीकहाँ सुम्पिएका हुन् ।
- 19 पिलातस न्यायकर्ताको कुर्सीमा बसिरहेको बेला उनकी धर्मपत्नीले तिनलाई एउटा समाचार पठाइन् । समाचार यस्तो थियो: “त्यो निर्दोष मानिसको विरुद्धमा केही नगर्नुहोस् । तिनको बारेमा आज राती मैले सपना देखेकी छु । अनि त्यो समपनाले मलाई अत्यन्त विचलित तुल्याएको छ ।”
- 20 तर मुख्य पूजाहारीहरू र यहूदी अग्रजहरूले बरब्बालाई मुक्त गरिदिनुपर्छ र येशूलाई मार्नुपर्छ भनी मांग गर्न मानिसहरूलाई सुर्याए ।
- 21 पिलातसले भने, “बरब्बा र येशू मध्ये तिमीहरूको लागि मैले कसलाई छोडिदिनु पर्ने?” मानिसहरूले जवाफ दिए, “बरब्बालाई मुक्त गरिदिनु हवस्!”
- 22 पिलातसले सोधे, “त्यसो भए खरीष्ट भनिने येशूलाई चाहिँ के गर्नुपर्ने?” सबै मानिसहरूले भने, “उसलाई क्रुसमा झुण्ड्याएर मार्नुपर्छ!”
- 23 पिलातसले सोधे, “किन? उसले के गल्ती गरेको छ?” तब सबैले उच्च स्वरले कराएर भने, “उसलाई क्रुसमा झुण्ड्याएर मार्नुपर्छ ।”
- 24 अब कसै गरेर पनि मानिसहरूको निर्णय बदल्न सकिँदैन भनी पिलातसले बुझे अनि उनले यो पनि देखे कि मानिसहरू उत्तेजित भइरहेका थिए अनि झन झन जोडले कराउँदै थिए । पिलातसले सबैको अघि पानी लिएर आफ्ना हात धोए । त्यसपछि उनले भने, “मलाई यो मानिसको मृत्युको निम्ति दोषी ठहर्याइने छैन । दोष तिमीहरू माथि पर्नेछ ।”
- 25 सबै मानिसहरूले जवाफ दिए, “हामी यस मानिसको मृत्युको भागी साथ-साथै हाम्रा छोरा छोरीहरू हुनेछन् ।”
- 26 अन्त्यमा पिलातसले तिनीहरूका निम्ति बरब्बालाई छोडिदिए । पिलातसले केही सैनिकहरूलाई येशूलाई कोर्दा लगाउन लगाए । त्यसपछि उनले येशूलाई क्रुसमा झुण्ड्याएर मार्नलाई तिनीहरूको हातमा सुम्पिदिए ।
- 27 त्यसपछि पिलातसका सैनिकहरूले येशूलाई बडाहाकिमको महलमा ल्याई पुर्याए । सबै सैनिकहरू येशू वरिपरि भेला भए ।
- 28 तिनीहरूले येशूको लुगाफटा उतारिदिए अनि रातो वस्त्र लगाइदिए ।
- 29 तब तिनीहरूले काँडाको मुकुट बनाए र येशूको टाउकोमा पहिरयाइदिए । अनि तिनीहरूले उहाँको दाहिने हातमा एउटा लट्ठी थमाइदिए । त्यसपछि ती सैनिकहरूले येशूको सामन्ने घुँडा टेकेर खिल्ली उडाउन थाले । तिनीहरूले भन्न लागे, “हे यहूदीहरूको राजा हामी तिमीलाई सलाम गर्छौ ।”
- 30 सैनिकहरूले येशूलाई थुकिदिए । अनि उहाँ को लट्ठीले उहाँ कै टाउकामा हिक्राए ।
- 31 जब तिनीहरूले येशूको खिल्ली उडाइसके तब तिनीहरूले उनको वस्त्र उतारिदिए अनि फेरि उहाँकै वस्त्र लगाइदिए त्यसपछि येशूलाई झुण्ड्याएर मार्नलाई लिएर गए ।
- 32 सैनिकहरू येशूलाई लिएर शहरदेखि बाहिर गइरहेका थिए । सैनिकहरूले कुनै एउटा मानिसलाई जबरजस्ती गरेर येशूको क्रुस बोक्न लगाए । साइरेनिमा बस्ने त्यस मानिसको नाम शिमोन थियो ।
- 33 तिनीहरू गलगथा भन्ने ठाउँमा आइपुगे । (गलगथाको अर्थ “खप्परे” हो) ।
- 34 जब तिनीहरू गलगथामा पुगे । सैनिकहरूले, येशूलाई दाखरस पिउन दिए । त्यसमा पीत मिसाइएको थियो । येशूले त्यो चाख्नु भयो तर पिउन अस्वीकार गर्नुभयो ।
- 35 तब सैनिकहरूले येशूलाई क्रुसमा टाँगे । त्यसपछि सैनिकहरूले येशूको लुगाफटा आपसमा बाढनलाई चिट्ठा हाले ।

- 36 तिनीहरूले त्यहाँ बसेर येशूको पहरा दिए ।
- 37 तिनीहरूले येशूको विरुद्धमा लेखिएको एउटा दोष-पत्र उहाँको टाउकोमाथि राखिदिए । त्यसमा “येशू यहूदीहरूका राजा हुनु” भन्ने लेखिएको थियो ।
- 38 येशूसँगै दुइजना डाकूहरूलाई पनि क्रुसमा झुण्डयाईएको थियो । एउटा डाकूलाई येशूको दहिनेपट्टि र अर्को डाकूलाई उहाँको देब्रेपट्टि झुण्डयाईएको थिए ।
- 39 आउने जाने मानिसहरूले येशूको निन्दा गर्थे तिनीहरूले टाउँको हल्लाउँदै उहाँको निन्दा गर्थे र तिनीहरू यसो भन्थे ।
- 40 “तिमीले नै भनेका हो” मन्दिर भत्काऊ अनि म तीनदिन भित्रमा मन्दिर फेरि बनाइदिन्छु । अब आफूलाई बचाऊ! क्रुसबाट ओर्ल, यदि तिमी साँच्चै परमेश्वरको पुत्र हो भने!”
- 41 मुख्य पुजाहारीहरू, शास्त्रीहरू, र अग्रज यहूदी प्रधानहरू पनि त्यहीँ थिए । ती मानिसहरूले पनि येशूको खिल्ली उडाउन थाले ।
- 42 तिमीहरूले भने, “उनले अरूलाई बचाएका छन् । तर आफैलाई उनले बँचाउन सकेनन् । मानिसहरूका अनुसार उनी नै इस्राएलका राजा हुन् । यदि उनी न इस्राएलका राजा हुन भने, अब उनी आफै क्रुसबाट ओर्लेर आउनु पर्छ । त्यसपछि हामी उनलाई विश्वास गर्नेछौं ।
- 43 उनले परमेश्वरमाथि विश्वास राखे । यसकारण अब परमेश्वरले नै उनलाई बचाउन्, यदि परमेश्वरले ईच्छा गर्नुहुन्छ भने । उहाँ आफैले भन्नु भएको छ, म नै परमेश्वरको पुत्र हुँ ।”
- 44 अनि त्यसै गरी येशूको छेउमा टाँगिएको डाकूले पनि उहाँका निन्दा गर्यो ।
- 45 मध्यान्ह हुँदा सम्पूर्ण देशमा नै अँध्यारो छायो । यस्तो अन्धकार प्राय तीन घण्टासम्म भइरह्यो ।
- 46 प्राय तीन बजेतिर येशू ठूलो स्वरमा कराउनु भयो, “एली, एली, लामा सबथखानी?” यसको अर्थ, “मेरा परमेश्वर मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन एकलै छोड्नु भयो?”
- 47 छेउमा उभिरहेका केही मानिसहरूले त्यो सबै सुने । तिनीहरूले भने, “उहाँले एलियालाई बोलाउनु हुँदैछ ।”
- 48 एकासि तिनीहरूमध्ये एक जनाले झट्टै दगुरेर गई एउटा स्पञ्ज लिएर आयो । त्यसले त्यो स्पञ्ज सिकाले भरेर एउटा लट्ठीमा बाँधेर राखेको थियो । अनि उसले येशूलाई पिउन दिनका निम्ति त्यस लट्ठीको सहायताले स्पञ्ज उठायो ।
- 49 तर अरू मानिसहरूले भने, “हामी पर्खौं अनि हेरौं उहाँलाई बँचाउन एलिया आउने हुन् कि होइनन् ।”
- 50 येशू फेरि एकपल्ट ठूलो स्वरमा चिच्याउनु भयो । अनि प्राण त्याग्नु भयो ।
- 51 जब येशू मर्नु भयो, मन्दिरको पर्दा आफै दुइ टुक्रा भएर च्यातियो । त्यो टुप्पादेखि फेदसम्म वारपार च्यातियो । एकाएक भूकम्प गयो अनि चट्टानहरू फाटे ।
- 52 चिहानहरू उघ्रिए, अनि परमेश्वरका मरिसकेका धेरै मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे ।
- 53 येशू बौरी उठ्नु भए पछि, ती मानिसहरू चिहानबाट बौरी उठे र ती नगरका थुप्रै मानिसहरूकहाँ देखापरे ।
- 54 सेनाका अधिकारी र येशूलाई पहरा दिने सैनिकहरूले भुँइचालो गएको र अरू घटनाहरू घटेको अनुभव गरे । तिनीहरू खूबै भयभीत भए र तिनीहरूले भने, “साँच्चै नै उहाँनै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्थ्यो ।”
- 55 क्रुस देखि धेरै टाढा बसेर धेरै आईमाईहरू पनि हेरिरहेका थिए । ती आईमाईहरूले गालीलदेखि येशूको साथ देखेर ख गर्न उहाँसँगै आएका थिए ।
- 56 मरियम मगदलिनि, याकूब र यूसुफकी आमा मरियम अनि जब्दीका छोराहरूकी आमा ती स्त्रीहरू मध्ये थिए ।
- 57 त्यसै बेलूकी यूसुफ नाम गरेको एकजना धनी मानिस यरुशलेममा आए । अरिमिथिया नगरमा बस्ने उनी येशूकै एकजना चेला भएका थिए ।
- 58 यूसुफ पिलातसको सामु आए अनि येशूको लाशको निम्ति तिनलाई विन्ती गरे । पिलातसले आफ्ना सैनिकहरूलाई यूसुफलाई त्यो लाश दिनु भन्ने आदेश गरे ।
- 59 त्यसपछि यूसुफले त्यो लाश लगेर त्यसलाई कात्रोले बेहरे ।
- 60 यूसुफले येशूको त्यो लाशलाई एउटा नयाँ चिहानमा राखे जसलाई उनी आफैले भर्खरै चट्टानमा खोपी बनाएका थिए । तब उनले एकदमै ठूलो ढुङ्गा लडाउँदै ल्याएर चिहानको ढोका बन्द गरिदिए । यति गरेपछि यूसुफ आफ्नो बाटो लगे ।
- 61 मरियम मगदलिनी, अनि मरियम नाम गरेकी अर्को आईमाई पनि चिहानको अर्को पट्टि बसिरहेका थिए ।
- 62 त्यस दिनलाई तयारीको दिन भनिन्थ्यो । भोलिपल्ट, मुख्य पूजाहारीहरू र फरिसीहरू पिलातसकहाँ पुगे ।
- 63 तिनीहरूले भने, “स्वामी, हामीलाई थाहा छ त्यस ठगाहाले त्यो जिउँदो छँदा ‘तीन दिनपछि म फेरि बौरी उठ्नेछु’ भनेको थियो ।”
- 64 यसकारण तीन दिनसम्म त्यो चिहानमा पहरा दिने आदेश पालेहरूलाई दिनुहोस् । उसका चेलाहरू आएर त्यहाँबाट

उसको लाश चोरेर लैजान सकछन् । अनि तिनीहरूले मानिसहरूलाई 'तिनी मरेकोबाट जागे' भन्नसकछन् । यसपल्टको त्यो आफवाह पहिलेको भन्दा धेरै भयानक भएर फैलिनसकछ ।”

65 पिलातसले भने, “केही सैनिकहरूलाई लिएर जाउ अनि सकेसम्म चिहानलाई सुरक्षित राख ।”

66 यसकारण तिनीहरू त्यहाँ गए र त्यस चिहानको मुखमा गतिलो ढुङ्गाले बन्द गरेर मोहर लगाए अनि पालेहरू खटाएर चिहानलाई सुरक्षित बनाए ।

अध्याय 28

विश्रामको भोलिपल्ट सप्ताहको पहिले दिन थियो । पहिलो दिनको झिसमिसे उज्यालो हुदाँ मरियम मगदलिनि र मरियम नाम गरेकी अर्की स्त्रीहरू चिहान हेर्न गए ।

2 त्यसबेला त्यहाँ ठूलो भूईँचाँलो गयो । स्वर्गबाट प्रभुको एउटा दूत तलतिर ओर्ले । स्वर्गदूत चिहानतर्फ गए अनि चिहानको ढुङ्गालाई पल्टाएर पर सारे । त्यसपछि उनी त्यसमाथि बसे ।

3 ती स्वर्गदूत बिजुली जस्तै चम्किला थिए । उनको लुगाफाटा हिउँ जस्तो सेतो थियो ।

4 ती स्वर्गदूतलाई देखेर सैनिकहरू डरले कामे अनि बेहोस भएर लडे ।

5 त्यो स्वर्गदूतले भने, “तिमीहरू डराउनु पर्दैन । म जान्दछु तिमीहरू येशूलाई खोजिरहेका छौ, जसलाई क्रुसमा झुण्ड्याएर मारिएको थियो ।

6 तर येशू यहाँ हुनुहुन्न । उहाँ मृत्युबाट बौरी उठनु भएको छ, उहाँले पहिले नै भन्नुभए जस्तै । आऊ, अनि स्थान हेर जहाँ उहाँको शरीर राखिएको थियो ।

7 अनि झट्टै गएर उहाँका चेलाहरूलाई भनिदेऊ । तिनीहरूलाई भन्, “येशू पुनर्जीवित हुनु भएको छ । उहाँ गालीलतिर जानुभएको छ । त्यहाँ तिमीहरूको अधि नै उहाँ पुग्नु हुनेछ । त्यहाँनै उहाँलाई तिमीहरूले देख्न पाउनेछौ ।” फेरि ती स्वर्गदूतले भने, “मैले तिमीहरूलाई भनिदिएको छु ।”

8 त्यसपछि ती आईमाईहरू त्यो चिहान छोडेर गए । तिनीहरू डराए, तर खुशी पनि भए । तिनीहरू उहाँका चेलाहरूलाई त्यहाँ भएको घटनाको विषयमा सुनाउन दगुरे ।

9 तर ती आईमाईहरू उहाँका चेलाहरूलाई भन्न दगुर्दै गर्दा, येशू तिनीहरूकै अधि उभिरहनु भएको थियो । येशूले भन्नुभयो, अभिवादन छ! “आईमाईहरू येशूकहाँ गए । तिनीहरूले झट्ट उहाँको पाउ पक्करे उहाँको उपासना गरे ।

10 अनि येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “डराउनु पर्दैन । जाऊ अनि मेरा भाइहरूलाई गालीलमा जान भनिदेऊ । तिनीहरूले मलाई त्यहाँ देख्न पाउनेछन् ।” यहूदी प्रमुखहरूलाई सूचना

11 तिनीहरू त्यहाँ उहाँका चेलाहरूलाई भन्न हिँडे । केही समयपछि चिहानलाई पहरा दिइरहेका सैनिकहरू शहरमा गए । तिनीहरू प्रमुख पूजाहारीहरूकहाँ गए अनि तिनीहरूलाई सम्पूर्ण घटना बारे सुनाए ।

12 तब मुख्य पूजाहारीहरू अनि यहूदी अगुवाहरू भेला भएर सर-सल्लाह गरे । तिनीहरूले सैनिकहरूलाई घुस दिने योजना मिलाए ।

13 तिनीहरूले सैनिकहरूलाई भने, “मानिसहरूलाई भन्नू कि राती हामी निदाइरहेको बेला येशूका चेलाहरू आएर उहाँको लाश लिएर गए ।

14 कतै बडा हाकिमको कानमा यो खबर पुग्यो भने हामी उहाँलाई मनाएर तिमीहरूलाई कुनै पनि अप्ठेरोबाट मुक्त गर्नेछौं ।”

15 तब तिनीहरूले सो पैसा लिए अनि पूजाहारीहरूले भने बमोजिम काम गरे । तिनीहरूको उखान यहूदीहरू माझ फैलियो अनि तिनीहरू माझ अहिले सम्म पनि त्यो कुरा प्रचलित छ ।

16 एघारजना चेलाहरू गालील गए ।

17 येशूले भन्नुभएको डाँडामा तिनीहरू पुगे । चेलाहरूले येशूलाई डाडामाथि देखे । तिनीहरूले येशूको उपासना गरे । तर अर्को शंका थियो ।

18 येशूले तिनीहरूकहाँ आएर भन्नुभयो, “स्वर्ग र पृथ्विका सारा अधिकार मलाई दिइएको छ ।

19 यसकारण जाऊ र सबै देशका मानिसहरूलाई मेरा चेलाहरू बनाऊ । तिनीहरूलाई पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको नाममा बप्तिस्मा देओ ।

20 जे जे मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरे ती सबै पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ । अनि जगतको अन्तसम्म म सदैव तिमीहरूका साथमा हुनेछु ।”

For other languages please go to www.wordproject.org